



Šentjurske NOVICE

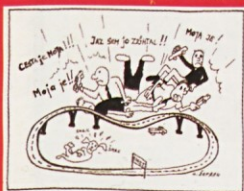
šentjurski lokalni časopis

letnik XI, št. 2

30. marec 2004

cena: 300 sit

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000



**Kolajne za
Diacijevo
obvoznico**

**Referendum o (ne)resnosti
naše oblasti**

**Na prangerju
plače v ŽD Šentjur**



**Resevna
2004**

AKVONIJ
TRGOVINA ZA
RAZVAJANJE OBČUTKOV

*Vesele velikonočne
praznike!*



NAVADNA PARICA
(KANTINIS HYEMALIS)
V Sloveniji je samostojno potrjeno
rastlino na Bohorju. Utrščena je
med ogrožene živalske vrste.

**V ŽIVLJENJU
IZ ŽIVLJENJA
ZA ŽIVLJENJE**

RAZUMNI ljudje
so sposobni na osnovi
pogovora skleniti dogovor.
POŠTENIM ljudem vest
ne dovoli, da dogovorjenega
ne bi spoštovali.

Branko • Franc Zupanc





Mestni trg 3, 3230 Šentjur,
tel.: 03 747 14 00

IZJEMNA SPOMLADANSKA PONUDBA

RAZPRODAJA TEKSTILNIH, KOZMETIČNIH IN
ZLATARSKIH IZDELKOV, IGRAC, POSODE, ROČNIH UR



Slike so simbolne.

Živeti z nami je ceneje

Vse cene so v SIT!

*Želimo
vam vesele
velikonočne
praznike
in veliko sonca,
ki naj vsem
razsvetljuje
prihodnost.*



OBČINSKI ODBOR ŠENTJUR
www.lids-sentjur.com



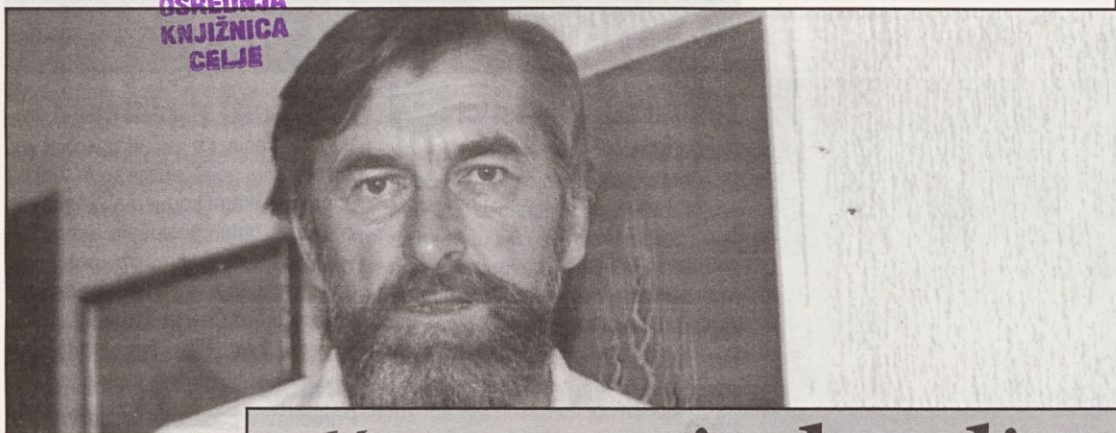
*Želimo vam prijetne
velikonočne praznike*

**Slovenska
demokratska
stranka**



Občinski odbor SDS Šentjur

www.sds.si



Ko so sanje dovoljene

»Postati nadpovprečno razvita slovenska občina, prepoznavna po ugodnem poslovnem okolju in uspešnih podjetjih, zanimivi turistični ponudbi, ohranjeni naravi, poseljenem podeželju, prijazna do svojih prebivalcev in obiskovalcev.«

Preričan sem, da velika večina bralcev v tem opisu ni prepoznala naše občine. Vizija, ki so si jo zapisali pripravljavci strategije razvoja občine Šentjur, je tako pretresljivo ambiciozna, kaj ambiciozna, naravnost utopistična, da sem refleksno stopil dva koraka nazaj. Še bolj me je presenetilo, da je bila ta dikcija na tako imenovanih »Artnakovih delavnicah«, kjer naj bi se rojevala ta naša svetlejša prihodnost, vseč številnim razpravljalcem. Nekateri so celo zahtevali še višje cilje. Nič ne rečem, vedno sem cenil zanesenjake, pravzaprav čudake, ki so znali sanjati, toda samo dokler sem jih lahko razumel.

Verjamem, da je prav, da ima vsaka družbena skupnost svoje načrte, tudi svoje vizije, če hočete, in občudujem podžupana Artnaka, ki si je zadal zahtevno nalogo polskati v teh zmedenih časih šentjursko tržno nišo v slovenskem (in zdaj že tudi evropskem) prostoru. Aktiviral je kar lepo število »šentjurskih modrih glav«, »kupil« strokovnjake - Zlata Ploštajner je iz Urbanističnega inštituta Slovenije, sicer izvira z Rifornika, operativci so iz ljudske univerze iz sosednje konjiške občine - ki naj bi naše mnenjske voditelje varno vodili po znanstveno preverjenih poteh do cilja.

Do tu je vse lepo in prav. Kot so mi čisto vseč Drnovškovi posveti na državni ravni, tako nimam nič proti podobni akciji na domačem dvorišču. Toda zalomilo se mi je že na začetku. Zakaj so prve delavnice potekale v »ilegali«? V Alposovi sejni sobi so se zbirale naše modre glave, ki jih je več ali manj odbral podžupan Artnak, in ti so tudi edini bili posvečeni v skrivnosti materialov, ki so jih s pomočjo občinskih služb pripravili organizatorji. Tudi za Šentjurske novice jih ni bilo mogoče dobiti. Kaj pa je zdaj to? Zakaj ni zraven javnosti, medijev, zakaj o vsej zadevi niso stranke niti obveščene, kaj šele, da bi imele priložnost, da poskušajo javnosti vsiliti svoje občinske programe, s katerimi »futurajo« volivce? Kje je tu sproščujoča demokratična klima? Da gre za nestransko zadevo, zaenkrat na interni ravni, so mi pojasnili. Sam sem se povabil na prve delavnice, kasneje so tudi ŠN dobile nekaj vabil, bil sem tam trikrat ali štirikrat in moram reči, da sem bil razočaran. Razočaran nad načinom dela in tudi nad strateškimi potenciali povablencev. Bolj kot za študiosni pristop je šlo za nekakšen šentjurski Hayde park, kjer je vsak lahko stopil na podij in povedal, kar mu leži na duši, plačani vodje pa so kot predpostavljene možganski

trust posegali v razpravo in si beležili podatke. Ki nam jih bodo na koncu verjetno urejene ponudili kot odkritje Amerike. Ni dvoma, takšnih debatnih večerov nam v Šentjurju manjka kot vode v puščavi, toda, ko naj bi šlo za resno ustvarjanje dokumenta, takorekoč za znanstveni pristop, ki naj bi ključno usmeril naš razvoj, se mi zdi ta raven le preveč poljudna, da ne rečem populistična. Še bolj grenko je bilo spoznanje, kako skromni so pravzaprav naši domači »organizirani razvojni« potenciali, da smo pravzaprav na ravni kokodajoče jate, ki si je morala sposoditi peteline v sosednji občini. Pri čemer se niti mi sami, niti nam tega niso položili v usta uvoženi strokovnjaki, nismo vprašali, ali je res mogoče priti do razvoja na »administrativen« način, da nek pameten forum nekaj pametnega sklene in potem njihova beseda meso postane? Kar se meni zdi v času tekmovalne tržne ekonomije podobna utopija, kot je tisti citat iz uvoda v ta tekst. Bogve koliko strategij razvoja je že ustvarilo naše okolje, samo v zadnjih 14 letih, kar sam sodelujem v šentjurski javni sceni, smo ustvaril dve, pa nista niti toliko vredni, da bi ju tretja ekipa sploh povohala. In v resnici tudi nista nič vredni, svoj čas sta dejansko predstavljali le legitimacijo vladajoči ekipi, da se trudi in hoče voditi, in komaj kaj več. Kar bo verjetno poglobljena funkcija tudi sedaj nastajajočega dokumenta. Pa v bistvu sploh ne gre za dokument, gre bolj za simpatični spisek gradov v oblakih in na njih temelječih načrtov. Enostavno ne verjamem, da je to tisto pravo. Pred volitvami je dovoljeno razmetavati vse mogoče obete, potem po zmagi pa je treba »švicati«, delati umirjeno, realno in čim bolj v skladu z dejstvi, Artnak-Tislova strategija pa je v bistvu nekaj podobnega, kot so bile nekdanje socialistične petletke, torej več ali manj motivacijski populistični projekti. Ki hvala bogu ugasnejo še preden se začnejo uresničevati. Če pa se že začnejo, obstaja velika navarnost, da zgrešijo svoj cilj. Kar še najbolj nazorno ilustrira polstoletna zgodovina našega socializma.

Pravijo, lahko je kritizirati, težje pa je delati pametneje. Drži, toda kritiku res ni treba biti boljši od romanopisca, da lahko ocenjuje njegovo delo. Župani in podžupani so tu, ker so nas pred volitvami prepričali, da vidijo dalje od nas, da nas znajo voditi, zdaj pa je čas, da dokažejo, da to ne le hočejo, temveč tudi znajo.

Pripravljanje strategije razvoja naše občine ima morda svoj pomen kot element krepitve socialnega kapitala, ampak mene ni prepričalo.

Franc Kovač

Bogve koliko strategij razvoja je že ustvarilo naše okolje, samo v zadnjih 14 letih, kar sam sodelujem v šentjurski javni sceni, smo ustvarili dve, pa nista niti toliko vredni, da bi ju tretja ekipa sploh povohala.

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice d.o.o., Šentjur

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske novice@siol.net

Transakcijski račun:

Šentjurske novice

06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje, pod zaporedno številko 1056

Naslednja številka

torek, 26. april 2004



... razen Šentjurčanov.

Šentjurski gasilci v Zadrugnikih so radi sami

Dokončno je sklenjeno, da bodo svojo 130-letnico počastili na dan občinskega praznika, ne morejo pa se odločiti, ali tistega avgustovskega socialističnega ali sedaj veljavnega kapitalističnega.

Če fofšija bi gorela, bi opečena bila Marijana cela

Če je le še nekaj dvomov glede najvišje plače in nezaslužene penzije, je pa že definitivno, kdo je največja fofšijka na Šentjurskem.

Župan Tisel iznašel novo formulo

Na »modni reviji« Zveze podeželske mladine Slovenije na Kmetijski šoli se je med sicer dolgočasnimi govorniki daleč najbolje odrezal naš župan Tisel: »Šentjurska občina je nekdaj slovela po zaostalosti, slabih zaslužitvah, brezposelnih... To moramo ohraniti in razvijati...«

Zato pa je župan.

»Ipavci« na Resevni

Brez njihove od osamosvojitve naprej nepogrešljive »Slovenec sem« ne gre nikjer, tudi na Resevni ne. Le da se jim tokrat ni bilo treba truditi v hrib v živo: Laha, Jerinovo in vse navzoče so pristno počastili - s kaseto.

V starih časih, ko je Zadruga bila več ali manj le politika, so zadrugniki z odprtimi rokami sprejemali vsakogar, ki jih je hotel poslušati, odkar pa se ukvarja s konkretnimi posli, ima gospod direktor najraje okrog sebe le družbo preizkušenih domačih ljudi.

Manj kot jih je, bolj jih cenimo

Prireditve v počastitev materinskega dne je vsako leto več. Mamice pa vsako leto manj.

Materinski dan in dan žena

Pravijo, da je bil v nedavni preteklosti prvi izsiljen z drugim: ker se moški niso pravočasno vrnili s praznovanja 8. marca, je nastal prazen prostor za dejavnost Svetega duha.

Moderno je lepo

Vodja občinskega oddelka za okolje in prostor Ratajeva, ki je na svoji garaži in sosedom pred nosom dala postaviti ne ravno najbolj priljubljeno GSM bazno postajo, pričakuje ustrezno rento od KS - ker vestno skrbi za moderen videz svoje ulice.

Prva liga in košarkarski žuri ostajajo

Šentjurski košarkarji so vendarle ostali v prvi ligi, kar pomeni, da se bomo lahko še naprej z njimi, njihovim trenerjem Diglom, Perotom, Jožetom in ostalo kompanijo, ob sobotah zabavali v Žonti.

IZJAVA MESECA

Minister Bohinc na otvoritvi KU v Dobju: »Tako kot je kupec v trgovini kralj, je za državno upravo kralj tudi sleherni potrošnik upravnih storitev v uradu.«
Je rekel in ostal živ.



izbor Bogdan Rahten

Maček med študenti

Priznani odvetnik s šentjurskimi koreninami, Aleš Maček, je tretjega marca prestopil prag javnosti, ko je, čeprav so njegova študentska leta že davna, kot delovni predsednik vodil v vseh pogledih sporno skupščino Kluba študentov celjske regije. Klub, ki naj bi bil regijski, se mnogo bolj kot z organizacijo občinskih dejavnosti, ukvarja s finančno-posredniškimi posli, z javnostjo in člani pa komunicira s prekaljenimi odvetniškimi mački, ki jim pomagajo pluti okrog zakonskih čeri.

Sanacija pri Bohorju

Zaradi že dlje časa sporne kurilne naprave v Bohorju podjetju grozi, da bodo inšpekcijske službe posegle po drastičnih ukrepih. V podjetju so s pomočjo sredstev republiških Agencije za učinkovito rabo

energije in Ekološkega sklada začele pripravljati vse potrebno za gradnjo ekološko primerne kotlovnice, investicija pa je vredna okoli 400 milijonov tolarjev. S pomočjo Regionalnega sklada dela in ministrstva za dela pa se pod vodstvom Mateja Voge trudijo prestrukturirati podjetje, ki je predlani ustvarilo pri 1,2 milijarde prihodkov 42 milijonov tolarjev izgube. Omenimo še, da Primorski skladi niso več lastniki podjetja, saj je večinski delež kupil Acer M iz Logatca, ki je drugače ena pomembnejših Bohorjevih strank. Podjetje z Notranske je predlani izkazalo za dobre pol milijarde prometa in 1,4 milijona čistega dobička.

Dragocene vrtnice v Loki

Eno mlajših, vendar izredno aktivnih turističnih društev iz Dobrine je po lanskem začetku tudi letos nadaljevalo s podeljevanjem priznanj za urejenost okolja. Na občnem zboru so zlato vrtnico

podelili družini Recko, ki jo je prejela že lani, in Drobne iz Dobrine, srebrno sta prejeli družini Gobec iz Loke, bronasto pa Reckotovi iz Hrastja in Žlofovi iz Dobrine. Poleg vrtnic so posameznikom in organizacijam podelili tudi priznanja. Društvo izvaja akcijo s pomočjo sorodnega društva iz Velenja, ki skrbi, da je omenjeno mesto že vrsto let med najbolj urejenimi v Sloveniji.

Upokojenci združili Kozjansko

Sredi marca je v sosednjem Šmarju enajst društev upokojencev, ki delujejo na področju upravnih enot Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah ustanovilo Zvezo društev upokojencev Kozjansko. Najvišjo funkcijo s šentjurske strani bo opravljal predsednik šentjurskih upokojencev Stane Šumej, ki je bil izvoljen za podpredsednika Zveze.

Komentirano

Cas velikih maš

Moram priznati, da mi je bilo kar malo nerodno, ker sem bil tudi sam član tiste procesije, ki se je v četrtek, 4. marca, vila v občinsko protokolarno lpavčevo hišo. Slovesen podpis pogodbe s celjskim podjetjem CMC, ki si je izbrilo posel z izgradnjo pošte, knjižnice in atletske steze, se mi kljub temu, da gre skupaj za čednih 410 milijonov SIT, pač ni zdel niti približno vreden takšnega cirkusa, kot smo mu prisostvovali. Da ne bo nesporazuma, seveda je šlo za lep posel, ki pa so ga gospodje prav gotovo v celoti dogovorili, sklenili in na konkretnih postavkah tudi podpisali že zdavnaj prej, zdaj so privoščili le še nekaj sproščujočega EPP, malo blišča za novinarje, ki bodo v

za družbene službe Peperko, šefica investicij Kosijeva, da operativcev Irene in Rajkota sploh ne omenjam, je strumno stalo v ozadju mize, za katero so župan Tisel, ceemcejevec Vengust in glavni pošarski mag čarali za zgodovino. Nemo in skrivnostno, brez nepotrebnih besed, ki bi skušale prepričati novic lačno novinarsko srenjo, da gre v resnici za odkritje Amerike. Že da smo jih lahko gledali v živo in jih fotografirali, jim je bilo povsem dovolj. In potem so dvignili kupice, pospravili nekaj obloženih kruhkov, nato verjetno še zavili v enega od elitnih lokalov, in čudež stoletja je bil za večno zabeležen v kroniki Šentjurja.

Že prav, naj se grejo praznike, saj



naslednjih dneh razkrili slovenski in šentjurski srenji radostno razvojno novico. Da, že razumem, da si mora oblast tu in tam privoščiti obred, ki jo legitimira, toda ko naši oblastniki to naredijo, še preden so zasadili prvo lopato, se zdi le malo preveč samovšečno. Zbor »ministrantov«, vzorno spoglani podžupanski trio Artnak-Arzenšek-Korže, direktor občinske uprave Palčnik, direktorica knjižnice Osetova, vodja oddelka

vemo, da je življenje brez praznikov kot božja pot brez gostilne, tako mimogrede pa bo »velika maša« tudi utišala tisto peščico večnih nergačev, ki tako v knjižnici kot atletske stezi še niso spregledali strateških dosežkov nove šentjurske politike.

Sprašujem se le, kakšne bodo šele fešte, ko bo čez dobrega po leta »beseda res meso postala«?

F.K.

Iz županove pisarne

Prostorska strategija

Izvedeni sta bili dve prostorski konferenci za pripravo Strategije prostorskega

Pošta, knjižnica, atletska steza...

Podpisani sta bili pogodbi za gradnjo



razvoja občine Šentjur in priprave sprememb bazidnega načrta industrijske cone Šentjur. 31. marca bo tudi javna razgrnitev osnutka Odloka o bazidnem načrtu Hruševce. Po objavljenem programu priprav bomo pozvali občane in pravne osebe za posredovanje pobud in predlogov dodatnih stavbnih zemljišč, ki bi se naj uvrstile v Strategijo prostorskega razvoja občine.

Pripravili smo pripombe k prostorski strategiji Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na dolgoročno opredelitev posodobitve cestnih povezav na naslednjih relacijah: Dramlje - Šentjur, Šentjur - Sevnica in Šentjur - Rogaška Slatina. Pospešeno se nadaljuje izdelava prometne študije in prostorskih rešitev dolgoročne ureditve prometa mesta Šentjur ter naselij Ponikva, Proseniško in Gorica pri Slivnici.

Obvoznica

Uvrstitev naše severne obvoznice v Nacionalni program izgradnje avtocest aktualizira tudi odločitev glede lokacije nadvoza preko Voglajne in železnice. Prometna študija bo nared do junija letošnjega leta, za dokončno odločitev nam nato ostaja le še malo časa.

pošte in knjižnice na Mestnem trgu v Šentjurju ter za posodobitev atletske steze. Izvajalec je že prišel z deli na obeh investicijah. Prostori pošte bodo zaključeni jeseni, knjižnica pa bo predana svojemu namenu v letu 2006. Zaključek posodobitve atletske steze je predviden v mesecu maju.

Čistilna naprava brez Celjanov

Uradnega odgovora o možnostih šentjurske kanalizacije na celjsko čistilno napravo sicer še nismo dobili, vse pa kaže, da do tega dogovora ne bo prišlo tako zaradi predvidene visoke cene kot tudi zaradi premalo kapacitet celjske ČN.

Poskušali bomo pobotati športne funkcionarje

Kot je znano, je poleg Športne zveze sedaj ustanovljena tudi vzporedna športna zveza, kar prav gotovo ne more biti v prid šentjurskega športa. Občinska uprava bo s sklicem spravnega sestanka še enkrat skušala spraviti sprte športne funkcionarje.

Jurjevanje in proslavljanje Evrope skupaj

Jurjevanjske prireditve, ki bodo v času od 24. aprila do 1. maja, bo tudi letos organizirala KS Šentjur mesto. V sklopu teh prireditev bo tudi slovesnost v počastitev vstopa Slovenije v EU.

Prehlajeni dogodki

Slovenska podeželska mladina na Kmetijski šoli

V soboto, 6. marca, je bila na Kmetijski šoli redna letna skupščina Zveze društev podeželske mladine, ki se je je udeležilo preko 50 delegatov iz vse Slovenije. Kljub številnim pomembnim gostom (Vrisk iz KG zbornice, Mravlak iz Kmetijskega ministrstva, župan Tisel, Pirc iz kmečkega sindikata, direktor Šolskega centra Šket, ravnateljica Buserjeva...) je konferenca minila v jalovem leporečju gostov in v popolni odsotnosti razprave pri delegatih. Peter Vrisk je tako, namesto da bi rekel kaj vsaj o reorganizaciji, če že ne tudi o ukinitvi parapolične inštitucije, ki jo vodi, pridigal o svetem kmečkem poslanstvu, kot da je na predvolilnem zboru. In požel aplavz.

Še najbolj opazen se mi je zdel župan Tisel, ki se je evroskeptično zavzel za kritično prevzemanje evropskih direktiv.

Kot vse kaže, je tudi organizirana podželska mladina politično povsem indiferentna, 8 milijonov SIT pa je njihova Zveza porabila več ali manj za »turistične« mednarodne in domače kontakte.

Aktivni humanitarci

Še v prejšnji mesec segata občna zbora krajevnih organizacij Rdečega križa iz Dramelj in Blagovne, ki sta ju pripravila kar skupno. Predsednici Magda Ulbing in Albina Karmuzel ugotavljata, da so uspešno prebrodili lanskoletno krizo, ki jo je zakuhalo republiško vodstvo RK. Drugače se lahko pohvalita s številnimi aktivnostmi in dobrim sodelovanjem z domačim okoljem, saj

se socialna stiska pri mnogih družinah iz leta v leto širi in pogloblja. Na srečanju so se zahvalili predstavnikom Leo kluba iz Celja, ki sta lani organizirala humanitarno prireditev za Dejana Šolinca in Moniko Jahiri. Oddolžili so se tudi najzvestejšim krvodajalcem, kjer med Blagovničani prednjači Ivan Šmerc, med Drameljčani pa Lenart Konrad.

Krvodajalska dejavnost je bogata na celotnem področju, ki ga pokriva Območna organizacija Rdečega križa. V letošnjem načrtu je devet krvodajalskih akcij, izvedli so jih že v Gorici, Šentjurju in Planini, vsepovsod pa so bili z udeležbo več kot zadovoljni, čeprav je bila v Šentjurju nižja kot običajno, kar je pripisati tudi novemu neavgustovskemu terminu.

Odločali bomo tudi o (ne)resnosti naše oblasti

Nedelja 4. aprila bo eden izmed bolj temnih dnevov slovenske demokracije: naša oblast nam je pripravila referendum, na katerem dejansko ne bomo odločali o ničemer. Ustavno sodišče in policijski minister Bohinc že rešujeta problem izbrisanih in jima je figo mar, kaj si o tem mislimo državljani oziroma kaj bomo rekli na referendumu.

Brutalno kupovanje volivcev

Izbrisani so resen problem, ki pa so se ga namesto pravnikov polastili politiki. Mislim, da še bolj levi kot desni. Gre za 18.000 potencialnih volivcev, ki skupaj s svojim družinskimi člani in simpatizerji dejansko predstavljajo okrog 100.000 volilnih glasov, to pa je številka, ki vsaki politični opciji, ki si jo bo uspeła pridobiti, pomeni vsaj 4 leta vladanja.

Prvo napačno potezo je potegnila naša liberalna oblast, ki je izbrisane hotela preprosto »kupiti« z državnim denarjem, pri čemer je šla krepko preko okusa povprečno lojalnega slovenskega državljanja, ki bi seveda moral to ceno plačati. Da, seveda je šlo tudi za pravo in človekove pravice, toda te so vendarle bile v drugem planu. Tudi pri opoziciji, ki je z izbrisanimi dobila odlično priljubljenost, da opozori na svojo domoljubnost. Pri čemer je tudi pretiravala. In še pretirava.

In to je pravzaprav bistvo problema izbrisanih.

Na referendumu bomo odločali med Ropom in Janšo

Na referendumu o tako imenovanem tehničnem zakonu ne bomo neposredno odločali med tema dvama strankarskima liderjema, se pa bomo v veliki meri opredeljevali do politike, ki jo predstavljata ta dva gospoda in ki se je izkristalizirala pri izbrisanih. Rop pooseblja nekoliko prelahkoten odnos do naših državnih in nacionalnih interesov, Janša pa se ponuja kot zagrižen borec zanje. Kar je seveda črna bela poenostavitev. Vse kaže, da tehnični zakon na referendumu nima šans in je torej ljudstvo vse bolj na Janševi strani, kar je posredno huda grožnja vladajoči LDS.

Se na voliščih zbirajo res voli?

Ideologi vladajoče LDS so referendumsko past dobro zaslugili in zadnji hip potegnili zasilno zavoro, kakršno že poznamo iz časov referendumskega odločanja o volilnem sistemu: izgubljenemu referendumu poskušajo vzeti legitimnost. Kar je med prvimi demonstrativno storil predsednik LDS in hkrati šef vlade Rop, ki je že par tednov pred referendumom razglasil, da se on osebno teh igrice ne bo šel, da bo 4. aprila ostal lepo doma.

Smo državljani, ki bomo šli na volišča, res voli?

Iti na referendum ali ne?

Referendum izbrisanim dejansko ne bo prinesel ničesar, bo pa brez dvoma predstavljal nekašne volitve pred volitvami. Toda le v primeru, da bo udeležba verodostojna. Teoretično je dovolj, da pride na referendum en sam volivec, dejansko pa se legitimnost referenduma prične tam nekje pri 25-odstotni udeležbi, odstotki, ki bi lahko v resnici izzvali korenite politične pretese, na primer odstop Ropa, pa bi morali biti precej višji, vsekakor okrog 50 in velika večina glasov proti. Pa še to le v primeru politične senzibilnosti, ki pa je ne premoremo ravno v izobilju. Kar je malo verjetno, ker tudi Janša in Bajuk kot akterja tega referenduma ne delata kaj veliko na propagandi. Ali to pomeni, da se je »volitvam pred volitvami« odpovedala tudi opozicija? Ker ne verjame, da bo uspeła spraviti na volišča ustrezno število državljanov?

Skratka, vse kaže, da bomo državljani 4. aprila izigrani ne glede na to, ali bomo šli na volišča ali ne.

F. K.

Kaj nam svetujejo naš

Za pomoč volivcem pri referendumskega odločanju o izbrisanih smo prosili šentjurske strankarske prvake. Da ne bi preveč nakladali in še bolj zameglili že tako nejasno zadevo, smo jim postavili tri kratka vprašanja in njihove odgovore omejili na 20 besed.

Kljub temu so nekateri odgovarjali kar po svoje, tudi na tisto, kar jih nismo spraševali, drugi (DESUS, SNS, ZLSD) pa so nas (in svoje volivce) kar ignorirali.

Kaj hočemo, takšna je pač naša politika. Vedno malo vzvišena.

1. O čem bomo državljani dejansko odločali 4. aprila?

SMS, Marko Diaci: O ničemer, ker se odločbe izdajajo na podlagi odločbe Ustavnega sodišča. Ustavni zakon (katerega soprodlagatelj sem) bi to preprečil, ker bi morali ponovno preveriti izdane odločbe in obravnavati vsak posamezni primer.

NSi, Drago Arzenšek: O uveljavitvi Zakona o izvršitvi 8. Točke odločbe Ustavnega sodišča RS, poenostavljeno, proti oziroma za Tehnični zakon o izbrisanih.

SDS, Jože Korže: O zakonu, ki določa, da tistim, ki leta 1991 iz špekulantskih ali drugih nagibov niso zaprosili za slovensko državljanstvo, to zdaj po trinajstih letih avtomatsko pripada skupaj z odškodnino.

SLS, Janez Čokl: Edina rešitev problema izbrisanih je sprejem Ustavnega zakona.

LDS, Jože Artnak: Vprašajte predlagatelje referenduma. Ta tematika se ne dotika problemov naše občine, kjer sem podžupan, zato se z njo ne ukvarjam.

2. Kaj svetujete volivcem?

SMS, Marko Diaci: Volivcem zaupam, da bodo znali kaznovati neracionalno politiziranje.

NSi, Drago Arzenšek: Da se udeležijo referenduma,

Kulturniški obisk iz Šentprimoža

V soboto, 6. marca, je v Šentjurju gostovala Dramska skupina Slovenskega prosvetnega društva Danica iz Šentprimoža na Koroškem s komedijo Dušana Jovanoviča Življenje podeželskih plejbojev. Dramski igralci iz nekdanj (Ali še sedaj tudi?) pobratene slovenskega kraja na avstrijskem Koroškem so prijetno presentili z odlično odigrano predstavo, ki jo je šentjurskim ženskam za dan žena podaril župan Tisel. Morda so se naši kulturniki, ki prav gotovo delajo v veliko bolj prijaznem okolju, a že vsaj desetletje niso postavili na oder podobno zahtevnega komada, le malo zamislili?

Zelena bratovščina na planem

Hud snežni metež članov Lovski družine Šentjur ni odvrnil, da se ne bi v skoraj polni

postavi zbrali na letnem zboru. Predsednik Miran Hernaus je med najpomembnejše mejnike družine v preteklih dvanajstih mesecih izpostavil sprejetje novega lovkega zakona, oddajo lovke koč na Tičnici v redni najem in aktivnosti pri urejanju strelišča v Vezovju. Za slednje bodo porabili tudi večino društvenih sredstev.

Poleg rednih lovskih dejavnosti in vzdrževalnih del so veliko pozornosti namenili sodelovanju s sorodnimi družinami. Med priljubljene aktivnosti spada tudi peterboj različnih disciplin, kjer je bil najuspešnejši prav Miran Hernaus, med veterani pa Andrej Prevolnik.

Marinka proti Pavlinovi

Direktorica Alposove Ekološke peči, Marinka Vovk, ki je tudi predsednica

zunajparlamentarne Stranke ekoloških gibanj Slovenije, je izrazila nasprotovanje razglasitvi nekdane tiskovne predstavice SDS Alenke Paulin za nosilko liste SMS za evropske volitve. Po njeni oceni je voditelj SMS kršil sporazum med strankama, ki sta v sodelovanju z evropsko federacijo zelenih strank pripravljali skupno listo za volitve v evropski parlament.

Dve desetini na morsko obalo

V tradicionalni akciji medijske hiše NT&RC so zopet omogočili stotim kmečkim ženam okusiti slanost morske vode. Žrebanje je potekalo na turistični kmetiji Fatur v bližini Ponikve, šentjurski župan Štefan Tisel pa je srečo prinesel tudi 20 izžrebankam s področja šentjurske in dobjsanske občine.

Strankarski prvaki?

ker je to njihova pravica, in da glasujejo proti tehničnemu zakonu, takšnemu, kot je predlagan.

SDS, Jože Korže: Volivcem svetujem, da gremo na referendum in zavrnemo tehnični zakon, ker je neselektiven in ne omogoča preverjanja za nazaj.

SLS, Janez Čokl: Referendum je civilizacijska dobrina, priporočamo udeležbo, a ne sugeriramo odločitve.

LDS, Jože Artnak: Nič jim ne svetujem, ampak jim želim, da preživijo lep in prijazen dan.

3. Kakšen bo izid glasovanja in kaj bo pomenil za vašo stranko?

SMS, Marko Diaci: Racionalna rešitev je Ustavni zakon, ki bo po koncu predvolilne tekme tudi sprejet.

NSi, Drago Arzenšek: Večinsko zavrnitev uveljavitve tehničnega zakona o izbrisanih, kar bo tudi za NSi še enkrat več pomenilo potrditev pravilne odločitve.

SDS, Jože Korže: Izid referendumskega glasovanja bo večinsko proti. To bo pomembna zmaga Slovenske demokratske stranke, davkoplačevalcem pa bo prihranjeno kar veliko denarja.

SLS, Janez Čokl: Ne vem, če bo izid referenduma za SLS sploh kaj pomenil.

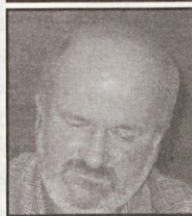
LDS, Jože Artnak: Se ne obremenjujem z izidi. Nismo podpirali razpisa referenduma, zato bodo morali odgovornost za nepotrebno razmetavanje denarja prevzeti drugi.



Marko Diaci



Drago Arzenšek



Jože Korže



Jože Artnak



Janez Čokl

Prvi korak do KS Hruševca?



V ponedeljek, 11. marca, se je avli OŠ Hruševca zgodil pomenljiv zbor krajanov vaše skupnosti Hruševca. Kljub temu, da se je na koncu končalo vse v dokaj spravljivem tonu, če seveda izvajamo problem Kluba B-52, ki še naprej ostane prva in nerešljiva bol bližnjih in manj bližnjih sosedov, je vendarle ušel iz steklenice duh nezadovoljstva z vodstvom KS Šentjur mesto, ki utegne sčasoma pripeljati do reorganizacije obeh šentjurskih KS.

Več kot dve uri trajajoča razprava, tako dolga pa je bila predvsem po zaslugi predsednika KS Šentjur mesto Erjavca, ki je z navajanjem množice različnih števil in dejstev uspešno miril nezadovoljne Hruševljane, ni rodila pravzaprav nič pretresljivega. Pa vendar, tako kot je bilo, očitno v KS Šentjur mesto ne bo več. Kakšnih 100 navzočih krajanov je brez vzdržanega glasu podprlo svoj ulični odbor oziroma Roberta Maruša, ki je bil tokrat hruševski »Matija Gubec«.

Šlo je seveda za denar. Maruša je očital vodstvu KS ne le, da je Hruševca prikrajšan pri porabi denarja, s katerim razpolaga KS, temveč predvsem, da vodstvo KS premalo upošteva potrebe in želje Hruševljanov. Najhujša je bila odkrita obtožba, da je vodstvo KS slab gospodar in da bi sami krajan Hruševca z denarjem, ki jim po razrezu pripada, naredili veliko več. Predsednik KS Erjavec je sicer dolgo in

odločno branil svojo pozicijo, na koncu pa vendarle pokleknil in pristal na to, da njihov ulični odbor sam naredi načrt svojih potreb in jih tudi sam izvede. Tako bodo namesto



Robert Maruša - "Matija Gubec" iz Hruševca

javne razsvetljave dveh ulic asfaltirali cesto do Sivke, uredili kanalizacijo na Ul. II. bataljona, uredili polščad za ločeno zbiranje odpadkov, pokrpali po plinifikaciji poškodovan asfalt, postavili koše za smeti in še kaj. Denarja sicer ne bodo dobili nič več, kot je bilo prvotno načrtovano (nekaj čez 4 milijone), bodo ga pa obračali sami.

F.K.

Prehlajeni dogodki

Brez zanimaja za ženske praznike

Krajevna skupnost Slivnica je v soboto, 13. marca, v počastitev ženskih marčevskih praznikov pripravila kulturno prireditev, ki pa je minila brez pravega odziva. Šentjurski pihalni orkester in slivniški mladinski pevski zbor sta se sicer trudila, toda polprazna dvorana jima je bila vse prej kot v spodbudo. Enako tudi ne Vladu Artnaku, ki mu je kljub navzočnosti predsednika Cmoka pripadla čast slavnostnega govornika. Kar je bilo verjetno znamenje pričetka njegovega vzpona v politiko.

Vinogradnikom »grozi« Evropa

Dve tretjini od okrog 120 vinogradnikov, ki jih združuje Društvo vinogradnikov Šentjur, je zborovalo konec februarja. Tako je bila lanska povprečna ocena kar 17,62 točke. Predsednik Edi Kolar je pred vstopom Slovenije v Evropsko

unijo skeptičen, saj se bo konkurenca močno povečala, zato bo potrebno za ohranitev dejavnosti in izboljšanje kvalitete še več posluha lokalne skupnosti.

Predprvomajski stampedo

Slovenski parlamentarci bodo do vstopa Slovenije v EU morali predelati še ogromno zakonskih in podzakonskih aktov, kar se odraža v praktično 24-urnem delovniku, ki so jim ga do praznika dela napovedali v Državnem zboru. Kritičen do tega načina dela je tudi šentjurski poslanec SLS Junij Malovrh, ki ocenjuje, da bodo delo verjetno opravili, vendar se znajo zaradi hitenja kasneje pojaviti težave s samo kvaliteto zakonodaje, svoje pa naj bi rekli tudi delovni inšpektorji.

Končno vračila za telefonijo

V začetku marca so tudi v Šentjurju začeli zbirati zahtevke za vračanje vložkov v javno omrežje

telekomunikacij. Rok za oddajo vloge je do vključno 2. aprila, vloge z dokazili pa morajo biti oddane na posebnih obrazcih, ki so dosegljivi na sedežih krajevnih skupnosti. Ker na občinski komisiji pričakujejo velik odziv, pozivajo občane, da pohitijo z oddajo zahtevkov.

Študentski boni tudi v Šentjurju

S tem ko je Šentjur postal študijsko mesto, je prav, da »nasiti« tudi vedno lačne študente. Skupina poslancev na čelu z Markom Diacijem je v proceduro že pred časom vložila Zakon o subvencioniranju študentske prehrane, ki je bil sprejet lansko jesen. Zdaj je v Uradnem listu izšel tudi razpis. Do 13. aprila imajo gostinci na Šentjurskem (pogoj je največ 5 km oddaljenosti od Kmetijske šole) čas, da se prijavijo. Torej, prav kmalu bodo lahko študentje na bone jedli tudi v Šentjurju!

Spoštovani župan g. Štefan Tisel!

Zahvaljujem se Vam za zahvalo, ki ste mi jo poslali v DZ RS. Še bolj bi bil vesel, če bi mi kot župan Občine pripomogli pri oblikovanju najprej pobude dveh poslancev, nato pa pri oblikovanju amandmajev za dvopasovni odsek Dramlje – Šentjur, ki sem ga vložil in je bil po burni razpravi v parlamentu sprejet.

Na potrebnost Prometne študije Šentjurja sem Vas opozarjal tako kot svetnik OS Šentjur kakor tudi kot poslanec DZ RS, saj bi le-ta bila v parlamentarnem postopku pomembna strokovna podlaga meni kot predlagatelju. Na to je opozorila tudi Vlada v svoji obrazložitvi in večkrat tudi Ministrstvo za promet. Menim, da bi v primeru nesprejetja mojega amandmaja lahko pozabili na šentjursko obvoznico za naslednjih 30 let. Le kdo bi bil krivec?

Upam, da se boste v prihodnje tako odrezali že pri pripravi vsebin in podprli tudi določene pobude poslancev DZ in svetnikov OS, kakor se sedaj, ko je odsek Dramlje – Šentjur postal vsebina Resolucije Nacionalnega programa izgradnje avtocest. Za to bo seveda še ogromno priložnosti tudi pri tem projektu.

Mag. Marko Diaci, poslanec DZ RS

Spoštovani bralci ŠNI!

23. marca sem prejel pismo poslanca DZ Marka Diacija, ki pa ni namenjeno županu, ampak bralcem obeh šentjurskih lokalnih časopisov, zato se čutim dolžnega, da se nanj odzovem na enak način.

Zahvalo za podporo pri sprejemu Resolucije (RNPAC) sem v imenu vseh občanov in občank in članov OS posredoval poslancem DZ, ki so podprli amandma za cesto Dramlje – Šentjur. Bonton zahteva, da se nekomu, ki ga za kaj prosiš, tudi zahvališ, če je prošnji ugodeno, in ker smo si preko poslanskih skupin občinskih koalicijskih strank zelo prizadevali za ta amandma, so poslanci našo zahvalo zelo dobro razumeli.

Menim, da se g. Diaci preveč opira na prometno študijo, saj je očitno, da je bila njena odstotnost le izgovor Vlade RS pri njeni obrazložitvi zavrnitve amandmaja. Ker je sprejeta Resolucija v prid rešitvam o bodoči obvoznici, prometna študija za sprejem očitno ni bila usodna.

DZ RS bo kmalu sprejemal prostorsko strategijo, v kateri moramo obdržati pomen sprejete cestne povezave, ki je pomembna za dolgoročno izgradnjo cest v naši občini. DZ smo že posredovali predloge in pripombe, ki so jih podprli vsi župani osmih občin subregije Kozjansko – Obsotelje.

Vesel bom, če si bova tudi ob sprejetju tega dokumenta z g. Diacijem izmenjala pismi zahvale.

Štefan Tisel, župan občine Šentjur

Sprejem amandmaja našega poslanca Diacija, s katerim je Državni zbor (DZ) uvrstil v Resolucijo o nacionalnem programu izgradnje avtocest tudi povezovalno cesto Dramlje – Šentjur, je povzročil pravo evforijo: delalo se bo, zaslužili bomo, drago bomo prodajali svoja zemljišča..., pa še promet skozi Šentjur bo končno enkrat urejen. Država bo v našo občino vložila 10 milijard SIT.

Naj živita DZ in Marko Diaci!

Smo dobili cesto ali mačka v žaklju?

Poskušal bom ostati na trdnih tleh in oceniti, kaj za nas realno pomeni sprejeta resolucija, kdaj bomo zavihteli lopate in kdaj se bomo gladko zapeljali mimo Šentjurja. Najprej je treba povedati, da je menda Vlada hotela našo severno obvoznico »prekanalizirati« iz avtocestne resolucije v svoj program modernizacije državnih cest, ki ga pa še nima. Kaj bi to pomenilo oziroma bo pomenilo, če bo do tega prišlo, je ta trenutek težko oceniti, ker je v tem programu tudi 80 obvoznic, ki so bile v njem že pred našo; med njimi je po podatkih, s katerimi operira vlada, kar veliko takšnih, ki so bolj frekventne in bolj nujne od naše. Menda je prav Diacijeva zasluga, da je naša obvoznica, čeprav še brez osnove v prometni študiji, vendarle končala v tako imenovanem dodatnem avtocestnem programu. Pa tudi v tem primeru lahko pričakujemo, da bo pot do obvoznice dolga in trnova.

Najprej bo potrebno počakati na prometno študijo, ki nam jo občinarji obljublajo do sredine tega leta. Če bodo njeni izsledki

podobni tistim, ki jim verjame Vlada, potem je prvi in nekajletni zastoj neizbežen. Počakati bomo namreč morali, da se nam promet zgosti nad slovensko povprečje. Da bi že kar od začetka bili na vrhu spiska, pa tudi tako ali tako realno ne moremo računati. Ne smemo si delati utvar, da je naša severna obvoznica nacionalnega pomena, da je kaj več kot izraziti lokalni problemček, kajti V. evropski prometni koridor je prednostno nedvoumno usmerjen skozi Posavje mimo nas. Ko bomo preskočili to oviro, bo na vrsti uvrstitev v državni proračun, sledila bo priprava projektov, sprememba prostorskih planov, odkupi zemljišč in šele nato začetek gradnje. Kar se lahko zgodi morda tam okrog leta 2020. Če vmes seveda ne bo prišlo do »revolucij«, razpada EU, pomanjkanja nafte, ekoloških polucij in podobno.

Kaj bo z nadvozom?

Logično bi bilo, da bi država nadvoz gradila na trasi nove obvoznice, toda žal, za sedaj se o tej trasi lahko ugiba povsem laično. Prav nikjer ni rečeno, da je to linija Stopče – Dramlje, gradnja nadvoza pa je tako rekoč pred vrati. Zdi se, da je na



S temi besedami je dobjanski župan Salobir slovesno oznanil otvoritev krajevnega urada Dobje Upravne enote Šentjur in nadaljeval: »Naš Krajevni urad je nov izvor moralne moči in samozvesti, je nov mejnik pri izgradnji evropskega človeka.«

Občini že prevladala strategija »bolje vrbec v roki kot golob na strehi« in bodo navijali za nadvoz, kjer ga je začrtal že Malovrh. Ne nazadnje tudi zaradi Alopa, ki se seli v južni del industrijske cone in je življenjsko vezan prav na to prometnico. Severno obvoznico bodo tako naciljali na ta nadvoz, kar pomeni dolgoročne hude težave s Kmetijsko šolo in prometom skozi Novo vas in Črnllico. Skratka, smo v hudih škripcih in dilemah, ali se odreči nadvozu in pristati na celovito reševanje šentjurskega prometnega vozla, ali pa takoj vzeti nadvoz in pristati na slabe prometne rešitve. Tretja opcija, še en nadvoz nekje v Stopčah, je komaj verjetna.

Komu medalje za obvoznične zasluge?

Medaljo sta si sicer že javno pripela naša poslanca Diaci in Malovrh, toda izpis glasovanja v DZ vendarle kaže, da so bili ključni poslanski glasovi, ki so prileteli iz drugih logov. Diacijeva razcepljena SMS je prispevala dva glasova, Malovrhova pa le štiri (6 jih je bilo proti), torej skupaj le skromnih 6 glasov od 38. LDS je bila nevtralna, od 20 navzočih poslancev je prispevala 10 glasov, enako število njenih poslancev je glasovalo proti. Najodločnejše je našo obvoznico pohodila ZLSD, 2 za in 8 proti. Erjavec (ZLSD) je bil tako najmanj uspešen oziroma njegova beseda v ljubljanski partijski centrali ne velja veliko. Najuspešnejši lobist je očitno bil predsednik SDS Korže, saj je vseh sedem navzočih poslancev SDS podprlo naš amandma. Tudi NSi je bila z izidom 5 : 1 za obvoznico še kar solidna. Na naši strani so bili soglasno tudi vsi štirje poslanci DESUS-a in dva poslanca SNS. Ali je pri slednjih kdo lobiral, ni znano.

Če upoštevamo, da je vlada, ki je v rokah LDS, Diacijev amandama zavrnila, in da sta ga potem v državnem zboru poslušno zavrnili tudi obe koalicijski partnerici ZLSD in SLS, poslanci LDS pa ne, potem je jasno, da so bili odločilni prav glasovi poslancev LDS, ki jih je proti lastni vladi zlobiral Artnak. Torej »obvoznične kolajne« dobijo: zlato Artnak, srebrno Korže in bronasto komajda še Arzenšek. Izvzeti moramo seveda Diacija, ki se je lotil te obupne idje, v katero očitno ni nihče resno verjel, bo pa veljal za očeta te ceste, zato mu bo njeno domnevno ime »Diacijeva obvoznica« - če jo bo dočakal - predstavljalo trajen politični kapital.

F.K.



Izgovorjenih je bilo še kopica podobno močnih besed, da tistih zahvalnih, ki sta jih bila zlasti deležna navzoči policijski minister Bohinc in načelnica UE Šentjur Stoparjeva, sploh ne omenjam. »Brez vas, gospod minister, nikoli ne bi imeli urada. Hvala vam za veliko čast, da ste nas danes obiskali...« in tako naprej. Ni kaj, Dobjani so otvoritev pisarne UE Šentjur v svojem kraju pričakali nadvse hvaležno in slovesno, tudi z nastopom otroškega pevskega zbora in svojega nepogrešljivega nonete Grič. Kaj bo ta novost prinesla Dobju, se bo kajpada šele pokazalo. Minister Bohinc je povedal, da je dobjanski KU eden izmed 37 tovrstnih uradov, da je del reforme javne uprave in skromna manifestacija prijazne državne uprave. »Petrošnik upravnih storitev je tudi za nas kralj,« je bil vehementen.

Nato smo si še ogledali to čudo, ki je sredi snežnega meteža pripeljalo na Dobje samega notranjega ministra, očitno tako velikega dobrotnika Dobja, da ga župan Salobir v najbolj vznesenem trenutku ni upal poimenovati s priimkom in imenom; »on je danes med nami,« ga je počastil skoraj po božje. Skromna sobica, 2,5 x 2,5m, miza s stolom in na njej računalnik, za katerim bo Mojca Završek s Planine, uslužbenka z novim nazivom »svetovalka strankam« ob ponedeljkih in sredah servisirala dobjanske občane.

F.K.

SDS tudi na Kalobju

Prvi petek v marcu je Občinski odbor šentjurske Slovenske demokratske stranke ustanovil krajevni odbor na Kalobju. V dvorani krajevnega skupnosti je v stranko Slovenskih demokratov pristopilo 15 novih članov. Vse prisotne je občinsko vodstvo SDS-a (predsednik Jože Korže, podpredsednik Alojz Modic in tajnik Ludvik Žafran) seznanilo s programom in delom



»Prva večerja« kalobških demokratov

stranke, ki želi problematiko, želje in zahteve krajanov in krajanj prenesti na občinski svet

in tudi preko njega reševati njihove probleme. Novi krajevni odbor bo vodil Ivan Šafran. Kljub čezmerni zaposlenosti z delom v krajevni skupnosti se bo angažiral tudi pri delu novoustanovljenega odbora, kajti od dela krajevnih odborov je v veliki meri odvisno, kako je ime stranke zapisano pri volivcih.

Ivan Šafran, predsednik KO SDS Kalobje: »Glavna naloga odbora bo, da preko stranke in svetnikov vpliva na enakopravno obravnavanje Kalobja pri občinskih investicijah. V prvem planu je vodovod, ceste, plazovi... Kalobje je bilo vrsto let odrezano od občinskega denarja.«

Jože Korže, predsednik OO SDS Šentjur: »Predsednik krajevnega odbora postane tudi član IO šentjurske SDS, kjer bo lahko vplival na občinsko politiko in zastopal interese svojega kraja, kajti SDS je v koaliciji strank, ki vodijo občino.«

Šentjurska Slovenska demokratska stranka je prepričana, da ima v svojih krajevnih odborih trdno oporo, kajti odbori so velikokrat nepogrešljivi animatorji dogajanja v svojih okoljih.

L.Ž.

Razkol dokončen – imamo dve športni zvezi

Da ju ne bom zamenjeval, ju bom poimenoval po njunih prvih možeh Acu Pepevniku in Darku Plahuti, čeprav sta oba, tako vse kaže, le fasada za prave akterje, ki niti vlečejo bolj iz ozadja. To sta Vlado Artnak v Pepevnikovi ŠZŠ in Zvone Leskovšek v Plahutovi ŠZŠ. Slednja ni ŠZŠ, temveč je uradno ZŠDŠ – Zveza športnih društev Šentjur. Se pa obe potegujeta za isto zadevo, za zastopanje šentjurskih športnih društev.

Kratek kurs zgodovine

O tem, kako so si šentjurski športni funkcionarji skočili v lase, smo že obširno pisali, zato sedaj le kratek povzetek.

Na septembrskem rednem volilnem zboru Športne zveze Šentjur (ŠZŠ), v prejšnjem mandatu jo je vodil Zvone Leskovšek, je skupina športnih pedagogov okrog Vlada Artnaka izvedla volilni udar, zlobirala večino v upravnem odboru ter hkrati iz njega izločila vse svoje »sovražnike«, med njimi tudi predstavnike največjih in najuspešnejših šentjurskih športnih klubov. Ti so v volilnih postopkih našli dovolj proceduralnih napak, da so oporekali legalnost novoizvoljenega

vodstva, toda izredne skupščine s ponovitvijo volitev niso sklicali niti prvi niti drugi. Pravijo, da zato, ker so računali na gentlemenski sporazum v korist šentjurskega športa. Z dogovorom seveda ni bilo nič, pepevnikovci so nepopustljivo vztrajali, da so samo oni pravoverni, plahutaši pa enako na stališču, da so njihovi konkurenti volilni prevaranti.

Gre za oblast in denar

Jasno, gre predvsem za denar. Občinski proračun namenja letos za športno dejavnost 26 milijonov SIT, ki naj bi jih pomagala deliti ŠZŠ. Ni kaj, volilnega lobiranja vreden znesek. Še več, dosežen je bil konsenz, da bo Občina

plačala človeka, ki bo vodil šentjurski šport, tega človeka pa bo določila ŠZŠ. Športni pedagogi so se menda odločili, da je najbolje, da je to eden izmed njih, šlo pa naj bi za Vlada Artnaka, brata podžupana Jožeta Artnaka, ki pa mu »plahutaši« niti približno ne zaupajo, ker da je sporna osebnost. Tudi športnim pedagogom, ki so se sedaj polastili športne oblasti (in denarja), očitajo, da do sedaj niti s prstom niso mignili za šentjurski šport – če za to posebej niso bili plačani. Čeprav so bile zadeve očitno hudo nedorečene, je Občina, ki si je navzven pilatovsko umivala roke, je dejansko priznala legitimnost pepevnikovcev, saj jim je takoj nakazala 990 000 SIT. Od katerih so le-ti v treh mesecih porabili 150 000 SIT samo za sejnine. Kar naj bi bil še en dokaz njihove materialne naravnosti.

Kdo bo prvi pri koritu?

Nato se je začela tekma s časom in dirka za glasovi, v kateri je menda nastalo kar nekaj novih športnih klubov, tako da je skupna številka članov ŠZŠ s prvotnih 34 zdaj narasla že na 40. Pepevnikovci so imeli v razmaku enega tedna kar dva občna zbora, izrednega, na katerem so zamenjali svoj neposlušni Nadzorni odbor, ki jim ni hotel priznati legitimnosti, ter teden dni kasneje še redni občni zbor, na katerem so dopolnili pravila ŠZŠ. Z rednim občnim zborom so zelo pohiteli, saj so ga sklicali kakšnega pol leta prehitro, udeležilo pa se ga je le 13 predstavnikov društev, poleg atletov, alpinistov in taekwonduevcev so bili navzoči še nekateri bolj obrobni vaški klubi (Šentvid, Slivnica, Šedina, Dramlje, Loka, Prevorje...). Toda na zboru je bil podžupan Jože Artnak, ki je bil zelo odločen: nekateri zaradi uveljavljanja lastnih interesov razdvajajo športne funkcionarje, Občina ne rabi dveh športnih zvez in bo sodelovala le z eno športno zvezo, pač tisto, ki bo imela več zaupanja. Med vrsticami je dal jasno vedeti, da je to ta ŠZŠ, ki jo idejno vodi njegov brat Vlado.

Tri dni kasneje (2. marca) so Plahutovci vmili z ustanovno skupščino nove ŠZŠ, Zveze športnih društev Šentjur (ZŠDŠ). Zakaj niso sklicali kar izredne skupščine, do katere so imeli po statutu pravico, ni znano. Vsekakor so zagrešili strateško napako. Navzočih je bilo 17 športnih društev, med njimi skoraj vsi največji šentjurski klubi: košarkarji, šahisti, nogometaši, planinci, tenisači in drugi, od zunanjih pa Ponkovičani, Kalobčani in ŠD Dole. Navzoči predstavnik občine Edi Peperko je podobno kot podžupan Artnak navijal za enotno ŠZŠ, tudi je med vrsticami rahlo grozil, toda je ZŠDŠ le dopustil pravico do življenja.

(nadaljevanje na 13. strani)



Pepevnikovci



Plahutaši

v.i.p. SCENA

Občina Šentjur



Greje županov stolček

Resevna



Hej brigade...

Hotel Žonta



Jože ostaja v prvi ligi

Zgornji trg



Kavčina na recept?

Krajevni urad Dobje



Minister Bohinc peca, Franci "ajfra"

Brucovanje



Športnica leta v prvih vrstah.



Te lahko poljubim?



Penasti bruc Aco.

Ipavčeva hiša



Nagajiva Erika in očarani Jože

Šentvid



Jenki čaka inspiracijo.



Sandi, roka?



Elektro **BUM**

Trgovina z elektro materialom

Trlinica Šentjur, Drofenikova 16, Tel./fax: (03) 749 09 50

Delovni čas: PON-PET 7.30 - 18.30, SOB 7.30 - 12.00



- montaže vseh vrst električnih inštalacij
- projektiranje in nadzor
- strelovodi
- meritve
- izvedbe elektropriključkov



Ul. II. Bataljona 16a,
3230 Šentjur,
tel.: 03 746 21 00,
gsm: 041 611 603



Anton **SELIČ** s.p.

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA



Izvajamo dela
z avtodvigalom
do višine 17,5 m

radio 93,7 87,6
Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah



Marko Dlačić in
LO SMS Šentjur

Želimo vam vesele
velikonočne praznike!

SMS
www.sms-sentjur.com

strankamladihslovenije

Vse na enem mestu!

PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

Peter Jeršič s.p., Cesta pod Rifnikom 27, 3230 Šentjur



DELOVNI ČAS

pon - pet
7.00 - 18.00
sob
7.00 - 13.00

Tel.: 03/ 749 18 77,
fax: 03/ 749 18 78

**PRODAJA
PLINA**



**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

Športnik leta v režiji pepevnikovcev

Kot vse kaže, je bila tudi tradicionalna razglasitev najboljših športnikov leta vpeta v to tekmo športnih zvez in je tehniko nagnila odločno v korist pepevnikovcev. Prireditev je bila dobro pripravljena, udeležili so se je poleg občinske oblasne ekipe tudi »uporni« športni funkcionarji, ki so prejeli celo obe funkcionarski nagradi. Čeprav je bilo priznanje direktorju občinske uprave Palčniku za enoletno predsedovanje KK Šentjur očitno namenjeno bolj sebičnim »strateškim« ciljem, je prireditev izpadla dovolj nevtrarno in vsekakor dovolj simpatično. Z njo so si pepevnikovci priborili kar nekaj prednosti.

Veselica se seli na politično polje

Kako se bo zadeva razpletla, komu bo Občina nazadnje poklonila svoje srce (in denar), je ta trenutek težko oceniti, kajti grupiranje se iz športnih logov počasi seli v politične. Trenutno so v prednosti pepevnikovci, ker za njimi čvrsto stoji podžupan Artnak, plahutaši pa med občinskimi šefi nimajo nobenega odkritega zaveznika. Imajo pa menda nekaj prikritih. Direktor občinske uprave, ki je predsednik KK Šentjur, ta pa spada med uporne klube, je previdno tiho, župan Tisel, prvi odgovoren za red v občini, kot vse kaže, se ubada le s protokolarnimi obveznostmi in vsebinske odločitve prepušča podžupanu Artnaku, podžupana Korže in Arzenšek se ne izpostavljata, Edi Peperko pa je tako ali tako v Artnakovi domeni. Toda bistvo problema je drugje: podžupan Artnak zaradi svojih vprašljivih potez, prej v povezavi z Mercatorjem in Alposom, sedaj z vmešavanjem v šport ter ustvarjanjem »Artnakovega klana«, kar zelo diši po splošno osovraženem nepotizmu, hitro izgublja zaupanje ljudi v samem Šentjurju in bo moral hitro nekaj ukreniti, kajti sicer bo kmalu nekredibilen partner tako županu Tislu kot koalicijskim partnerjem, ki se že pripravljajo na jesenske državnozborske volitve. Vprašanje je le, ali bo, računajoč na premoč svoje LDS na občinski ravni, zadeve zaostрил in poskušal tako osvojiti še več volivcev, kar je prav tako zelo mamljiva opcija, ali pa bo stisnil rep med noge in se umaknil izpred žarometov. Šele umik podžupana Artnaka s športne scene bi odprl vrata dialogu med sprtimi športniki.

F.K.

Počiva jezero v tihoti -nič več

Turistično društvo Gorica pri Slivnici je 22. marca gostilo srečanje predstavnikov turističnih društev objezerskih krajev. Srečanja so se udeležili tudi predsednik Turistične zveze Slovenije Marjan Rožič, vodja TIC-a Šentjur Alenka Testaniere, predstavnica Občine Brigita Škoberne ter predstavniki lokalne skupnosti.

Toliko »turistično eminentne« pozornosti si je Gorica pri Slivnici (z domačim turističnim društvom in Dušanom Polenškom na čelu) prislužila, ker bo 19. junija gostiteljica 10. srečanja turističnih društev objezerskih krajev Slovenije. Sicer zelo laskavi naslov gostiteljice drži v rokah že od začetka decembra, vendar bo za njegovo priznanje in utrditev potrebno še veliko energije in dela. Ta prireditev se bo pokrila s siceršnjo

popestritvenim vložkom.

Tako so bila predstavljena cilji in pričakovanja glede prireditve v juniju s strani domačega turističnega društva, so pa na tem srečanju spregovorili tudi predstavniki institucij, pomembni za nadaljnjo usodo Slivniškega jezera, ki je domače turistično društvo finančno in organizacijsko samo ne bo zmožno krojiti. Na občini se po besedah Brigite Škoberne pripravlja



tradicionalno kresno nočjo ob Slivniškem jezeru, bo pa zahtevala seveda organizacijsko in finančno močnejši aparat. Zato je predsednik turističnega društva Dušan Polenšek na tem srečanju že postregel z grobim načrtom poteka prireditve, ki naj bi se je udeležilo čez 2000 ljudi. Prireditev se bo začela že 18. junija zvečer z rock koncertom. Organiziralo ga bo Mladinsko društvo Gorica pri Slivnici. Naslednji dan bo turistično društvo za goste organiziralo ogled po znamenitostih šentjurske občine, s turističnim vlakom pa se bodo popeljali tudi po cestah in zanimivostih Krajevne skupnosti Slivnica pri Celju. Dopoldne bo tudi okrogla miza na temo, ki je bila določena na tem srečanju, in sicer je Marjan Rožič na tem srečanju predlagal, da bi se pogovarjali o rezultatih turistične ponudbe ter ovirah pri uresničevanju zastavljenih ciljev, hkrati pa naj bi bila predstavljena vsaj dva primera dobre prakse ter 10-letnici primerno kratek vpogled v zgodovino organiziranja tovrstnih prireditev. Zgodaj popoldne se bodo pričele športne in zabavne igre. Dušan Polenšek je omenil igre na vodi, vendar je za te potrebna velika reševalna ekipa, ki pa je povezana z velikimi izdatki, zato bo na to temo še seveda govora. Zvečer se obeta veselica ob soju tisočih lučk in morda še s kakšnim

študija turizma za Slivniško jezero do leta 2006. Na javnem razpisu je bila izbrana agencija iz Cerknice pod vodstvom Lili Mahne, ki naj bi pripravila načrt upravljanja Slivniškega jezera. Visokoleteče besede o ciljih in načrtih nadaljnje usode Slivniškega jezera in letošnje prireditve pa je s konkretnim delom in konkretnimi rezultati prizemljal turistični podmladek turističnega društva, ki pod vodstvom Nadje Bevc vsako leto sodeluje na tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava in lahko se pohvali tudi z zlatim priznanjem za projekt oživitve Slivniškega jezera. Mladi iz OŠ Slivnica pri Celju so tako ob računalniški multiviziji gostom predstavili znamenitosti kraja in delček projekta oživitve Slivniškega jezera, nato pa so goste povabili še v šolo in jih tam popeljali po razstavi izdelkov na temo voda, ki so jih ustvarjali cel marec, da bi primerno obeležili dan vode, ki je bil ravno 22. marca.

Še trije meseci in prišel bo dan D, ko bo imela Gorica pri Slivnici in z njo občina Šentjur možnost, da se predstavi množici obiskovalcev iz cele Slovenije, do takrat pa poskrbi tudi za to, da se začne obračati na pravi naslov glede »počivanja jezera v tihoti«.

Nina Gradič



Resevna 2004

Letošnja spominska prireditev pri partizanskem spomeniku na Resevni, ki jo tradicionalno organizirata šentjurski odbor Zveze borcev in Planinsko društvo, je privabila preko 100 pohodnikov in obiskovalcev iz vse občine. Slavnostni govorci (predsednik ZB Rijavec, župan Tisel in predsednik planincev Straže) so ostali v okvirih neobveznega leporečja, zato pa so prijetno presenetili učenci iz OŠ F. Malgaja. Recital, ki ga je ustvarila njihova mentorica Marija Pezdevšek, je predstavljal zelo solidno in aktualno mešanico domoljubja, patetike, ob pravi merici dvomov in skepse celo nekaj državotvorne samozvesti, česar pri naših šolnikih že dolgo nismo doživeli. Tudi Bilečanka izpod loka mlade violinistke je udarila v polno. Ljudske pevke iz Dobrine so prav tako stavile na partizanski repertoar, izbrale pa so si dve otožni in manj zahtevni pesmi, izvedba je sicer nekoliko šepala, a je kljub temu uspešno prispevala k pravemu vzdušju. Ki se je potem uspešno nadaljevalo v planinski koči. Klobasa in kruh na račun KS, Občine in sponzorjev, pijača za tolarje, pa se je odprlo. Za omizjem ob šanku se je utaborila manjša skupina pevcev na čelu s harmonikarjem Radom Frecetom in skupaj z njimi smo kolektivno dali skozi cel venček partizanskih, narodnih ter umetnih pesmi. Borci so kar sijali od zadovoljstva.

F.K.

ANKETA

Kaj vam pomeni 18. marec?

Gre seveda za razmislek ob obletnici strahovitega pokola na Resevni, ko je tako rekoč tik pred osvoboditvijo izgubilo življenje skoraj sto partizanskih borcev. Udeležence spominske slovesnosti smo skušali sprovcirati v dilemo, ali Resevna res predstavlja pomemben mejnik v šentjurski zgodovinski zavesti, kakor ga idealizirajo naše spominske slovesnosti pri spomeniku Cvetki Jerinovi in Dušanu Lahu, ali gre morda le za prozaično tragedijo, posledico napak, o katerih bi zgodovinski resnici na ljubo morala naša generacija vendarle reči nekaj več?

Niko Mogilnicki iz Šentjurga:



Največja oslarija je vzbujati nestrpnost med narodom z iskanjem krivice za dogodke, ki jih ni mogoče razčistiti. Nekateri mislijo, da je treba prekopati vse kosti in vse probniti ter prevrednotiti. Jaz ne. Ta proslava se mi dopade, ker se spominjamo ljudi, ki

so žrtvovali svoja življenja za osvoboditev izpod fašizma. S tem sem vse povedal.

Roman Grubič iz Goričice, predsednik Območnega združenja ZB Šentjur:



Najprej naj izrazim nekakšen protest, ker se organizacija te slovesnosti na Resevni pripisuje ne vem komu vse, le da smo organizatorji mi borci, ne sme biti nikjer zapisano. Glede vašega vprašanja pa pravim, da je za pokol bila verjetno kriva tudi

slaba organizacija, toda ne smemo pozabiti, da je šlo predvsem za izdajo. Poleg tega naj bi bili borci tudi zelo slabo oboroženi. Mislim, da tu ni več nobenih dvomov in je zgodovinska resnica že znana. 18. marec je zame velik dan, izhajam iz partizanske družine, moj oče je bil tudi ustreljen, zato neskončno spoštujem partizanski boj in mrzim

izdajalce.

Rado Frece iz Šentjurga:



Pokol na Resevni ni bil neizbežen, z določeno mero previdnosti in razuma bi se mu verjetno dalo izogniti ali vsaj odločno zmanjšati število žrtv. Brez veze je sedaj iskati krivce. Ampak mene moti nekaj drugega, vsi poznamo le Cvetko

Jerinovo in Dušana Laha, ker sta izhajala iz vplivnih družin, vseh ostalih 80 borcev, ki so mnogi verjetno imeli družine, niso omembe vredni. Njihovi grobovi in spomeniki samevajo daleč tja proti Svetini. Da ne govrin o tem, da se o dogodkih na Resevni marsikaj sliši, tudi o tistih, ki so se tej borbi izognili, po vojni pa so bili najbolj glasni. Kaj je res, jaz ne morem reči. Da, se strinjam, prav bi bilo, da svoje rečejo zgodovinarji.

18. marec na Resevni mi pomeni predvsem lep izlet.

Bogdan Hvalc iz Šentjurga:

Z vojaško taktičnega vidika je resevniška tragedija enostavno nedopustna napaka. Domnevam, da je šlo za slabo organizirano enoto, v kritičnih trenutkih verjetno tudi za slabo logistiko in napačne komandne odločitve. Organiziran odpor bi vsekakor dal več možnosti za preboj iz obroča. Da, potrebovali bi zgodovinsko resnico o resevniških dogodkih in z njo bi morali seznaniti naše mlajše rodove.



Dokaj verjetno je, da je bila naša sedanja resnica v marsičem prilagojena propagandnim namenom. Govori se marsikaj, ampak za govorice dejansko ni nobenih dokazov.

18. marec na Resevni mi pomeni družabnost, srečanje z znanci, ki jih tudi

vse leto ne vidim.

Leja Škoberne, študentka iz Hruševca:

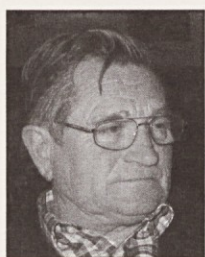


Tole ni treba zapisati: Resevna mi pomeni predvsem izlet, hobi, da se malo sprehodim. Vsekakor pa je prav, da je proslava, da se spodobno počasti spomin na padle. Kaj se je v resnici takrat dogajalo na Resevni, seveda ne vem, ker nisem zgodovinarica,

je pa res čudno, da so padli vsi naši, od nemških vojakov pa menda nihče.

Tone Dobnik iz Dolge gore:

Na Resevni sem bil nazadnje pred 30 leti in spomnim se, da sem se takrat pred spomenikom vprašal, zakaj samo Dušan Lah in Cvetka Jerinova, vsi drugi padli pa, kot da jih nikoli ni bilo. Na spomeniku v Kistanju pri Kninu sem videl spomenik s 750 imeni, tu pa jih še 80 ne moremo spraviti gor.



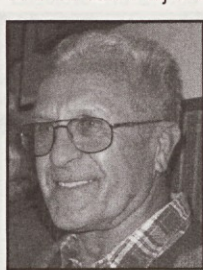
To je krivično in boleče. To sem povedal tudi borcem. Res je nerazumljivo, da se na tem razgibanem terenu ni nihče rešil, razen menda, kot sem slišal, nekaterih aktivistov. Je, tu je še prostor za objektivno zgodovinsko resnico in tudi za iskanje vzrokov,

če že ne tudi krivcev za ta strahoviti pomor. Z nekritičnim idealiziranjem Resevne v bistvu varamo sami sebe.

Jaka Tanšek iz Šentjurja:

Za razčiščenje je že kar malo prepozno, toda

če bi se dalo v tej smeri kaj narediti, bi imelo svoj



smisel. Za zdrav odnos do teh dogodkov bi to bilo dobro. Resevna je bila in je še mit, fama, o kateri se ni nikoli nič spraševalo. Morda do mlade generacije res ni pošteno, da je vse skupaj ostalo na ravni epopeje, v bistvu pa več ali manj brez analitičnega

razmisleka. Sam pogrešam na spomeniku imena drugih padlih borcev.

Doma sem pod Resevno, Resevna je skoraj del mene, pomeni mi druženje, pesem...

Slavko Slejko iz Dramelj:



Ne bi komentiral, ne bi sodil. Vsak narod mora imeti svoj ponos, svoje ideale, osebno spoštujem NOB in njene tradicije, treba je skrbeti, da ne bo več sovraštva, morij... Kot mladinec sem hodil veliko na Resevno, Cvetka Jerinova in Dušan Lah sta

mi bila nekakšna vzornika, to v človeku ostane. Sicer pa, vi novinarji ste zato, da odkrivате skrito.

F.K.

Prejel smo

NA PLAČNEM PRANGARJU

Informacija o plači direktorice šentjurskega zdravstvenega doma, da sem to Draga Kovač – Škoberne, ni skrivnost, je zelo razburila šentjursko javnost, ljudje so se čudili, nasmihi in se zgražali. Ni mi bilo in ni mi prijetno ne v službi, ne na ulici. Ker ste mi mnogi v svojih sodbah storili tudi krivico, želim javno predstaviti svojo resnico.

Plačna statistika za ZD Šentjur za leto 2003

V ZD je bilo v letu 2003 povprečno zaposlenih 31 delavcev. Povprečna neto plača vključno z vsemi dodatki (tudi za dežurstva in nadurno delo) je bila 290.322 SIT.

Povprečna mesečna neto plača zdravnika vključno z dežurstvom in nadurnim delom je bila 501.300 SIT.

Povprečen mesečni dodatek zdravnika za dežurstvo in nadurno delo je znašal 121.500 SIT.

Najvišja plača zdravnika je bila 583.518 SIT.

Povprečna plača direktorice vključno z ambulantnim delom, dežurstvom in nadurnim delom je bila 793.100 SIT.

Razmerje med povprečno plačo zavoda in plačo direktorice je bilo 1 : 2,73.

Razmerje med povprečno plačo zdravnika in plačo direktorice je bilo 1 : 1,57

Ko sem se pred dvema letoma prijavila na razpis za direktorico ZD Šentjur, sem se prijavila zato, ker sem želela narediti nekaj več za širšo skupnost, in tudi zato, ker so mi ponudili individualno pogodbo in zelo solidno plačo. Takrat si sicer nisem izračunala, kaj v tolarjih pomenijo uzakonjeni koeficienti, zato me je prva plača nekoliko presenetila, saj je bila višja, kot sem pričakovala. Imela sem in še imam 3200 vpisanih pacientov - slovensko povprečje je 1780 pacientov, v šentjurskem ZD 1900 pacientov na zdravnika - poleg ambulantnega dela opravljam tudi funkcijo vodje Šolskega dispanzerja, popoldansko delo, urgentno in dežurno službo. Kot dejavni šolski in družinski zdravnik sem bila brez direktorskih obveznosti obremenjena bistveno bolj kot povprečen slovenski zdravnik. S prihodkom, ki sem ga z zdravniškim delom (realizacija in glavarina) ustvarila za ZD, sem daleč presegla stroške svoje direktorske in zdravniške plače. Kako

sem ob svojem preobsežnem zdravniškem delu uspela voditi poslovodno in strokovno delo v ZD, voditi investicije, se izobraževati itd.? Prav gotovo ne mimogrede, a ko človek hoče in želi, nekako gre, tudi popoldne, ponoči in na račun lastnega prostega časa in zdravja. Ali sem bila dovolj uspešna, naj ocenijo pristojni organi. Ker je po obremenitvah in tudi pri plačah ves ZD Šentjur prekoračeval slovensko povprečje, a kljub temu opravljal svoje naloge po moji oceni na solidni strokovni ravni in ker sem tudi kot zasebnica, odgovorna le za svoje delo in dva zaposlena, zaslužila približno enako vsoto, sem izgubila slabo vest zaradi svojih osebnih dohodkov. Ob tem je pomembno vedeti, da vsi zdravstveni domovi in vsi zasebni zdravniki s koncesijo pridobivamo svoje prihodke od Zavarovalnice na osnovi enakih meril, kar pomeni, da gospodarimo z enakimi sredstvi in imamo tudi podobne plače. Vse to je v javnih zavodih pregledno, od vsega se plačuje tudi dohodnina, medtem ko zasebniki lahko investirajo drugam, zbirajo stroške in se tako davkoplačevalski denar ne vrača, ampak ostaja v zasebni lasti. Da sem se znašla na udaru, je posledica tudi tega, da v ZD delamo po pravilih in ne »mimo« ali preko avtorskih honorarjev, študentskega dela itd., kakor je marsikje v slovenskem prostoru skoraj že vsakodnevna praksa.

Priznam, moja plača je res visoka, previsoka zlasti v primerjavi s tistimi proizvodnimi delavci, ki garajo skoraj za 10-krat manj denarja, ker so žrtve ali slovenske tehnološke zaostalosti, stanja na tržišču, nesposobnega menedžmenta, ali pa zgolj izkoriščanja slovenskih »turbo kapitalistov«, ki imajo nekajkrat višje prejemke, kot so moji. Po oceni nekaterih analitikov me v primerjavi s slednjimi realno uvrščajo tam nekje na 2500. do 3000. klin na slovenski plačni lestvici. To pa je podatek, ob katerem sem se v odprtem dialogu pripravljena braniti glede na zahtevnost, specifičnost in obseg svojega dela.

To pa ne pomeni, da nepopustljivo zagovarjam plačni sistem v zdravstvu in svojo pozicijo. Absolutno sem za to, da se v naši državi uredi plačna politika, da je tudi zdravstvo del sistema, vendar morajo biti tudi pogoji dela enakopravnejši (vsaj približno

enaka preskrbljenost z zdravniki, pravičnejše podeljevanje koncesij tistim, ki večino svojega dela ustvarijo na trgu...). Strinjam se, da se objavljajo z imenom in primkom plače vsaj vodilnih kadrov in to obvezno tako v javni kot zasebni sferi. Izgovori, da v plače direktorjev zasebnih firm in članov raznih nadzornih svetov ne smemo posegati, je navadno sprenevedanje, kajti plače teh ljudi so mnogokrat moralno še bolj sporne, ker izvirajo neposredno od najbolj izkoriščanih delavcev.

Zakaj nisem zavrnila svoje plače? Zato, ker pač živimo v individualiziranem neodzivnem času, ki nima veliko skupnega na primer s svetniškim odrekanjem pokojne Matere Tereze.

Da bom še bolj nedvoumna, veliko sem delala, in z veseljem sem delala, še več kot sta zahtevala moje delovno mesto in funkcija, ampak to seveda zdaj nikogar več ne zanima. Vsi imajo v ustih samo mojo plačo in nič drugega in še preden so pristojni rekli zadnjo besedo, sem sama vse najslabše. To je linč, v katerem ni mesta za logiko in pošteno presojo. Zakaj se nihče ne spotika ob velike zaslužke, tudi nekajkrat višje od mojega, raznih uspešnih in manj uspešnih malih podjetnikov, advokatov, notarjev, trgovcev, preprodajalcev in menedžerjev državnih podjetij? Pa nikomur od naštetih ni treba vstajati sredi noči in doživljati šoke, ko gre za življenje. Zakaj nas zdravnike – menedžerje nihče ne primerja z njimi, temveč se nas enači zgolj s politiki?

Kot vse kaže, sem v tej gonji grešni kozel in kulisa za prikrivanje mnogih anomalij, ki pa ne bodo odpravljene, če so bo vse končalo s pilatovskim umivanjem rok politike in z »revolucijo na ulici«. Kar na primer neprestano podžiga urednica Šentjursčana, ki s svojimi enostranskimi informacijami vztrajno nalaga na domači ogenj zavisti, namesto da bi prišla v ZD in poskušala objektivno in celovito poročati.

Na koncu bom v obrambo, ne plače ali direktorske funkcije, temveč svojega dela in tudi človeškega dostojanstva, uporabila evangelijsko modrost, da naj vrže prvi kamen tisti, ki je brez greha: nad mano naj se zgražajo predvsem tisti, ki so kdaj v življenju že zavrnili prejeto plačilo.

Draga Kovač – Škoberne,
direktorica ZD Šentjur



Mirjan Bevc, predsednik uprave Alposa

Z Mirjanom Bevcom, 49, sva kar lep čas usklajevala termin za intervju. Nekega dopoldneva sva se vendarle ujela v prostorih Alposove uprave. Bevc na hodniku prijazno pozdravi in mimogrede ogovori enega izmed delavcev, ki adaptirajo pisarne. Njegova pisarna je velika in prostorna, vendar ne deluje nič kaj ekskluzivno in prestižno. Kar je nedvomno pohvalno. Zdi se, da je tak tudi direktor. Zna prebiti led in z nekaj anekdotami pridobiti sogovornika na svojo stran. Na sicer prej poslana vprašanja prepričljivo odgovarja brez pripravljenih opornih točk in »švingelcov«. Ne da se zмести niti pri bolj vročih temah in provokativnih vprašanjih. Če je takšen tudi v poslovnem življenju, je to nedvomno plus. Po drugi strani pa pravi, da je že od mladih let rad tam, kjer sta zabava in veselje...

Bevc je rojen v Šentjurju, kjer je preživel tudi večji del življenja, dokler se ni pred leti drugič poročil in se preselil v avstrijski Celovec. V mladosti ga je zaznamovala košarka, skupaj z bratom Dejanom in Bojanom so bili med začetniki šentjurske košarke. Kasneje je bil tudi trener in predsednik kluba, sredi devetdesetih je štiri leta celo predsedoval Košarkarski zvezi Slovenije.

Obiskoval je Pedagoško gimnazijo v Celju in po maturi odšel študirat ekonomijo v Ljubljano. Razen treh let, ko je služboval v Merxu, je vseskozi v Alposu, kjer je prehodil pot od pripravnika, preko vodje nabave in komerciale, pomočnika direktorja, do vrha piramide. Od leta 1988 je bil direktor, od leta 1996, ko je Alpos postal delniška družba, pa je predsednik uprave.

Alpos je prvi šentjurski gospodarski in siceršnji vlečni konj. Zanimivo je, da ste člani uprave sami Šentjurčani.

Res je. Najbrž je bolj naključje, da smo s Stanetom Flandrom in Radom Marotom vsi domačini, je pa to nedvomno zanimivo in pozitivno. Tudi to je posledica Alposove dobre štipendijske politike in kakovostnega dela s kadri. Pomembno je, da ljudje povežejo svojo življenjsko pot s podjetjem in krajem. S tem se krepí tako pripadnost podjetju kot našemu okolju. To je naša politika. V Šentjurju imamo dobro bazo. Poglejte samo, koliko uspešnih ljudi je v zgodovini šlo iz Šentjurja v svet. Na to moramo biti ponosni in se truditi, da v bodoče perspektivne kadre zadržimo doma.

Alpos je za razliko od mnogih drugih podjetij iz vaše branže brez hujših težav preživel tranzicijsko obdobje. Še več, v zadnjih letih ste dobili nov zagon in celo širite svojo dejavnost in

povečujete dobiček.

Pričakovali smo težave po izpadu jugoslovanskega trga. Kar debelo so nas gledali nekateri, ko smo leta 1991 ustanovili prvo trgovsko podjetje v Celovcu, toda to je bila rešitev za Alpos! Celovcu so sledili Zagreb, Varšava, Budimpešta, predstavništva v Nemčiji, Rusiji, Srbiji... Velika prednost je, če imaš v tujini svoje ljudi, ki ti priskrbijo posel in počasi pletejo mreže. Tako je kmalu vse lažje. Če tega takrat ne bi storili, bi tanko piskali.

Zanimivo je, da so preživele firme, ki so bile daleč iz Ljubljane, na drugi strani pa so propadli številni giganti, ki jim je pomagala tudi država. Nam ni niti s tolarjem, a nam je vseeno uspelo! Podobno je tudi z uspešnimi firmami recimo v Zrečah, Idriji, Ložu... Zagotovo je nekaj tudi na tem, da igra pomembno vlogo pripadnost ljudi. V manjših okoljih se ti veliko bolj identificirajo s podjetjem in drugače gledajo na njegovo usodo.

V svoje hčerinske firme po Evropi pošiljate tudi svoje vodstvene kadre?

Načeloma ne, nekaj pa je tam tudi naših ljudi. Ko

»Privatizacijskih interesov ni, bojazen, da bi menedžment prevzel Alpos, nikakor ne obstaja«.

smo ustanavljali podjetja po Evropi, smo razmišljali tudi o svojih vodstvenih ljudeh, toda enostavno tedaj nismo imeli na voljo kakovostnih kadrov. Marsikomu je težko oditi daleč od doma za daljše obdobje, v našem primeru, ko gre za sistem mreže, pa se je

tudi izkazalo, da je pomembno poznavanje terena, pri čemer so ljudje iz tamkajšnjega okolja zagotovo v prednosti.

Kakšna je bila Alposova bilanca v letu 2003? Katera izmed hčerinskih firm je najbolj dobičkonosna? Kakšni so načrti z njimi? Obstaja možnost, da se katera izmed njih osamosvoji, morda privatizira? Kakšne cilje zasleduje Alpos pri organizacijski delitvi na številni d.o.o.?

Poslovna skupina Alpos je ustvarila 18,9 milijarde prihodkov, 750 milijonov dobička iz poslovanja in 80 milijonov čistega dobička. Gre za nerevidirane podatke v tolarjih. Omeniti je potrebno, da smo veliko investirali in vlagali v razvoj. V zadnjih dveh letih smo imeli za 30 milijonov evrov naložb.

Cilj pri organizaciji hčerinskih firm nikakor ni izločanje, temveč doseganje čim boljših rezultatov. Posamezne firme pokrivajo silno razdrobljena področja in imajo zato tudi zelo različne trge. Tako je tudi popolnoma jasno, kako poslujejo posamezna področja, in k temu je usmerjena naša politika. Lahko rečem, da vse firme poslujejo dobro. Orodjarstvo je dosegalo zelo dobre rezultate, zelo se vzpenja oprema trgovin, ki je v enem letu povečala obseg poslovanja za 50%. Z naložbami v tujini, predvsem z nakupom največje srbske tovarne cevi v Aleksinacu, je močno poskočilo tudi cevjarstvo. V načrtu imamo razširitev pahištva na nove programe.

Seveda pa ne moremo mimo nove proizvodne hale za alu programe, ki smo jo odprli konec lanskega leta in v katero smo vložili veliko sredstev, za katera računamo, da se nam bodo seveda povrnila.

Zakaj ni alpoških delnic na borzi? So morda v ozadju, kot pri nekaterih drugih firmah, privatizacijski interesi? Je lastniška struktura

Alposa trdna? Koliko delnic imajo v lasti alpoški vodilni?

Lastniki se niso odločili, da bi Alpos vstopil na trg vrednostnih papirjev. Naš strateški partner Nova Hut iz Češke, ki ga je pred časom kupil indijski koncern LNM, ima v lasti 38% delnic. Gre za trdno strukturo in ob tem je seveda vstop na borzo brezpredmeten, saj prometa z delnicami ni.

Mali delničarji imajo v lasti okrog 6000 delnic, kar pomeni 13% v lastniški strukturi. Sam in moja družina imamo preko certifikatov 0,4%, ostali člani uprave pa še manjši delež. Privatizacijskih interesov ni, bojazen, da bi menedžment prevzel Alpos, nikakor ne obstaja.

Kaj pomeni za Alpos, da je posredno s prevzemom češke Nove Hut, največji lastnik postal indijski LNM? Imate informacije, kakšni so njihovi načrti z Alposom? Je kaj strahu, glede na to, da Indijci v Evropi nimajo ravno dobrega imidža?

Zaenkrat LNM še ni vzpostavil kontakta z vodstvom Alposa, tako da ne vemo, kakšna je njihova strategija. Možne so vse variante; da bodo želeli prevzeti večinski delež ali pa da bodo 38% lastništva prodali. Obstaja tudi tretja možnost, na katero kaže trenutno, da se bodo zadovoljili z zdajšnjo situacijo in ne bodo ničesar spreminjali.

V našem nadzornem svetu je še vedno Jan Palička iz Češke, ki je medtem zapustil Novo Hut, vendar bo ostal kot predstavnik lastnikov v nadzornem organu do konca mandata. Res je, da Indijci predstavljajo popolnoma drugačno poslovno kulturo in komuniciranje, kot smo ga vajeni v Evropi. Kolikor mi je znano, imajo na Češkem veliko težav z notranjo komunikacijo, saj novo vodstvo ne želi k sebi sprejeti nikogar niti na kavo. Tam ni govora o timskem delu, vse gre po sistemu hierarhije. Če se malo pošalim, morebitni indijski direktor Alposa zagotovo ne bi dal

»Alpos je kot pomembnemu poslovnemu in strateškemu partnerju ustregel prošnji Mercatorja za prodajo 800 kvadratov dvorišča, kar seveda ne more biti sporno«.

intervjuja za Šentjurske novice.

Glede na to, da je Alpos v vzponu, obstaja morda zanimanje za njegov nakup še s strani koga tretjega?

Zaenkrat nimamo takšnih informacij in namigov. Dokler je naša struktura trdna, se kaj takšnega ne more zgoditi, seveda pa se lahko hitro vse spremeni. Kot že rečeno, veliko bo odvisno od odločitve indijskih lastnikov Nove Hut.

Ob tem vprašanju lahko spomnim, da se je za Alpos pred desetimi leti zanimal avstrijski koncern VOEST, ki pa je želel kupiti samo Cevjarstvo. Izkazalo se je, da smo naredili dobro, da se nismo odločili za prodajo. Cevjarstvo je še vedno naš vlečni konj in če bi ga takrat prodali, bi bila usoda Alposa vprašljiva. Mislim, da moramo kot skupina nastopati enotno.

80% proizvodnje prodate v tujini. Torej bo vstop Slovenije v EU za vas pomenil pozitiven premik?

Zagotovo. Na Evropo smo v Alposu pripravljeni že nekaj časa, z odpravo carin bomo le še pridobili. Za Alpos je dobro to, da ima lep delež proizvodnje na Poljskem in po novem tudi v Srbiji, kar pomeni bližino trgov in s tem zmanjšanje transportnih stroškov, ki so pogostokrat večji kot stroški proizvodnje. Ta je pri nas po večini že avtomatizirana, kar je še ena prednost. Verjamem, da bodo v Evropi prosperirala tudi druga naša podjetja, kakor tudi Slovenija nasploh.

Vaša firma ima približno 1300 zaposlenih, od tega 745 v Šentjurju. Koliko znaša povprečna plača in ali se vam zdi dobra in realna? Kako sodelujete s sindikati? Postaja slovenska (šentjurska) delovna sila (pre)draga? Morda razmišljate o selitvi proizvodnje na jug?

Povprečna bruto plača v Alposu je 230.000 tolarjev, kar je 8% več, kot je določeno v branžni kolektivni pogodbi. Mislim, da to pove dovolj. S sindikati sodelujemo dobro in korektno na vseh področjih, tudi pri plačni politiki. Seveda pride kdaj tudi do težav, vendar jih korektno rešujemo.

Dokler se strošek proizvodnje in dela giblje do 10%, cena delovne sile ni odločujoča. V Šentjurju to velja, tako da ne razmišljamo o selitvi proizvodnje kam drugam. Bojazen, da bi občutneje zmanjševali število zaposlenih v matičnih podjetjih, je odveč.

Po splošnih Alposovih področjih se ustaviva še pri nekaterih lokalnih, recimo jim problemih. Nekateri občani so imeli pomisleke okrog vašega hčerinskega podjetja Ekološka peč. Mar žganje in sežiganje barv za druge ne pomeni sorazmerno večji vnos ekološko spornih substanc v šentjursko okolje?

Ekološka peč pomeni v prvi vrsti rešitev naših problemov z odpadnimi barvami. Tehnologija je preverjena, skrbno in strogo nadzorovana, tako da nikakor ne ogroža zdravja ljudi. Takšno tehnologijo imata recimo tudi Revoz in Gorenje. S tem, da sežigamo barve tudi za druge, izkoriščamo le kapacitete peči. Ob prej omenjenih ukrepih, naj omenim, da imamo vseskozi tudi nadzor inšpekcije, nevarnosti za okolje ni. Vedno več imamo lastnih odpadkov, tako da sežiganje za druge počasi zmanjšujemo. Ekološka peč ni podjetje, ki bi sežigalo odpadke drugim, temveč je v prvi vrsti servis drugim alposovim firmam.

Popolnoma razumem zaskrbljenost in nezaupanje ljudi. Vsakemu skušamo dati argumentirane odgovore in mu razložiti tehnologijo. Praktično nemogoče je, da bi naša sežigalnica presegla dovoljene vrednosti, saj imamo računalniško sproti vse zabeleženo. S sežigalnico Alpos veliko manj škodi okolju, kot je leta poprej, ko takšne tehnologije še ni bilo.

Tudi sicer nam je skrb za okolje pomembna. Imamo organizirano ločeno zbiranje odpadkov, zmanjšujemo porabo elektrike in vode, osveščamo zaposlene... Naš cilj je pridobitev ekološkega certifikata ISO 14000.

Kako sodelujete z Mercatorjem? Ste res dobili najboljšega možnega soseda? Zemljiško trgovino med Alposom, Mercatorjem in Občino nekateri ocenjujejo za sporno. Je bila izvedena korektno?

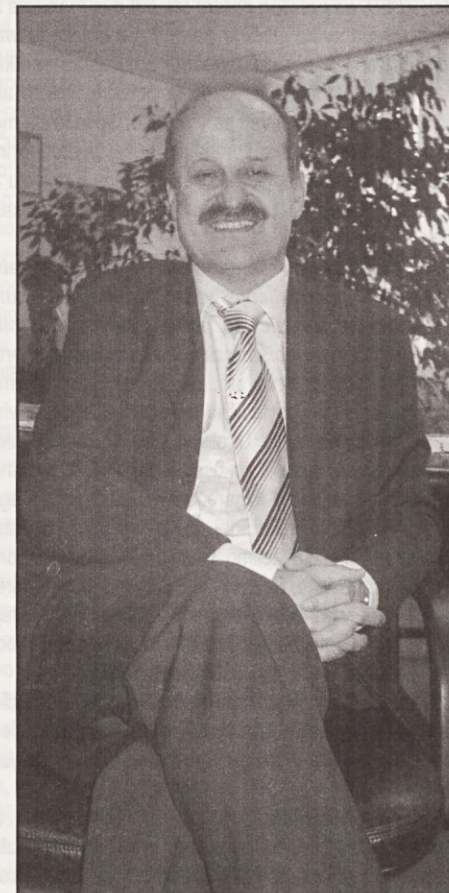
Mercator je izredno pomemben kupec naše trgovinske opreme in naše sodelovanje izhaja iz tega

interesa. Alpos je kot pomembnemu poslovnemu in strateškemu partnerju ustregel prošnji Mercatorja za prodajo 800 kvadratov dvorišča, kar seveda ne more biti sporno. Naša usmeritev je, da se počasi selimo iz mestnega jedra. Pas, ki ga je prodala občina, je stvar njene politike in odločitve.

Načrtujete z Mercatorjem kakšne nove posle? Nekateri menijo, da želi največji slovenski trgovec po vaši izselitvi na tej lokaciji postaviti svoj logistični center.

Z Mercatorjem smo zainteresirani za sodelovanje pri njegovi širitvi na trge JV Evrope. Špekulacije okrog logističnega centra so brezpredmetne in neresne. Mercator prav gotovo ne bo postavljaval svoje logistike v središču mesta. Na tej lokaciji je priložnost, da Šentjur dobi novo mestno središče, ki ga zaenkrat žal nima. To je seveda stvar prostorskih planov, menim pa, da je pred nami idealna priložnost za ustvarjanje nekega novega Šentjurja.

Kako ocenjujete novo vodstvo občine, kako



sodelujete z njim? Se sestajate z županom Tislom?

Ne želim biti subjektiven, saj smo že s prejšnjo oblastjo dobro sodelovali, kljub vsemu pa moram reči, da mi je vseh pozitiven pristop nove ekipe. Še posebej projektno delo, tukaj mislim na nove razvojne delavnice, s pomočjo katerih lahko veliko dosežemo. V njih se je vključeval tudi Alpos, še posebej pri prostorskih planih. Ja, mislim, da ima vodstvo občine dovolj elana, da izpelje zadane cilje. Z županom Tislom sva se po njegovi izvolitvi sestala enkrat, pogostokrat pa se srečava na različnih prireditvah in sestankih.

Z občinsko upravo smo se dogovorili tudi že za

Indijski direktor zagotovo ne bi dal intervjuja

konkretno sodelovanje. Alpos bo odstopil del parkirišča pred svojo upravno zgradbo in tako skušal pomagati k reševanju šentjurske prometne stiske.

Kako je z domnevnim dolgom Alposa do Občine, ki ga je po svojem odhodu razkril nekdanji župan Malovrh? Za kaj pravzaprav gre?

Alpos je sofinanciral izgradnjo telefonije in plinifacije in v ta dva projekta vložil velika sredstva. Predvsem pri plinu je bil naš pristop odločujoč in delež velik, saj smo bili edini veliki industrijski interesi za uporabo tekočega plina. Kje je Jurij Malovrh našel 95 milijonov, nimam pojma. Odločno trdim, da Alpos nima dolgov do Občine Šentjur, seveda pa mora vse skupaj preveriti tudi nova občinska uprava. O tem sva govorila tudi že z županom Tislom.

Vaš pomočnik je Jože Artnak, podžupan in po mnenju mnogih glavni ideolog občinske politike. Ali ne gre za nehigiensko kolizijo interesov?

Jože Artnak je izjemno dober pomočnik in z njim sem zelo zadovoljen. Preden se je tako aktivno angažiral v občinski politiki, je povprašal, ali imamo pomisleke. Nismo jih imeli. Prepričan sem, da zna ločevati delo na Občini in v Alposu.

Kako je z vašim političnim angažmajem? Nekoč ste bili aktivni član ZLSD, na predlog katere ste bili dva mandata tudi predsednik Nadzornega sveta Občine Šentjur. Še morda razmišljate o aktivni politični karieri, kar pri uspešnih gospodarstvenikih ni redkost?

Še vedno sem član ZLSD, toda politično nisem aktiven. Zaenkrat nimam ambicij vključevati se v politiko. Seveda pa me zanima, kaj se dogaja, in zato politiko spremljam dokaj podrobno in z zanimanjem. Podpiram tiste usmeritve, ki so namenjene k razvoju Šentjurja. Nisem za predalčkanje na pozicijo in opozicijo, sem pristaš vsake dobre ideje.

Eden odmevnejših šentjurskih dogodkov v letu 2003 je bilo nedvomno proslavljanje vaše 50-letnice. Vrhunske prireditve z vrhunskimi izvajalci so poleg vaših zaposlenih na prizorišču pripeljali številne obiskovalce. Kako ocenjujete proslavljanje?

Zagotovo odlično. Prvič smo se odločili, da naredimo nekaj večjega in odmevnejšega, posledično seveda tudi z dokaj visokimi stroški, ki pa se kmalu povrnejo. Ugotovili smo, da smo doslej premalo delali na promociji in bomo to skušali v prihodnosti popraviti. Najbrž bomo podpisali pogodbo o dolgoročnem sodelovanju z agencijo Imelda, s katero že imamo nekaj idej. Zagotovo bomo obdržali prireditev Žur za Šentjur, kjer se želimo vsakega decembra spomniti otrok in jih simbolično obdariti. Razmišljamo tudi o glasbeni prireditvi za odrasle, morda tudi v kakšnem drugem terminu. Še naprej smo generalni pokrovitelji šentjurskega kulturnega abonmaja, podpiramo pa tudi številne druge dejavnosti ljubiteljskih društev.

Eno izmed pomembnih področji promocije je vaše sponzoriranje šentjurske košarke. Bo Alpos ostal pokrovitelj, če šentjurski klub slučajno izpade v drugo ligo? (medtem je že jasno, da ne bo op.a.)

S šentjursko košarko smo res povezani že dolga leta. Šla skozi številna obdobja, med zadnjo krizo sta jo rešila Danilo Razboršek in Slavko Pečenko, s prihodom Petra Lapornika pa se je pričel največji vzpon. Nedvomno bo Alpos stal klubu še naprej ob strani, tudi ob morebitnem nazadovanju. Zavedati se je potrebno, da je težko v tako majhnem okolju, kot je naše, kontinuirano nizati le uspehe. Toda potrebno je delati naprej, predvsem zaradi otrok, ki potrebujejo pristočasne dejavnosti.

Že dolgo vas nismo opazili na tekmah v Hruševcu.

Drži. Živim v Avstriji in imam zelo natrpan urnik. Vsak dan se vozim in mi za to, da bi se v soboto peljal še na tekmo, največkrat zmanjka energije. Prosti čas čez vikend skušam izkoristiti za družino, s sinom vrževa tudi kakšno žogo na koš pred hišo, rad se vozim s kolesom... Toda, že nekaj časa skušam uskladiti termine in obljubim, da bom prišel na katero izmed tekem Šentjurja.

Praktično celotno kariero ste preživel v Alposu. Morda razmišljate o spremembi?

Zaenkrat ne. Nisem več mlad, res pa, v primeru strinjanja lastnikov zagotovo zaključil, potem bomo pa videli. Trenutno so vse moje ambicije vezane na Alpos.

L. H.

Krst brucov 2004

Brucovanje in kriza študentske identitete

Brucovanja so že od nekdaj pomenila eno izmed tistih najbolj kreativnih družabnih prireditev, kjer si se na enem mestu in v eni slabi uri lahko srečal iz oči v oči z mladostno neposrednostjo, domiselnostjo, provokacijo, revolucijo, zabavo in še s čim. Žal, današnja brucovanja vse to več niso, tako kot to ni bilo tudi šentjursko brucovanje 2004.

Začelo se je s tradicionalno zamudo, tokrat so si študentje privoščili kar uro in pol zamika, kar je bilo le malo prehudo. Ampak drugače verjetno ni šlo, saj se dvorana ni in ni hotela napolniti. Slaba vremenska napoved in 10 centimetrov novega snega pa vendarle nista bila prehuda protiutež znanim rockovskim imenom kot sta Barni band in Šankrock, ob začetku



brucovanjskega programa se je v prehladni dvorani le zbralo okrog 300 mladincev, med njimi tudi pet ali šest »fosilnih« osebkov v obliki župana Tisla, Podžupana Artnaka, Diacija, Rahtena, mene in morda še koga s četrtem ali še bistveno višjim križem na plečih. Skromna skupinica šestih bruck in en sam predstavnik moške brucovske populacije, od skupno kašnih 120, kolikor jih imamo v občini, ni delovala preveč spodbudno. Če med njimi ne bi bilo slivniških študentov, bi se šentjurske stare bajte skorajda lahko obrisale za ta šou. Režija in scena sta bili povsem spodobni, namesto tradicionalnega zelenega carstva sta program v dialogu med novinarjem, Medvodom Trobcem (ki še vedno zažiga) in bogom odlično vodila, vključno z uspešnim situacijskim improviziranjem, Luka Žerjav in Luka Hvalc, vse drugo dogajanje je bilo bolj postransko, v vsebinskem pogledu v stilu brucovanjskih šablon, katerih končni cilj so totalno pijani in nekontrolirani bruci. Čeprav moram priznati, da so tokrat stare bajte ravnale s svojim podmladkom domala nerazumljivo korektno in prijazno. Katedra profesorice ddr Grdayne je bila ena redkih avtentičnih šentjurskih domislic. Mislim, da sta bila župan Tisel in podžupan Artnak, ki sta sedela v prvi vrsti, kar malo razočarana, ker ju je študentska »hudobija« povsem prezrla. Tudi sam sem pričakoval kakšno pikro na račun rivalstva lokalnih časopisov, pa ni bilo nič. No, nazadnje je odpovedal tudi brucomor, čeprav so ga zlasti brucke prav rade pile, saj ni pripeljal do zaželenega učinka, do pričakovanega kolektivnega striptiza. Tudi najbolj »zdelana« mladenka, ki se je komaj držala na nogah, ni šla niti pičice dalje od majčke. Je pa nesporno, da so se punce kar dobro zabavale, z njimi pa tudi vsa dvorana, tako da je vsaj ta namen brucovanja vsekakor bil dosežen.

F.K.

Sandra Maček



Petek, 13. februarja

Za mano so trije dnevi Brazilije, ki sem jih preživela v São Paulu. Te enkratne občutke je težko izraziti z besedami. S tako veliko tesnobo, kot sem vanj vstopala, s tako velikim navdušenjem ga sedaj za dva tedna zapuščam. Milijonsko mesto, ki šteje 17 milijonov prebivalcev, je finančno in poslovno središče Brazilije. Povprečnemu Slovencu, najbrž tudi marsikateremu Evropejcu, je velikost in gostota poseljenosti tega brazilskega mesta nepredstavljiva. Presunljiva je tudi sestava prebivalstva. Posrečena mešanica belcev, mulatov, črncev odseva na ulicah, ki so vedno nabito polne, skoraj tako kot štiripasovnice po celem mestu. Do zastojev na cestah prihaja celo ponoči, čeprav imajo po celem mestu štiripasovnice. Ostankov rasnega razlikovanja skoraj ni več opaziti (opazna je sicer se peščica belopoltnih potomcev kolonialistov, ki se kopajo v denarju in poskušajo - kot pred stoletji - obvladovati ekonomsko in gospodarsko situacijo v državi, vendar tudi ti že počasi tonejo). Milijoni ljudi živijo v favelah (revnih četrtih) ali kar na ulici, mimo njih pa se ravnodušno sprehajajo bogataši s (pre)polnimi kreditnimi karticami. Kapitalizem v pravem pomenu besede.

Ko sem obiskala Pinakoteko in razstavo slik Picasa, so mi možgani delali z nadzvočno hitrostjo, ko so brskali po mojem skromnem znanju španščine in francoščine. Ni kaj - zabavno, naporno in poučno. Ko takole potuješ, moraš imeti tudi malo sreče, kot jo imam jaz. Včeraj sem v Internet Café-ju spoznala domačinko, ki se je trudila spraviti iz sebe vse angleške besede in mi tako pomagati najti selenio. Še več, z mano se je odločila preživeti ves dan in na koncu me je peljala še k sebi domov, da me predstavi staršem in prijateljem. Zelo ponosna je bila na svojo novo znanko. In izredno prijazna. Kot je gostoljuben do mene moj brazilski prijatelj Gabriel, ki mi je nudil prenočišče v São Paulu in me prišel sredi delovnega časa iskati na od centra kilometre oddaljeno mednarodno letališče. Nocoj zapuščam to markantno mesto, ki v sebi združuje podobo severnoameriških mest in tipično latinskoameriško arhitekturo (torej niz nizkih hiš, pomešan s stolpnici in nebotičniki). Letim v naročje razvpitega barzilskega mesta Rio de Janeiro. Da zaplešem v ritmičnih sambah na peščeni plaži...

Preseneti se 3x na dan (najboljši recept proti stresu, Loesje) - je moj moto življenja. A presenečam ne le sebe, temveč pogosto tudi svojo okolico. Z dnevnikom, objavljenim v prejšnji številki ŠN, sem zagotovo presenetila svojo mamo. V naglici načrtovanja potovanja in zaključevanja kopice obveznosti sem ji moje dopisovalske namene pozabila razkriti. Ko sem jo potem poklicala iz Brazilije, je vsa vznemirjena pripovedovala, da je v ŠN odkrila moj dnevnik in iz njenega glasu sem lahko razbrala, kako prijetno presenečena in hkrati potolažena - da mi gre v tujem svetu dobro - je bila. Če sem (ali bom) osrečila še koga drugega s pričujočim pisanjem, moje pisanje le ne bo zaman.

Ponedeljek, 1. marca 2004

Vračam se nazaj v domači raj. Počutim se prerajeno in neizmerno bogato... Čeprav le z nekaj dolarji v žepu. Kar neverjetno je, kako pomirjujoče vedno vpliva potovanje name! Kot da se je v zadnjih tednih čas ustavil in sem zares živela; vzela sem si čas za razmišljanje o bistvu življenja in ljudeh, spoznavala brazilske kulture in tamkajšnje mentaliteto ljudi. Skratka, opazovala svet okoli sebe.

Spet sedim na vlaku, iz Benetk v Ljubljano. Od dolgega

poleta sem sicer fizično izčrpana, a duhovno prerajena. Kdor ni nikoli okusil sladkosti potovanja, ne bo nikoli razumel avanturistke, kot sem jaz. A vselej, ko se približujem slovenski zemlji, se spomnim starega reka: Povsod je lepo, a doma je najlepše! In tiho si priznam, kako resničen je. Zaprem oči in še enkrat z mislimi zdirim po preteklih

Aleksandra Maček, 27, je diplomirana novinarka in germanistka, doma s Prevorja.

tritedenskih doživetij, vtisih in podobah... Zavem se, koliko neprecenljivega bogastva izkušenj in novih poznanstev sem na potovanju pridobila. A po drugi strani tiho hrepenim po slovenski zemlji, prepričana, da je najlepša na svetu. Slovenci se sploh ne zavedamo, kako lep kos Zemlje smo si prisvojili. Ne znamo ceniti prelepe, da imamo še »neokrnjeno« naravo, da še lahko pijemo vodo iz pipe in dihamo zrak, ki le ne zaudarja (vedno) po izpušnih plinih, in da celo poznamo svoje sosede. Vse prerediti se ustavimo in občudujemo domače okolje. Raje tarnamo, kako slabo živimo; kako ni služb in denarja, pravic in ostalega. Pa ni tako hudo... Marsikje se jim godi veliko slabše, pa so vseeno veseli in zadovoljni. Živijo v prepričanju, da imajo vse potrebno za življenje in da jim ničesar ne manjka. Slovenci pa razmetavamo z denarjem in dobrinami. In se smilimo sami sebi... Edino pošteno!

Komaj čakam, da stopim z vlaka, vidim moje fante (sostanovce) in padem v posteljo. Jutri je moj prvi delovni dan...

Sobota, 6. marca

Za mano so prvi štirje dnevi v novi službi. Veliko novega in odgovornega dela me čaka. Sedaj še spoznavam postopke izdelave knjig, korigiram in urejam rokopise knjig ter proučujem celotno paleto učbenikov in slovarjev nemške Založbe Klett, s katero sodelujemo, ocenjujem njihovo primernost za uvrstitev v učne programe nemškega jezika v sodelovanju z univerzitetnimi strokovnjaki in ugotavljam njihovo funkcionalnost v andragoškem izobraževanju. Prilagajanje nemškega učnega gradiva potrebam slovenskih šol bo najbrž moja prva naloga. Zveni zahtevno. Ampak novi poklicni izzivi in znanja so vedno dobrodošli. Upam, da se bodo v prihodnosti obrnili tudi kakšni učitelji iz šentjurskih logov name po kak nasvet ali pomoč. Bom vesela. Po zaključku petkovnega delovnega dne sem se odpravila nemudoma na zasneženo, mrzlo, a sončno Kozjansko. Komaj sem čakala, da spet stopim v tople prevorski dom, vidim svoje domače in se naužijem svežega hribovskega zraka. Še pred večerom je bilo potrebno zavrteti nekaj telefonov in uskladiti termin za vajo prevorskih kulturnikov. Naslednjo soboto bomo namreč večer posvetili ženskam in mamicam. Na bivši Dan žena novodobna Slovenija kar lepo pozablja - in tako smo dekleta lepo prikrajšana še za ta včasih najbolj dosledno praznovan praznik. Živo se spominjam, kako smo otroci nosili osmega marca mamam iz šole šopke rožic, ki smo jih natrgali kar med potjo. A marsikatero mame so se jih veselile dosti bolj, kot se veselijo sedaj velikih, dragih daril, ki jih njihovi otroci (ali možje) kupijo v naglici v Mercatorju ali Tušu, brez večjega truda. Čeprav je že res, da zna biti čakanje v dolgih vrstah tudi zelo naporno. V bistvu ponudnik izbere namesto potrošnika. Vse je na svojem mestu ob pravem času. Samo za VAS/NAS. In še mene pretentajo, kljub moji kritični naravnosti do sodobne potrošniške družbe. Čeprav sem si obljubila, da bom nabrala le šopek zvončkov.

Danes so se mi ure poučevanja v Tajfunu prilegle kot dež

po tropski vročini. S Planinčani sem bila že od nekdaj v dobrih odnosih, pa tudi v sam kraj sem rada zahajala. Če bo Španovem Iztoku uspelo realizirati vsaj del tistih načrtov, ki se mu motajo po glavi, bo Planina doživela postsrednjeveški razcvet. A malo bo še treba počakati...

Nocoj se je planinski rojak (torej župan), ki sedaj kraljuje v Šentjurju, zelo izkazal in počastil tako mame in žene, kot tudi njihove spremljevalce s komedijo Življenje podeželskih plejbojev. Uprizorili so jo naši koroški zamejci v Kulturnem domu v Šentjurju. Obetaven naslov – ali mogoče le gratis vstopnica – je v šentjursko dvorano zvalil množico ljudi, ki pa se je izredno slabo odzivala na dogajanje na odru. Če me spomin ne vara, je bil ob naši februarški »oddaji« smeh veliko prodornejši kot nocoj, čeprav takrat ni šlo za komedijo. Le zakaj se občinstvo ni bučno odzivalo? Mogoče je vsebina igre razkrila ravno tisto, kar naj bi ostalo skrito... Ker je nedopustno in nemoralno, a vendar življenjsko. Kaj pa smešno?! Po predstavi smo šli h Bohorču na en »drink« in debato o šentjurskih perečih temah. Na koncu smo se še zapletli v pogovor o gradnji prevorskega gasilskega doma, ki je trn v peti (ali življenjski cilj?) mojega brata Tonija. Glede na vsa ta leta pogajanj bi dom bilo treba že obnavljati, ne pa da še primerne lokacije ni mogoče najti. Res občudujem vse tiste, ki še zberejo energijo za vsa ta Sizifova pogajanja in še trdno verjamejo v uresničitev zastavljenega cilja. Idejni predlog – kombinacija gasilskega doma z dvorano in stanovanji na vrhu – se je zdela tudi meni fantastična. Saj v Šentjurju

ni za najem ali odkup razpoložljivih stanovanj. S tem bi Prevorje zagotovo obdržalo sedanje ali celo privabilo nove prebivalce.

Sobota, 13. marca

Zadnja dva dneva pa smo se v KD Prevorje pripravljali na nocojšnjo kulturno prireditev na Prevorju, ki smo jo posvetili obema ženskima praznikoma (8. in 25. marcu). Na podlagi pozitivnih odmevov na naš program ob kulturnem prazniku v Šentjurju smo se odločili, da t. i. oddajo »Nazaj v kozjanski raj« pokažemo tudi sokrajanom v nekoliko prirejani obliki, prazniku primerno. In res nam je uspelo očarati tudi domače občinstvo. S svojo navzočnostjo nas je počastil celo urednik ŠN, ki ga verjetno nismo uspeli strašno navdušiti, glede na to, da nas je gledal že drugič in da poseduje zelo kritičnega duha, ki ga ni enostavno omehčati. Naj piše, kar hoče, važno je le, da se imamo mi fajn...

Nedelja, 21. marca

Prvi spomladanski dan, ki ni bil nič kaj spomladanski. Zjutraj sem se vstala z malo težko glavo po neprespani noči. Za ponočevanje navadno potrebujemo razlog ali izgovor, tudi če je privlečen za lase. Tokrat je bil najbrž utemeljen, saj so rokometši Pivovarne Laško dokazali Špancev in hkrati vsem evropskim rokometnim klubom, da jih le ne gre podcenjevati, ko so si včeraj pripravi uvrstitev v finale Evropskega prvenstva. Zmago so slavili navijači, pivovarji in še kdo. Sedaj čakamo vsi na finalno tekmo čez štirinajst dni, ko bodo morali potolči Nemce.

V Ljubljano sem se vrnila precej pozno in sedla takoj za računalnik, da zabeležim še sveže gledališke vtise. V celjsko gledališče na ogled igre Seksualne nevroze mojih staršev, švicarskega dramatika Lukasa Bärfussa, sva se odpravili s prijateljico Jelko. Za rojstni dan si je zaželela, da jo peljem v gledališče. Odlična želja, ki sem jo z veseljem izpolnila. Res razveseljivo, da je nekaterim (sicer že redkim osebkom sodobne družbe) gledališče še vrednota. Saj dandanes komaj dobiš spremljevalca/-ko za ogled kakšne resne gledališke predstave. Vsi drvijo raje v kino, na humoristične predstave improlog ali na adrenalinske roko/nogometne tekme. Dobili sva se pred predstavo, da sva malo poklepetali o tekočih osebnih zadevah. Se kar nabere tega... Sama tematika te premierne uprizoritve je bila njej kot socialni delavki prav pisna na kožo, meni pa so težke psihološko-filozofske teme povezane s človekovo eksistenco tudi močno pri srcu. In tako je bil večer popoln. Obe srečni in zadovoljni sva se odpravili vsaka v svojo smer. Med vožnjo v slovensko velenje sem se predala razmišljanju in zakasnelim katarzičnim užitkom. Mesta in vasi, ki sem jih ob poti srečevala, so že počivala v opojni nočni idili, ki se ji sedaj tudi sama predajam.

Aleksandra Maček

Ženskam posvečam tole misel: »Vsaka ženska je lepa, razen tiste, ki misli, da ni, in tiste, ki misli, da je.«

130. zborovanje šentjurskih gasilcev

Podvozje cisterne kot darilo

Kljub snežnemu metežu je bil šentjurski gasilski dom zadnjo februarso soboto skoraj poln, dogajanje pa v znamenju pronicljivih duhovitosti predsednika Oseta, ki že kar tradicionalno poskrbi za pestro raven tega gasilskega druženja. Že na začetku je presenetil z najkrajšim enominutnim molkom, kar jih pomnim: trajal je polne tri sekunde.

Kaj so počeli?

O delu šentjurskih gasilcev naj govorijo tam prezentirane številke: Imeli so 20 intervencij, od tega 8 v proizvodnji, 6 v naravi, preostalo pa malo tu malo tam. Pri tem je garalo 173 gasilcev polnih 422 ur, s čimer so opravili za 2 milijona

gasilskih aparatov preko 4 milijone SIT, vnes so se tudi izobraževali, usposabljali itd.

Prvi gasilski hit so nedvomno gasilska tekmovanja. Če sem vsaj približno prav razumel poveljnika Škorca, je njihovih 8 desetih vadilo 600 ur, preden so se podali na tekmovanja po širni domovini. Zlasti članice A in članice B so bile zelo uspešne. In zdaj pozor: za vsa mogoča gasilska tekmovanja so porabili zavidljivih 4000 ur (moj izračun), pri čemer sploh ni upoštevana obvezna navzočnost na pripadajočih veselicah.

V gasilsko blagajno je lansko leto priklopljalo 8,6 milijona SIT, od tega so občani in Občina prispevali skupaj okrog 3 milijone. Na koncu leta je v blagajni ostalo še nekaj manj kot 200 tisočakov.

Grda Občinska gasilska zveza

Na gasilskih zborovanjih navadno dežujejo (poleg kolajn) le lepe besede, tokrat pa je poveljnik Škorc presenetil z ostro kritiko OGZ (slabo informiranje, zamude, napake pri volitvah, odsotnost analiz požarov, ni zavarovanj...), toda navzoči poveljnik OGZ Martin Cmok se ni dal zmeti in je umirjeno

povedal, da sploh ni tako hudo in da bo še boljše. Očitno je bil dovolj prepričljiv in mu nihče ni ugovarjal. Vodjem intervencij je tako na pol obljubil zavarovanje, vsem članom pa nove izkaznice, takšne, da jih bodo na tekmovanjih zlahka identificirali elektronski čitalci. Prislunil je tudi želji predsednika Oseta in obljubil, da bo tudi OGZ delala na tem, da bo društvo za 130-letnico delovanja dobilo kot darilo v obliki obnovljenega podvozja na cisterni.

Čestitke in pozdravi

So nujni (in dolgočasni) sestavni del vsakega gasilskega zborovanja. Tokrat je bilo navzočih vsaj 10 predstavnikov sosednjih GD, ki so kajpada bili polni lepih želja in hvaležni za plodno sodelovanje. Izvenserijska sta bila pravzaprav le nastopa poslanca Diacija in župna Tisla, ki sta si pred gasilsko srenjo privoščila nekaj še dokaj prijaznega in uspešnega EPP, saj sta požela kar zavidljiv aplavz. Tokrat se je temu obredu pridružil s presentljivo ganljivim pismom tudi taborniški Rod divjega petelina, ki ga je ustvaril njihov vodja Jani.

F.K.



SIT dela, ki ga seveda nihče ne plača, in pokvarili opreme za 485 000 tolarjev. Razvozili so 1635 m3 pitne vode, pri tem zaslužili 236 in pokvarili svoj avto za 413 tisočakov. Pregledali so tudi 89 hidrantov, zaslužili pri servisiranju

PISMA IZ EU

Brugge - Katja Mravlak



PETER PECHO, Slovaška

Kot Slovak se počutim zelo blizu Slovencem, saj imamo skupne jezikovne in kulturne korenine. Podobna hrana, pijača, navade... Slovenski temperament mi je domač. Med Slovenci se počutim kot med Slovaki. Podobna ime in zastava držav zagotovo nista samo naključje in imata globji pomen. Ko se spomnim na vašo deželo, pomislim na zelo lepo pokrajino, hribe, cvetočo ekonomijo. Želim si, da bi naši državi ohranili dobro sodelovanje, ki bo še kako pomembno za zaščito naše edinstvene identitete v EU.

Valerie-Anne HOUPEMANS, Nizozemska

Slovenijo vidim kot najbolj razvito državo med državami, ki bodo pristopile k EU 1. maja 2004. Vem, da je zelo mala zelena dežela z lepimi gorami in majhno obalo. Predstavljam si jo kot miroljubno deželo, v kateri je lepo živeti.

Edouard C.DIRRI, Velika Britanija/Francija

Mogoče bo zvenelo neumno, ampak ko pomislim na Slovenijo, se najprej spomnim, kako sem bil navdušen, ko sem pri 10-ih letih dobil prvo slovensko znamko za mojo zbirko. Pred tem sploh nisem vedel, da ta dežela obstaja.

Foad HOSEINIAN, Finska

Prve misli ob besedi Slovenija so, da je del nekdanje Jugoslavije in da si je sama izbrala drugo usodo. Potem pa se spomnim še slike mladega drznega fanta, ki s smučarskimi skoki izziva meje narave in dosega velike aplavze mednarodne javnosti.

David HOIĆ, Hrvaška

Sem iz Rijeke, tako da Slovenijo dobro poznam. Ker sem študiral v Italiji, me Slovenija spominja na študij in na potovanje z busom v Trst in nazaj domov. Ko sem prečkal italijansko mejo, sem se počutil že »skoraj doma«. Imel sem punco iz Slovenije, ki je šla kasneje študirati v Ljubljano. Pa tudi Novo leto 2000 sem praznoval na Prešernovem trgu ob kozarčku borovničevca.

Daniel GARCIA - ZARZA MARTINEZ, Španija

Priznati moram, da Slovenije ne poznam, so mi pa zelo všeč nekateri vaši glasbeniki, kot Zoran Predin. Slovenija ima zelo ugoden geografski položaj, med centralno Evropo, Balkanom in Sredozemljem, zato je turistično zelo atraktivna. Upam, da bo njena priključitev k EU pripomogla k še boljšim odnosom z mojo domovino. Med študijem v Bruggeu sem spoznal slovenske študente, kar je zagotovo še eden od razlogov, da enkrat obiščem Slovenijo.

Ivana PAJEVIĆ, Črna gora

Prva misel, ko slišim za Slovenijo, je »Dober sosed!« in da smo bili nekoč skupna država. Slovenija je sedaj najrazvitejša med državami pristopnicami EU, mi pa smo zaradi političnih okoliščin še »tako daleč«. Čeprav sem mesec dni živel v Sloveniji, sem imela, preden sem prišla v Brugge, drugačno sliko o ljudeh iz Slovenije... Nedružabni, hladni, umirjeni, strogo zahodno orientirani. Svoje mnenje sem sedaj spremenila in zato mi je vaša dežela še bolj všeč. Vem, da ima prelepo naravo, da je čista in vsakemu priporočam, da jo obišče.

Maja STANKOVIĆ, Srbija

Prve smučke v življenju so bile Elanove, trajale so še pa še. Slovenija me spomni na lepe gore in smučanje, čeprav še nisem bila v Sloveniji. V tem obdobju pa je v Beogradu Slovenija poznana predvsem po velikem Mercatorjevem nakupovalnem centru, v katerem kupujejo vsi Beograjčani. Poznana je tudi Liscina blagovna znamka. Mislim, da je Slovenija edina normalna država na Balkanu.

Aiste SABALIAUSKAITE, Litva

Mirna dežela, ki je pridobila samostojnost. Druga predstava so gore, ki jih pri nas na žalost nimamo. Ko sem videla razglednico iz Ljubljane, me je njena arhitektura takoj spomnila na Vilnius. Zamišljala sem si jo bolj »balkansko«.

PISMA IZ EU

Marburg - Anita Maruša



Brez posebnega občutka, kot vedno, nič pričakovanj, upanja niti strahu ni bilo. Bil je le zimski večer. Vožnja z vlakom je bila udobna in v mislih sem imela marsikaj. Kukala sem skozi okno in zrla v sneg, ki je oddajal svojo belino in me zaslepil. Imela sem občutek, da je božič. Pa ne, da nisem doživela letošnjega božiča, vsi smo pogrešali sneg. Veliko snega, bele hišice, otroci kukajo skozi okna, prižgane sveče, drugi pa hitimo polni presenečenj na obisk, počitnice k domačim, najbližjim. Malo sem zasanjala. Že me zbudi budilka na telefonu. Vedela sem, treba bo prestopiti. Zimske pravljice je konec. Dopoldan sem prispela v Marburg. Na poti sem si ustvarila meglene predstave o tem, kako naj bi izgledalo mesto, študentsko življenje... Moj svet sanj pa se je spremenil v nekaj lepega, ko sem prestopila prag železniške postaje. Vse okrog je bilo polno ljudi. Vsak od njih je hitel po svoji poti, ki ne pusti mirovati. Naenkrat pa pozabim na vse, saj mi pozornost pritegne nekaj velikega, ogromnega. Kot da bi v hipu nekdo pričaral grad sredi neba. Tam v ozadju res zagledam velik grad, sredi majhnega hriba. Kot da bi res lebdel v zraku, saj je hrib tako majhen, da je vse skupaj videti neverjetno. Prvi vtis je bil prijeten. V to mesto me je pripeljala študijska pot. Kot absolventka sem se odločila zadnji semester preživeti v Nemčiji. Erasmus, organizacija za izmenjavo študentov nam to omogoča. Izboljšanje znanja jezika, opravljanje izpitov in pisanje diplome, vse to je cilj te izmenjave. Pa seveda spoznati čim več tujih študentov in navezati stike.

Že se peljeva s taksijem. Nisem bila sama. Morali sva do menze. Bila je velika zgradba v treh nadstropjih. Študentska menza. V vsakem so na izbiro različne vrste kosil, po različnih cenah, samo za študente. Tam so naju že pričakovali Erasmus organizatorji in naju z veseljem sprejeli. Prve nemške besede... Ja, wir sind aus Slowenien, ja Familienname und Vorname, ja fur ein Semester... Že sva dobili pismo z naslovom, kjer naj bi bivali in ključke od študentske sobe. Prišla je še ena Japonka, Yuka. Bila je tiha in zadržana, a ne dolgo. Ko nas je študent, po narodnosti Turk, s kombijem odpeljal do študentskih domov, smo se razgovorile. Imel je problem z zapiranjem vrat na avtu in kar hitro smo mu znale povedati po nemško, da jih bo moral zamenjati. Mrko nas je pogledal in rekel, da bo raje zamenjal nas.

Popoldan smo že imele kosilo v menzi in sedela sem poleg Finke in Portugalk. Izmenjale smo par besed in ugotovile, da bomo naslednji semester preživele skupaj. Finka je bila urejena, zadržana in vse je povedala premišljeno, Portugalka pa je s svojim temperamentom in z rokami naredila bolj sproščeno ozračje. Povedala je vse, kar ji je ležalo na jeziku. Japonka je s svojim naglasom bila prav smešna. S seboj je imela elektronski prevajalnik in za vsako besedo je iskala prevod. Prvo kosilo v Nemčiji je bilo prav zanimivo. Led smo prebile, sledilo je urejanje formalnosti in počasno prilagajanje na novo okolje, nove ljudi. Tu smo vsi bolj odprti, dostopni in komunikativni.

Izjeme so Azijci, ki so bolj zadržani. Nekateri ti sploh ne dajo roke, ali pa ti jo pomolijo tako, da ne veš, kaj bi z njo. Gre za kulturne razlike, ki so zelo vidne. Pri sklepanju pogodb s tujci so Azijci hladni, neosebni, težko sklepajo prijateljstva. V nasprotju z Američani, ki so zgovorni in vsak dan sklepajo nova prijateljstva in jih prav tako tudi razdirajo. Nazadnje sem ugotovila, da smo tudi Slovenci del azijske rase. Smo podobno zapeti in nedostopni. Včasih bi se najraje kar poskrili v svoje brloge, samo da nimamo opravkov z drugačnimi. Ali pa jim postavimo ovire, ki jim zagotovo ne bodo kos. Bojimo se izzivov in ne tvegamo radi. Toda zdaj smo v pričakovanju EU, morda bomo potem širši, bolj smeli? Na to smo zelo ponosni tudi tu v Nemčiji, vsi nas poznajo kot bodočo članico EU. Ja, tudi to je lahko tema za začetek pogovora. Sicer pa večina študentov iz držav zunaj EU nima pojma, kje je Slovenija.

Med Grdino in Šraufcigarjem

Ko sem se pred kratkim z nekega drugega planeta za kratek čas spet preselil v šentjurski vsakdan, sem si zaželel kulturno osveščeno preživeti večer. Pa zasledim, da bo v našem kulturnem domu svojo malo komedijo izvajal Vinko Šimek, širši Sloveniji znan pod narečnim sinonimom za izvijajč. Nič, si rečem, moram videti gospoda, kako ga zna zašraufati na licu mesta, četudi o njegovih forah nimam ravno visokega mnenja. V študentski Ljubljani imamo celo njegovo kaseto, ki jo je izdal z zagorskim Dudekom (enkrat smo jo poslušali ob treh zjutraj...), iz rane mladosti pa se spomnim, da je nekoč Jaka Šraufciger v Vegetini kuhinji predstavil sendvič na njegov način... Skratka, nekoliko fosilni supestar. Četudi ga »nobena svija več ne pokliče«, kot tarna v naslovu svoje predstave. Očitno ga je nekdo v Šentjur le poklical... Bili so to televiziji iz Velenja, na njihov klic pa se je poleg Jake odzvalo tudi slabih 100 Šentjurčanov, ki so za dobro uro šova odšteli dva tisočaka (v predprodaji 1500). Šraufciger jih je nasmejal, čeprav je tudi samoironično priznal, da je njegov humor pobran s ceste. Nedvomno. Gre za stokrat preigrane vice, ki temeljijo na seksu, zasmehovanju znanih osebnosti, tarnanju nad težkim vsakdanjikom in spominjanju se, kako je včasih lušno b'lo. Najprej smo bili priče šal na račun starega dobrega komunizma,

kar je bilo še dokaj simpatično, nekoliko čez rob pa je šlo v nadaljevanju. Vici o seksu, zdravnikih in ljubezni na 136 načinov so bili vsaj malo neokusni in predozirani, podobno je bilo pri politikih in estradnikih. Da je samo po sebi smešno to, da ima poslanka madžarske manjšine debelo rit, je malce nenavadno. Ampak. Smeha je bilo, če ne zaradi drugega, zaradi dobre situacijske komike in spretnega Šimeka, s katerim je na koncu dvorana celo zapela.

Je že prav, da smo priče tudi takšnim seansam, še posebej, ker me preveva občutek, da imamo v Šentjurju v zadnjem času na voljo veliko vrhunskih kulturnih dogodkov. Samo nekaj dni prej je bilo mogoče spremljati komedijo Vinka Moederndorferja Transvestitska svatba, po mojem mnenju eno boljših komičnih odrskih stvaritev v Sloveniji v zadnjih letih. Menim celo, da presega letošnjo Žlahtno komedijo Na kmetih istega avtorja, ki ima morda že nekoliko preveč šraufcigerskih elementov.

Nekaj tednov poprej sta bili na sporedu dve gledališki predstavi izseljencev. Najprej argentinskih z igro Barka brez ribiča, nato pa še avstrijsko-koroških s komedijo Dušana Jovanoviča, Življenje podeželskih plejbojev. Skratka, solidne in vrhunske kulture kot listja in trave. Bi lahko rekli za Šentjur. Naš kulturni abonma se je izkazal za zadetek v polno, glede na kakovost

programa pa je njegova cena (7 tisočakov za šest dogodkov) izredno nizka.

Vseskozi se nekaj dogaja tudi v knjižnici, od literarnih večerov, preko razstav do predavanj, kot je bilo zadnje odmevno motoristke Benke Pulko. Tudi študentski Prostor ponuja mesečno nadpovprečen program, od galerije s performansmi do koncertov nekoliko bolj alternativnih avtorjev (Jani Kovačič, Hic et Nunc, Res nullius...). S koncerti nekoliko drugačne glasbe se trudijo tudi klumpovci v Šentvidu pri Planini. Ne smemo pozabiti niti literatov in še koga.

Na koncu se celo zdi, da je v manjšini popularna kultura. Dobro, vsak petek si lahko feni v B-52 privoščijo zvezde hrvaške estrade, nekih množičnih dogodkov pa vendarle ni. Imamo narodno-zabavni večer Jurjevanja, tu in tam se zgodi kakšna promocija nove plošče ali kasete (nazadnje Unikata), trudijo se na Prevorju, v Gorici pri Slivnici... Poleti je Pokaži kaj znaš v Dobju in številne gasilske veselice širom občine. Zanimivo, da je že nekaj let ni v Šentjurju... Celovito gledano imamo vseeno zelo raznoliko in kakovostno ponudbo, kar pred leti ni bil ravno običaj. Zato mi je všeč, da se lahko, ko pristanem na »planetu Šentjur«, enkrat udeležim večera z Igorjem Grdino, drugič pa z Jako Šraufcigarjem. Kulturni relativizem po šentjursko.

L. H.

Še o pustu

Pustno rajanje na Ponikvi

Pust počasi na Ponikvi zamira, čeprav se že več let trudi organizirati to zabavo Društvo prijateljev mladine, zadnje leto pa tudi gostišče Janez.

Na pustno soboto so pred kulturno dvorano rajanje vodile tri klovnesice – Čuksi, Pikica in Mici (Polona Planko, Saša Podkrajšek, Polona Podkrajšek).



Bilo je nekaj klovnov, čarovnic, koruze, raznih živali in sploh vsakršnih mask. Vsaka maskara je bila budno na očeh strogi žiriji, ki so jo sestavljali Povh Darja, Jazbec Gizela, Šamec Franci, Šibal –

Voga Romana (predstavnika sponzorjev) in Rataja Jakob. Ker pa je bilo nagrad dovolj, so nagrade dobile vse. Posladkali pa so se tudi z krofi, ki jih je prispevala Jelka Medved iz Dolge gore. Članice DPM so bile letos prepoznavne po pisanih rdečih srajcah, ki so jim jih pred leti podarili Drameljčani. Na pustni torek je pustno rajanje organiziralo gostišče Janez. Dobrodošlico mi je izrekla šefica, ki je bila našemljena v Mcklarnovo sestro, v sosednji sobi se je zaman trudil razveseliti pet pustnih maškar (dva hudička, dva klovna in Marjetico) duo Mrk., okrog polnoči so priropotali najprej navijači celjskega rokometnega kluba, nato je prišla Rdeča kapica s svojim spremstvom in še neuničljiva nuna.

Strokovna žirija (Režonja Stane, Kundih Dušan in Jazbec Marko) ni imela težkega dela. Kriterij je bil, kdo je bil najdlje prisoten, nato pa še izvirnost. Tako je prvo nagrado dobila Vragova partija, drugo Rdeča kapica s svojo lovsko klapo, tretjo poskočna nuna, četrto rokometni navijači Celja, peto in šesto pa sta dobila hudiček in klovna. Naj omenim, da se je Janez letos zelo potrudil, žal pa so nekatere pustne šeme prišle le po nagrade, prej pa jih ni bilo nikjer videti.

Marko L.

Posem

Vitez iz sanj

Kje si? Moj vitez ti, ki včasih v mojih sanjah si.

Brez tebe so sanje puste, nič novega se ne zgodi.

Ko si tu, sva skupaj tu in tam,

vse skrivnosti že poznam

Potok žubori, cvetje prebudi, vsi trenutki so utrip srca, ki vedno novo melodijo zaigra.

A. Maruša

Razvrstne muze

Ne maram, če brezmadežna devica si pred bratrancem čeeše čop kocin na pički in ga porogljivo žica, ko so spletene: »No, a maš cekin?«

Ne maram, če v temačni spovednici se vroči puncu zamegli oko, ko drka se, in reče po resnici: »Oh, veste, oče...da mi je... prišlo.«

Ne maram, če, ko bratu je sesala, zaprejo frkolinko v kabinet, ker pljunila je spermo v šalčko čaja, namesto, da bi nesla jo v sekret.

P. Louys (1870 – 1925)

David Guček, prvi mož ŠPUKN-a

21-letni bruc Visoke lesarske šole v Ljubljani je svoj mandat uradno prevzel 31. 1. Največ prostega časa nameni klubu in kakšni nogometni tekmi celjskega prvoligaša. Med drugim me je na začetku pogovora presenetil: »Občasno se udeležim koncertov, ki jih organizirata KLUMP in ŠKMŠ, nazadnje mi je bilo prav prijetno, ko so v Prostoru igrali Reptiles.«



Kako dolgo deluje ŠPUKN Dobje?

Ustanovitev, predsedniki... »Začelo se je z rekreacijo, ko je druženje mladih zaživel. Zatem je padla ideja o ustanovitvi društva, katere pobudnik je bil Poldi Arzenšek, takratni svetnik. Tako smo leta 2002 začeli delovati in organizirati prireditve »Tudi mi smo razprli krila«. Predsedovanje je prevzel Poldi, vendar je po pol leta, zaradi služenja vojaškega roka, svoje mesto prepustil Mateju Leskovšku. Novembra 2003 pa sem na občnem zboru kandidiral tudi sam, saj se v nekaterih pogledih nisem strinjal z vodstvom.«

Je prišlo do kakšnih zamer s tvojim predsedovanjem?

»Na začetku je bilo nekaj uvodne jeze, a do zamer ni prišlo, saj smo stari prijatelji in tudi vsak vikend se zberemo v mladinski sobi.«

Kaj si prevzel in ambicije?

»Imamo 80 članov, razmerje med študenti in dijaki je nekje 50:20, 30% je ostalih. Že pred mandatom sem v veliki meri prevzel dela v mladinski sobi, ki jo letos hočemo dokončati. Naš polletni plan je: Zimske igre, Brucovanje, čistilna akcija pri stari OŠ, izgradnja WC-ja, postavitve košev. Velika želja pa je napeljava internetnega kabla in nabava projektorja.«

Zimske igre ste speljali, kaj pa Brucovanje? »Zimske igre je letos speljal Tadej Gajšek, lokacija je ostala enaka, hrib za OŠ. Udeleženci so bili otroci, ter nekaj starejših, ki so tekmovali v sankanju in skokih. Brucovanje bo v mladinski sobi, 3. aprila, kjer bosta igrali dve skupini. Računam, da nas bodo letos obiskali tudi predstavniki drugih klubov.«

So vaše prireditve dobro obiskane?

»Za naše razmere zelo, včasih se zbere tudi do 100 ljudi v sobi.«

Kje boste črpali finančni zalogaj? So na vidiku novi sponzorji, bo Občina še vedno sponzor št. 1?

»Moram poudariti, da z Občino sodelujemo zelo korektno

in brez problemov. Pomagajo po najboljših močeh. Letos računamo, da bomo s pomočjo sponzorjev in razpisov pridobili do 300.000 sit. Nekaj malega bo primaknil tudi Bojan Guček, ki je prejšnje leto že sodeloval z nami.«

Pride župan kdaj v »kontrolno«?

»Glede na to, da nismo pripravili nič konkretnega in kulturno usmerjenega, se župan bolj poredko prikaže. Največkrat pa pride v »kontrolno« tajnik.«

Ste politično opredeljeni?

»Ne.«

Zunanje sodelovanje? Prejšnja leta se ni veliko slišalo o sodelovanju z drugimi klubi. »Predvsem nas zavirajo predsodki o Šentjurju, ki majhnim krajem ne posveča preveč pozornosti. Kolikor mi je znano, v prejšnjih letih ni bilo sodelovanja, s svojim prihodom pa sem opozoril, da je pomembno stopiti v kontakt. Skupni projekti? V primerjavi s ŠKMŠ-jem smo majhni, zato sodelovanje pri velikih projektih odpade, saj nimamo dovolj finančnih sredstev. Obstajajo možnosti pri izpeljavi kaj manjšega, odvisno od projekta.«

Kako je poskrbljeno za mlade? Vidite prihodnost v domačem kraju? »Za mlade je poskrbljeno z naše strani, saj bodo morali nadaljevati delo. Prihodnost? Dobje nima primerne infrastrukture, imamo nekaj obrtnikov in večjih kmetij, kar še z daleč ne pomeni, da obstaja možnost zaposlitve. Sam bom najbrž iskal delo izven domačega kraja, kasneje pa, če bodo možnosti, odprl svojo obrt.«

Se srečujete s problemom drog?

»Kolikor poznam situacijo, se s tem še ne srečujemo. Drug problem je alkohol, ki je bolj ali manj dostopen na vsakem koraku. Trudimo se, da mladoletnim ne točimo alkohola. Recimo, zadnjič sem na nekem praznovanju opazil, da je skupina mladoletnikov pila sokove, kar me je zelo presenetilo.«

Življenjski moto?

»Biti uspešen!«

BM

Prejeli smo

Temne in svetle strani Ponikve

G. Kovač, zvedel sem, da stanujete v bližini Ponikve, in ker se s pomočjo medijev da marsikaj storiti, se sprehodite skozi Ponikvo in boste hitro videli temne in svetle strani Ponikve.

Vsa pohavala tistemu, ki se je lotil zapuščene sušilnice sredi vasi. Tam je bila nekaj časa lepo urejena kmetijska trgovina, škoda, da je sedaj spet prazna. To lepo zgradbo pa kazi antena mobilne telefonije, sredi kraja in le 50 m vstran od šole. Rak preži na

nas vsepovsod, starši, ali vas nič ne skrbi za zdravje vaših otrok? Stara propadajoča hiša sredi Ponikve že več let prosi, da nas reši sramote, toda še Bog se je ne usmili z obilico dežja ali snega, da bi se porušila. Kot ogledalo čaka na opravičilo tistih, ki bi se morali videti v njem. Od 21. septembra 1994, to je od številke 18, imam doma vse številke Šentjurskih novic, če jih kaj rabite.

Bralec Ivan

Obvestilo

Še enkrat opozarjamo, da objavljamo samo podpisana pisma oziroma pisma znanih avtorjev. Bralec Ivan je bil tokrat izjema.

Napisali so

Drameljska Pika Nogavička

Anica, Tomaž in Pika so se zabavali ob pečenju palačink. Anica je imela veliko liziko. Pika je rekla, da v Indiji hodijo po rokah. Pika je bila jezna, ker ni vedela, kaj naj si obleče. Pika je učiteljico tikala. Tale gospodična je bila tako nesramna, ko je prišla na čajanko. Eva je razbijala vse porcelanaste stvari. Tista 9-letna punčka je rekla, da smetana pomaga za lase... Bilo je res zabavno.

Neža Moškotevc 2.a

Pika nogavička je imela črne pike. Na nosu je imela smetano. Prišla sta roparja in sta ji hotela vzeti denar. Pika ju je zvezala. Nato je en ropar igral na glavniki, drugi pa je plesal s Piko Nogavičko. Pika ima dva prijatelja; Anico in Tomaža.

Katarina Arzenšek 2.a

V sredo smo si ogledali predstavo o Piki Nogavički. Pika je pekla palačinke. Pri tem sta ji pomagala Tomaž in Anica. Pika se je srečala tudi z gusarji. Med njimi je bil tudi njen ati. Bila ga je zelo vesela.

Klara Mestek 2.a

Pika je navihana deklica. Pika nima mame. Oče je gusar. Živi čisto sama. Njen oče pride malokdaj. Njena dobra prijateljica sta Anica in Tomaž. Pika je zelo močna, saj lahko dvigne svojega konja. V šolo ne hodi. Zelo dobro zna narediti salto, stojo, preval, kolo in še vse drugo. Najraje se pogovarja po domače. Pika ima rdeča lička, pike in vedno nasmejan obraz. Rada je palačinke in torte. Njena stanovalca sta tudi konj in gospod Ficko. Vsi trije se imajo zelo fino, saj je Pika tako zabavna, da te lahko kap.

Monika Volarič 2.a

Justinih 90 let

Kar malo sapo ji je pobralo, ko so se v njeni sobici v šmarskem domu



upokojencev nagnetli njeni bivši sosedje iz Ulice Toneta Seliškarja. Pa je bil led hitro prebit. Gospa Justa Pintarič je prišla iz Kidričevega, 20 let je bila Šentjurčanka, zdaj je pa že deseto

leto v šmarskem domu, kjer je kljub svojim častitljivim letom še vedno gibčna in rada postreže in pomaga svojim sostanovalkam. V življenju je bila vse, pevka na koru, igralka, dninarka, kuharica v Hermann Goering Werke in kasneje pri Gradisu, pa tudi mati, žena, vdova...

»Nič mi ne manjka, toda kako lepo je bilo, ko sem bila še zdrava, ko sem šla kosit za svoje zajčke, hranit kokoši... Seveda je bilo tudi težko, ampak sem si bila kriva sama, ker sem bila tako občutljiva. Pa kakšne šanse sem imela, a sem se jim samo smejala...«

Še veliko čvrstih dni, gospa Justa!

Sosedje iz Seliškarjeve

Na mamicah svet stoji

Smrtniki so enaki: različni so zaradi vrlin, ne zaradi rojstva.

(Fanatizem ali Mohamed prerok, Voltaire, (François-Marie Arouet), 1694-1778)

V celjski porodnišnici so od objave zadnjih podatkov v Šentjurskih novicah rodile naslednje mamice:

20. februarja: Anica Glaser z Grobelnega – deklico, 23. februarja: Mojca Jazbinšek iz Dramelj – deklico, 26. februarja: Andreja Debelak Arzenšek iz Šentjurja – deklico, 27. februarja: Nataša Vinkler iz Prevorja – dečka, 28. februarja: Helena Podkrajšek iz Gorice – deklico,

3. marca: Marija Recko iz Košnice – deklico, 9. marca: Aleksandra Kobal iz Šentjurja – deklico, Mojca Dolar s Planine – deklico, 10. marca: Janja Tovornik iz Dobja pri Planini – deklico, 13. marca: Ingrid Polenek z Dobja – dečka, 14. marca: Regina Žafran iz Gorice – dečka, 15. marca: Mateja Novak z Grobelnega – dečka, Milica Hrovat s Ponikve deklico, 16. marca: Suzana Labaš s Ponikve – dečka, 17. marca: Nexhmije Jashari z Grobelnega – deklico, 18. marca: Breda Pavlič iz Šentjurja – dečka, 20. marca: Marija Jus iz Šentjurja – deklico, 22. marca: Mojca Selič iz Prevorja – deklico, Metka Jeromel iz Dramelj – deklico.

Čestitamo!

Mali oglasi

V poslovni najem damo gostinski lokal Pivnica Šentjur, D. Kvedra 12. Pričetek najema možen takoj. Resevna, tel. 747 14 10

Komisijska prodajalna Kobilica na Tržnici sprejema v prodajo rabljene predmete (npr. smuči, razne aparate, glasbila, igrače...) in posreduje pri prodaji večjih artiklov.

Kupim manjšo posest za kmetovanje na širšem hribovskem območju občine Šentjur. Tel. 040 867 873

Posredujemo resne in poštene zveze za vse starostne skupine.

Žene in dekleta pozor: velika izbira samskih moških vseh starosti za iskreno življenje v dvoje. Ženitna posredovalnica Zaupanje, tel. 031 505 495

Kupim bikce simentalke pasme, stare do 10 dni, primerne za nadaljnjo rejo. Tel. 041 749 818

V najem dam poslovni prostor, 70 m², v centru Šentjurja nasproti sodišča. Tel. 041 664 436

Nudim računovodske storitve za d.o.o. in s.p. in davčno svetovanje. Klara Koželj s.p., tel. 749 31 40



Občina Šentjur

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka Odloka o zazidalnem načrtu Hruševce

I. Župan Občine Šentjur odreja javno razgrnitev osnutka Odloka o zazidalnem načrtu Hruševce.

II. Predmet odloka je območje S12-R (Š25), zemljišče parcelnih števil 1309/1, 1310/1, 1308/1, 1307/1, 1304/1, 1305, 1306, k.o. Šentjur.

III. Javna razgrnitev traja 30 dni od objave v Uradnem listu RS. Pripombe in predloge na javno razgrnjen osnutek osnutka spremembe odloka, lahko podajo vsi zainteresirani. Javna razgrnitev se izvede v prostorih Občine Šentjur na Oddelku za varovanje okolja, urejanje prostora in gospodarske javne službe.

IV.

Javna razprava bo potekala 31.03.2004, ob 16.00 uri, v sejni sobi Občine Šentjur, Mestni trg 10, Šentjur.

IV.

Po poteku javne razgrnitve mora Občinski svet občine Šentjur v 15 dneh oblikovati svoje stališče in ga skupaj z ostalimi pripombami in predlogi dostaviti županu občine, ki poskrbi za preučitev pripomb in jih predloži Občinskemu svetu občine Šentjur, ki sprejme odlok.

V.

Ta sklep prične veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Župan
Občine Šentjur
Štefan TISEL

Pozor, lopovi!

Tudi marčevsko kriminalno sceno so bogato zaznamovali vlomilci.

V Tratni le za pokušino

4. marca so policisti na Planini začopali mlajšega moškega, ki si je brez otipljivega razloga z zanimanjem ogledoval planinske turistične znamenitosti. Kaj kmalu se je pokazalo, da gre za begunca iz Vzgojnega zavoda, ki je že po običajni policijski obdelavi »zapel« ter priznal amaterski vlom na Tratni (skupna vrednost 25 000 SIT) in še neuspešen poskus vloma prav tam.

Serijsko v Šentjurju

V soboto, 20. marca v večernih urah, so si vrli šentjurski meščani kar podajali kljuko na policijski postaji, kajti kar peterica jim je prišla poročat, da so imeli nenapovedane obiske, ki so jih skupno stali okroglih 850 tisočakov. Na Prešernovi ulici so nepridipravi udarili kar dvakrat: v prvem primeru so se okitili z zlatnino v višini 100 tisočakov, v drugem primeru pa so udarili v prazno, a vendarle z vlomom povzročili za 50 000 SIT škode. Najbolj se jim je izplačal obisk v ulici Pod Vrbo: za pol milijona zlatnine in denarja. V neposredni bližini v ulici Na Tičnico je akcija še vedno bila rentabilna, kar pa se ne bi moglo reči za primer na ulici Toneta Seliškarske, kjer lastniki očitno nimajo pravega razumevanja za vlomilce, saj niso imeli doma prav nič uporabnega.

Policisti so zmikavtom na sledi. Občane opozarjajo zlasti na prodajalce plastičnih vrečk oziroma zbiralce pomoči dijakom, ki bi šli radi na izlet.

Pred Mercatorjem sredi belega dne

Da vlomilska predrznost nima meja, je dokazal spretnjakovič, ki je 22. marca na Marcatorjevem parkirišču vlomil v golfa in si postregel z avtoradijem s CD predvajalnikom.

Je pri Mercatorju takšna puščoba, da ga nihče ni opazil?

Naš gostinec pa kar odkrito

Že v prejšnji številki smo poročali o šentjurskem podjetniku, ki je nategnil dve svoji »dobri« stranki, tokrat pa je njegovo podobno finto prijavil še enako zaupljiv poslovni partner iz Žalca.

Na mladih svet stoji

Očitno je, da se naša zlata mladina hitro uči evropskega svetovljanstva. Dne 13. marca ob drugi uri zjutraj so policisti srečali mladoletnega občana iz okolice Šentjurja, ki je ves v rožicah kolovratil po cesti. Ker »ni vedel«, kako se piše, odlikoval pa se je s kar bogatim besednim zakladom, kar se tiče opisovanja policijskih odlik, so ga vzeli v svoje varstvo, dokler ni prišel ponj njegov oči. Ki bo skupaj s sinekom ob primerni priložnosti obiskal tudi sodnika Lichteneggerja.

Le tri dni kasneje sta bila na tepeti šentjurska mladoletna dijaka, za katera so policisti ugotovili, da imata na vesti lanskoletne vandalske akcije pred šolo F. Malgaja, lomljenje občinske parkirne zapornice, podiranje društvenih oglasnih desk, prestavljanje prometnih znakov, popravljanje javne razsvetljave in podobno.

Pes je nevarna stvar

Da ni samo po pravni terminologiji nevarna, temveč tudi draga, sta spoznali dve pasjeljubki, ki sta svojima štirinožnima prijateljemala dali toliko svobode, da sta zašla pod avtomobilsko ploščevino. Samo zato, ker nista ustrezno poskrbeli za »nevarno stvar«, so jima policisti izročili čeka v vrednosti po 50 000 SIT. Ampak s 50% popusta, če bosta imeli keš.

»TO SE NE SME VEČ ZGODITI!«

Tako je po preiskavi nezgode izjavil mrliški oglednik. Bilo je 17. avgusta 1896 v Londonu. 44-letna Bridget Driscoll je bila s hčerko namenjena na plesno predstavo v Kristalno palačo. Zadel jo je avto, ko sta prečkali trg. Priče so izjavile, da je avto vozil »strašno hitro«. Njegova hitrost je bila verjetno kakšnih 13 km na uro, čeprav naj ne bi vozil več kot 6,4 km na uro. Vozil je mladenič, ki je hotel, po mnenju prič, narediti vtis na mlado sopotnico.

V slučaju slabega vremena bo na razpolago ...



Tokrat pa k stilističnim ocvirkom od vsepovsod. Jezikovna zmožnost namreč ne zajema le pravopisne zmožnosti, temveč tudi stilistično. Obstaja nekaj stilističnih »fint«, ki so splošno znane in ki jih je dobro upoštevati, da besedilo bolje teče, kot se radi izrazimo.

V slučaju slabega vremena je že ena taka, katere pravilnejši nadomestek ni niti poslovenjen v primeru slabega vremena, ampak ob slabem vremenu – ta v primeru je popolnoma

odveč, primer slabega vremena je že tako slabo vreme. Sploh dobre so potem tudi v primeru odsotnosti stranke, ne, dovolj je le: ob/pri odsotnosti stranke.

Naslednja taka je tudi: Na razpolago imamo vsa sredstva za nadoknadenje izgubljenega. ali Razpolagamo z vsemi sredstvi. Ta razpolaga ima stilistično ustrežnejšo varianto imeti na voljo oz. prvi primer bi se lahko povedal tudi: Imamo vsa sredstva, da nadoknadimo izgubljeno., tudi pretirano samostalniško izražanje je namreč moteče, take oblike je bolje nadomestiti z glagolskimi kot v zgornjem primeru. Primera Na to pogodbo polagajte še posebno važnost verjamem, da nihče več ne uporablja. Lepše se sliši: Na to pogodbo še posebej pazite. Se pa še pogosto sliši in bere, da se na nekaj polaga pozornost, za kar je tudi lepši nadomestek, da smo na nekaj pozorni. Pogost je tudi germanizem, npr. Imaš kaj za pripomniti? ali Imaš kaj za jesti? To izhaja iz nemških Ist es etwas zum Essen?, iz zveze es ist etwas zu oz. er/sie hat etwas zu. Pa naj mi germanisti oprostijo, če sem tole kaj nerodno oblikovala, osnova gotovo drži. Ti primeri se spremenijo v Imaš kakšno pripombo oz. kaj pripomniti? in Imaš kaj jesti?. Predloga za v takšnih stavkih ni!!!

Sploh fini ocvirki pa se mi zdijo primeri Padel je dol.; Vzpenjal se je po stopničkah navzgor.; Po dolgih letih se je vrnil nazaj.; Ti dol, navzgor, nazaj so popolnoma odvečni izrazi, saj že glagoli pasti, vzpenjati, vrniti vsebujejo pomene teh izrazov. Tako torej Padel je., Vzpenjal se je po stopničkah. In Vrnil se je. Podobno odveč so tudi oblike pridevnika majhen v primerih majhna sobica, majhna slička, majhna zverinica, sobica, slikica, zverinica so že tako majhne.

Drugič pa o nesrečnih zanikanih roditeljskih in drugih »trikih« sklanjanja.

Nina Gradič

Potrošniški kotiček

Zvestoba ali sistematičen skok čez plot?



»Imate morda obročnega odplačevanja, cenejše kartico našega dostave blaga, celo srečanj z drugimi podjetja?« je kupci in še kakšen biser se najde.

Nekomu, ki dejansko sklence biti postal obvezno zvest, se gotovo splača zaprositi vprašanje ob zvest, se gotovo splača zaprositi za kartico. Seveda se je pri vsej stvari treba zavedati, da so relativno plačilu pri blagajni za kartico. Seveda se je pri vsej stvaritveba zavedati, da so relativno skromni popusti mogoči pri več deset tisočakov težkih nakupih in še to pri gotovinskem plačilu.

Vsak trgovec poskuša že od nekdaj, pri nas seveda bolj po uvedbi proste konkurence, izumiti idealno formulo, kako nabrati čimvečji krog stalnih kupcev. Kartice zvestobe so se v zadnjih letih izredno udomačile tudi pri nas, kar se vidi že ob povprečnem pogledu v potrošnikovo denarnico. Največ jih izdajajo trgovci, ki se ukvarjajo s prodajo blaga široke potrošnje.

Seveda se postavlja vprašanje, ali so omenjene kartice res najugodnejše? Čeprav neposrednih popustov kartice zvestobe ne ponujajo vedno, so imetniki kartic upravičeni do različnih ugodnosti, sodelujejo v nagradnih igrah, imajo možnost

obročnega odplačevanja, cenejše dostave blaga, celo srečanj z drugimi kupci in še kakšen biser se najde. Nekomu, ki dejansko sklence biti postal obvezno zvest, se gotovo splača zaprositi za kartico. Seveda se je pri vsej stvari treba zavedati, da so relativno plačilu pri blagajni za kartico. Seveda se je pri vsej stvaritveba zavedati, da so relativno skromni popusti mogoči pri več deset tisočakov težkih nakupih in še to pri gotovinskem plačilu. Za nekoga, ki resnično stremi po čimvečjem prihranku, je ob predpostavki, da vloži nekaj več časa, kar sploh ni enostavno, bolj smiselno če preverja ponudbo izdelkov po različnih trgovinah, saj so lahko razlike med cenami večje od popustov, ki jih omogočajo kartice. To ni nič čudnega, saj trgovci, čeprav želijo dajati takšen vtis, niso ravno humanitarne organizacije in preračunajo investicijo vsakega stotina posebej.

br

Velika noč za mizo

Velika noč - šunka, potica, pirhi... Še prej pa je veliki petek, ko se je včasih bolj malo jedlo. Če pa se je že jedlo, je bil to kakšen močnik, mlečne kaše, rahle juhe, tudi ribe so bile bolj poredko na jedilniku. Tudi danes se še marsikdo drži teh navad, večina pa se ne zadovolji več le s kakšnim močnikom. Bomo pač pripravili ribe.

Ribje roladice

Dva korenčka očistimo in skuhamo v slani vodi. Posebej skuhamo nekaj listov blitve – brez stebel. Ohlajeno zelenjavo sesekljamo, dodamo malo sesekljane peteršilja, dva stroka česna, še malo posolimo in popopravimo. Aluminijevo folijo narežemo na manjše kose in jo premažemo z oljem. Na folijo položimo ribji file (15 dag na osebo), ga namažemo s pripravljeno zelenjavno maso. File tesno zvijemo in ga ovijemo s folijo. Pečemo v ogreti pečici pri 220 stopinjah približno 5 minut.

Namesto tradicionalnega »žegna« lahko za nedeljo pripravimo šunkine zvitke in polnjena jajca.

Šunkini zvitki

Dobro zmiksamo 25 dag gorgonzole, 7 dag orehov, 2 lončka sladke smetane, malo majoneze, šop sesekljane drobnjake in po potrebi še malo posolimo. S to maso namažemo rezine šunke in jih tesno zvijemo. Zvitke poševno prerežemo na dva dela in jih zložimo na večji krožnik. Zaradi lepšega izgleda obložimo krožnik z nekaj listi solate in nanjo položimo šunkine zvitke.

Polnjena jajca

Jajca skuhamo v trdo, jih olupimo, podolgem razpolovimo in izločimo rumenjake. Rumenjake zdrobimo, jim dodamo majonezo, žlico ali dve olja. Nadalje dodajamo po okusu: drobno narezano šunko, gorgonzolo, drobnjak, kisle kumare, ribjo konzervo ali ribji file... S tem napolnimo beljakove polovice.

Namesto potice bomo spekli:

Čokoladni kolač

Štiri beljake stepemo v trd sneg, dodamo 12 dag sladkorja in rumenjake. Še malo stepamo, da se zmes zgosti in dodamo 10 dag moke s polovico pecilnega praška in po 6 dag rozin, narezanih orehov in jedilne čokolade. Pečemo v dobro namazanem okroglem rebrastem pekaču pri 200 stopinjah približno 45 minut. Ohlajen pekač oblijemo s čokoladnim oblivom: v skledi nad toplo vodo segrevamo 12 dag čokolade, dodamo 6 dag masla ali margarine in 1 žlico olja.

Vsekakor moramo poskrbeti za prijetno praznično vzdušje: na mizi naj bo lep bel prt s primernimi servietami, skleda s pirhi, velikonočni šopek. Namesto rož si lahko pripravimo velikonočni aranžma sami: ko pri kuhi rabimo jajca, teh ne razbijemo, temveč jih z iglo prebodemo na dveh koncih in vsebino izpihnemo. Jajčne lupine primerno okrasimo ali pobarvamo. Skozi odprtino napeljemo okrasno vrstico, na eni strani jo zavežemo v okrasni vozec ali pentljo. Na drugi strani naj bo vrstica daljša, da jajca navežemo na vejice grmičja in jih damo v vazo. Če pa bomo bolj uspešni in naredili več jajc, jih lahko privežemo na grmiče na vrtu – tako bo zajček vedel, kam naj položi darila za pridne otroke.

C.H.

Hujšajte z Zdravstevnim domom

Previsoka telesna teža je eden izmed največjih dejavnikov tveganja za nastanek srčno žilnih bolezni. Ministrstvo za zdravje se je zaradi teh razlogov odločilo, da začne s promocijo zdravja po vsej Sloveniji v obliki preventivnih delavnic (delavnica zdrave prehrane, delavnica hujšanja, delavnica opuščanja kajenja...), ki se izvajajo v okviru osnovnega zdravstvenega varstva tudi v zdravstvenih domovih.

V Zdravstvenem domu Šentjur smo z izvajanjem preventivnih delavnic pričeli v letu 2002. Na začetku je bil odziv slab, verjetno zaradi slabe osveščenosti, težavami s prevozi in podobno, vendar čas dela svoje, pa tudi dober glas seže v deveto vas in tako so delavnice v ZD Šentjur že polno zaživele. Vedno več je ljudi, ki se želijo vključiti v promocijske delavnice, vidni so že rezultati, povečala se je tudi osveščenost ljudi.

Navajamo primer udeleženke, ki je obiskovala delavnico hujšanja in dosegla lepe rezultate.

Gospa Golob Ljudmila je imela dolga leta težave s povečano telesno težo, ko pa ji je ta pričela povzročati zdravstvene težave, se je odločila za hujšanje. Večkrat je poskušala shujšati sama, a se je vedno zredila nazaj. Zato se je na pobudo internista in svojega osebnega zdravnika odločila, da se vključi v delavnico hujšanja. V skupini se je dobro počutila, v času trajanja delavnice

je shujšala 8 kg, nato pa v osmih mesecih še dodatnih 20 kg. Gospa Golob si je v delavnici pridobila novo razširjeno znanje o zdravem načinu življenja, o zdravih prehranjevalnih navadah, zadovoljna je bila z gradivom, ki ga vsak udeleženec prejme na začetku. Osvojila je nov slog prehranjevanja, sedaj obeduje 5x dnevno, redno je telesno dejavna. Postala je bolj samozavestna, najbolj pa ji je všeč to, da lahko obleče oblačila s konfekcijsko številko, o kateri je dolgo lahko samo sanjala.

Kako v šolo hujšanja?

V okviru zdravstvenega je potrebno opraviti preventivni pregled pri svojem osebnem zdravniku in če je indeks telesne mase (ITM) več kot 30, se lahko vključi v program hujšanja. Za ljudi, pri katerih je večja ogroženost zaradi srčno žilnih bolezni, pa je dovolj, če je ITM 27,5.

Delavnica je brezplačna, obsega 16 srečanj, vsak pa jo lahko obiskuje samo enkrat.

Izračunajte si svoj ITM

Število svojih kilogramov delite s kvadratom višine izražene v metrih.

Primer: če tehtate 85 kilogramov in ste visoki 1,68m, delite 85 z 2,82 in dobite ITM 30,1.

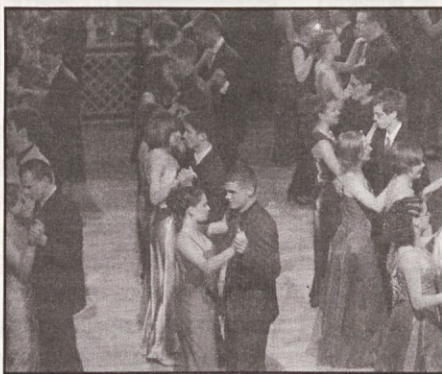
Kar tudi pomeni, da ste »zreli« za delavnico hujšanja v ZD.

Karmen Kadenšek

Modni kotiček Vanje Bertossi

Maturantski ples

Maturantski ples je enkratni dogodek, svojevrstna iniciacija ob zaključku srednje šole. Gaudeamus navadno odmeva v velikih dvoranah, ki se po blišču želijo primerjati z elitnimi dunajskimi plesi. Starši le potihoma



opazujemo prehod svojih otrok v svet odraslih: visoke pete, dolga krila, kravate... so nekakšni simboli zrelosti, ki maturantom povzročajo marsikatero neprijetnost.

Kako obleči našega maturanta – maturantko? Pri maturantskih oblekah obstajata dve smernici, prva je klasična in elegantna, druga pa avantgardna. Izbor pogojujejo predvsem lokalni običaji; velika mesta so v oblačenju živahnjejša, bolj ko gremo na podeželje, bolj veljajo tradicionalne norme. Eleganca ne

bo nikoli izumrla. Črno dolgo krilo, stisnjeno v pasu, globok dekolte in visoke pete so preverjena formula. Če temu dodamo še kakšen svetlikajoč detajl, toliko bolje. Prav tako moška temna obleka s kravato, vendar mora biti kraj mladosten. To pomeni ožjo silhueto, krojeno po telesu. Pogumnejšim dovoljuje moda korak naprej, trenutno je zelo aktualen koncept brhke čipke. Polprosojni materiali, lahka in padajoča svila, saten, stezniki, volančki, detajli prevezovanja, predvsem pa veliko golote so simboli zapeljevanja. Barve se prelivajo iz kožne v rahlo rozasto in ostale paste, seveda pa ostajata standardni bela in črna barva. Še en element novega večernega glamurja predstavlja ročno delo, ki se najizraziteje pokaže v pleteninah. Z uporabo svetlikajočih se prej lahko z mehko pletenino dosežemo zavirljive učinke.

Če želimo obleči maturanta od nog do glave, se znesek kaj hitro povzpne proti sto tisoč tolarjem, zato se vse več posameznikov odloča za oblačila, ki so manj glamurozna, zato pa še kdaj uporabna. Maturantske obleke so za trgovce nedvomno dober posel, seveda bolj po zaslugi staršev kot pa maturantov.

Ali znamo brati številke?



»Številke nikoli ne povedo ničesar o individualnih usodah. Ne znajo govoriti o človeškem trpljenju in konkretnih tragedijah. Številke so tiste, ki ločijo nas, navadne smrtnike od domnevno pomembnejših osebkov.«

Brez števil ne znamo več razmišljati. Raznovrstne statistike so že pred časom zmagoslavno prevladale v svetu okoli nas in se počasi pretihotapile v vse sfere naših intimnih življenj. Številke, lično urejene v neskončnih tabelah, na koncu sešete in navzkrižem primerjane z vsemi mogočimi domnevno vplivajočimi spremenljivkami – ali nekaj v tem smislu, priznam, statistike in metodologije so bile od nekdaj moja šibka točka.

Vzemimo samo primer dnevnih medijev; televizijskih poročil in časopisov, vsakršne analize in članki so zmeraj izvedeni iz nekakšnih numeričnih podatkov. Saj veste, kaj neprestano poslušamo in beremo: ...petindvajset mrtvih v včerajšnjem bombnem napadu, povprečna bruto plača je ... SIT, že ... mrtvih letos na slovenskih cestah, na svetu vsako uro umre ... ljudi od lakote, podpora volivcev padla za ... odstotkov. Zakaj je temu tako? Nekaj bo že na tem, da so številke pač dovolj abstraktne in da lahko marsikaj pririjejo. Statistike so relativne in odstotki se lahko poljubno spreminjajo, ne da bi se nam to zazdelo sumljivo – razen seveda, kadar je to v interesu kakšnih vladajočih elit, ki v državnem zboru znajo le še prebirati izsledke svojih najnovejših raziskav.

Številke nikoli ne povedo ničesar o individualnih usodah. Ne znajo govoriti o človeškem trpljenju in konkretnih tragedijah. Številke so tiste, ki ločijo nas, navadne smrtnike od domnevno pomembnejših osebkov. Pomembnost pa je za posameznika zopet relativna. Celodnevna teženja o višini plače nekega generalnega direktorja na vaše življenje nimajo tako neposrednega vpliva kot tistih razvpih 5000 SIT bruto, če ste seveda delavec z nizkimi prihodki. Oba podatka vas v tem primeru sicer res sramotita in omalovažujeta – kot človeka, kot delavca, ki mu po vseh človeških zakonih pripada določeno osebnostno dostojanstvo. Zato razumem bes vseh vas, ko vam ljudje z milijonskimi dohodki zmagoslavno vržejo pod noge 5000 SIT. Vi pa ste tisti, ki naj bi iz tega zneska pričarali hrane, obleke, elektrike za svojo družino in (kajpada) dali državi, kar ji pripada. Hej, še za Jezusa, ki je vino iz vode delal, bi to bil nemogoč projekt.

No, pa saj vas ima država rada. Kako lepo skrbi za vas, ko zbolite (beri: neskončne čakalne vrste v bolnišnicah), kako je zaskrbljena za preventivo, da vam priporoča sadje in zelenjavo petkrat na dan (hkrati pa objavi, da nas bo v nekaj letih kakšna dobra četrtina itak pomrla od raka). Kako lepo nam piha na dušo s podatki o tem, da smo najbolj pridna in napredna bodoča članica EU, zato nič hudega, če na stotine ljudi izgublja delo (in tisto minimalno delavsko plačo) in če so nas stare članice gladko opeharile za delovna mesta v svojih čudovitih deželah. Številke so zopet bistvene – ampak odvisno katere za koga. Našo ljubo oblast (v elito štejem tudi opozicijo, da ne bo pomote) zanima zgolj nekaj luštih bruseljskih službic, kjer bodo naši vrli vladarji v dizajnerskih oblekah za mastne plače kinkali v stranskih klopih do svoje zaslužene penzije. Daleč od zagovedano nehvaležnega slovenskega naroda, ki jih ne bo nikoli več moglo terjati za pretekle grehe. Ljudstvo pa zanimajo število brezposelnih, zaprtih tovarn, cene odkupa mleka, agresivna tuja konkurenca... Vsekakor nismo na isti valovni dolžini.

Sicer pa nas bodo morda kmalu morale skrbeti druge stvari. Od ZDA nas sicer ločuje cel ocean, do Španije je kar daleč, je pa blizu Italija... In zdaj zdaj bomo kljub temu vsi člani velike srečne NATO družine, ki tako uspešno zatira mednarodni terorizem. Se vam še zmeraj zdi tako zelo nemogoče, da bi lahko enkrat počilo v našem malem podalpskem rajju? In kdo bo kriv, ko ne bomo več govorili o številkah, ampak o tistih, ki jih ljubimo bolj kot vse na svetu?

Polonca Mastnak

Danes o umetnosti



Kljub vsemu pa gre pri vseh umetnostih v bistvu za iskrenost, in kadar je navidez nesprejemljiva, je pravzaprav v vlogi rušenja predsodkov.

Pa kar brez skrbi, povsem laično. Kajti moje mnenje je, da navkljub splošnemu predsodku umetnost ni namenjena zgolj umetnikom in njihovem krogu, temveč predvsem ljudstvu, se pravi nam, »navadnim« ljudem.

Torej, najprej o tem, česar mi je tako zelo žal – da so genijalna in čudovita dela ustvarjalcev vseh področij umetnosti dandanašnjemu človeku, vsaj večini, čisto odtujena. Pa nima smisla razpredati o vzrokih tega pojava, ker gre najbrž za težko razumljiv splet vsega skupaj; za hitrost današnjega življenja, vrednote današnje družbe, za šolski sistem, ki na nepravi način priskuti prenekatero literarno in druge užitke mlademu človeku, kar včasih za zmeraj ostane v njem, pa za pomanjkanje čuta za naravnost, spontanost, tudi prvinskost, če se lahko tako izrazim. Vse to je tako močno prisotno, da skorajda ni več opazno.

In nima za posledico zgolj prikrajšanosti pri ljudeh nasploh, pač pa tudi pri mladih potencialih, ki si nekateri morda ne upajo slediti svojemu srcu, zaradi pritiskov okolja, vzamejo jih namreč v zakup, in to je grozno! Prenekateri starši svojega otroka odvrnejo od študija npr. na Akademiji za likovno umetnost, pa na AGRFT in drugih podobnih fakultetah, ker naj bi bili ti študiji neresni, neperspektivni, necenjeni in podobno. Saj veste, danes štejejo za poti uspeha predvsem ekonomija, pravo, medicina... Včasih zgolj kot izziv, ker sta vsaj prvi dve izmed trojice že prepolni in sami po sebi ne obetata več zagotovitve vsega, po čemer večina hrepeni. Gibalo vsega ostaja in postaja vse bolj in bolj denar. Tudi gledališke predstave so za študentski žep relativno drage.

Pa se vrnimo k umetnosti. Še najbolj solidno poznano in razširjeno je »uživanje« v literaturi in glasbi. Je tudi najbolj dostopno in kot neka določena vrsta današnje mini vrednote privzgojeno. Dosti bolj zapostavljena pa sta gledališče in likovna umetnost. Tisti, ki se kakorkoli z njima profesionalno ali pa ljubiteljsko ukvarjajo, se morebiti ne bodo strinjali z mano, ker je umetnikova umetnost v vsaki pori njegovega življenja in sčasoma, ko že stopi na svojo pot, ne more več po starem opazovati sveta (če ga kdaj sploh je).

Še manj se bodo strinjali z mano tisti, ki hodijo v gledališče in na razstave zaradi zahtev in pričakovanj svojega prestižnega položaja v družbi, torej tako imenovani nastavljači objektivu manjvredne raje. In ne govorite mi, da takšnih ni. Na premierah promovirajo nova oblačila in med odmori klepetajo o najnovejši Lorealovi ponudbi. Saj ne, da ni izjem. In ni na mestu, da kritiziram, ko pa želim povedati pravzaprav, da smo vsi skupaj prikrajšani. Kot pravi Rodin v knjigi Umetnost - Pogovori z mojstrom, gre za občutke, ki nam jih poraja umetnost, gre za resnico, ki sije iz duha stvari in se kaže skozi materijo, in gre za čudovit zgled, ki ga umetniki dajejo drugim ljudem – ker oni namreč neizmerno uživajo v svojem poklicu!

Igralstvo, nekoč oboževano, potem zaničevano, pa spet oboževano, danes kakor kdaj, odvisno od sogovornika in situacije. Mame bodo navdušene, če jim boste rekli, da greste na predstavo v gledališče (kadar je vse ostalo prepotrebno opravljeno), ko pa bo hči ali sin naznanil, da misli od tu naprej svoje življenje posvetiti gledališču, kar se namreč zgodi že ob vstopu na akademijo, in kasneje postane še bolj zavezujoče in pravzaprav edino, bo vse kaj drugače. In res, nemalo »umetnikov« vzbuja dvome in nerazumevanje v ljudeh, kajti živijo razuzdano, preveč pijejo, ni jim mar za tradicije, nimajo časa za družino... Slika je pogosto takšna, nič manj kot pri drugih ljudeh. Kljub vsemu pa gre pri vseh umetnostih v bistvu za iskrenost, in kadar je navidez nesprejemljiva, je pravzaprav v vlogi rušenja predsodkov. Stanislavski se nikoli ne bi strinjal s popularnim profilom bohejskega igralca. Tisti, ki se ne posvečajo z vsem srcem svojemu delu, in niso v prvi vrsti ljudje, nikoli ne bodo zares dobri – kajti igralci, ki jim je orodje njihove umetnosti pravzaprav njihovo telo, glas, gib, nenazadnje tudi duh, se pravi oni sami, so popolnoma »pri sebi«, dosti bolj kot ljudje nasploh.

Zato bodite pozorni, nič drugega ni potrebno kot to, da pogledate, prisluhnete, začutite, namesto, da bi v naglici in v miselni omejitvi izpustili najčistejšo človeško zadoščenje. Čehov pravi, da nam tisto, kar nas zanima, vedno vzbudi pozornost, in da tisto, na kar smo pozorni, nujno vzbudi v nas zanimanje. In še Rodinov nasvet za ustvarjalne in ustvarjanja željne: Ljubite in občudujte stare mojstre, toda pazite se posnemanja. Z mojimi besedami, umetnost naj nam bo navdih, potem prepustimo čutom svojo (lastno) pot.

E.K.

Preteklost

27.2./petek/ je v P2 potekal BREAKDANCE IN HIPHOP VEČER, ki ga je organizirala Dijaška sekcija ŠKMŠ.

28.2./sobota/ se je v Kulturnem domu Šentjur dogajalo tradicionalno BRUCOVANJE! Sedem brucov je prestalo tradicionalni krst!

5.3./petek/ je bila v P2 okrogla miza z naslovom RECI DA ŽIVLJENJU. Gostje so debatirali o fenomenu samomora.

6.3./sobota/ se je potovalo v Krško, na OGLED NUKLEARNE ELEKTRARNE KRŠKO. Poleg NEK je sledil tudi ogled Mladinskega centra Brežice.

9.3./torek/ so se v K4, v Ljubljani, srečali študentje iz 03 regije na tradicionalnem žuru: PRIDI NA 0.3!

12.3./petek/ je v P2 potekala PRIPOVEDOVALNICA, kjer so se obiskovalci lahko ponovno za nekaj ur vrnili v čas brezskrbnega otroštva in kraljestvo najljubših pravljicnih junakov.

13.3./sobota/ je bila v Prostor-galeriji 3 oko na ogled STRIP RAZSTAVA, ki sta jo pripravila Matjaž Bertoncelj in Boris Bačič.

19.3./petek/ je v P2 potekal KINO P.

20.3./sobota/ je bil v Prostoru na sporedu KANTVEČER z gostom Janijem Kovačičem.

26.3./petek/ se je v P2 dogajal BRALNI KVADRAT. Bralo in debatiralo se je o delu Zajčje leto, Arta Paasilinna.

Prihodnost:

2.4. /petek/ v P2, 20h: ODPRTO PRVENSTVO 4 V VRSTO.

3.4. /sobota/ P2, 08h: MREŽNA IGRALNICA. Prvi »lan party« v Šentjurju.

9.4. /petek/ P2, 20h Predavanje z naslovom: VARČEVANJE V VREDNOSTNIH PAPIRJIH IN VZAJEMNIH SKLADIH. Predava: ga. Marija Rancigaj

16.4. /petek/ P2, 20.30h: KINO P2

17.4. /sobota/ Prostor, 21h: MINIKONCERT. Igrajo: Skul,



@pp75.3230Šentjur
info@skms.net - www.skms.net
@031.404.146

Cultura in Marjetica.

23.4. /petek/ Šotor v športnem parku, 18-20h: MINI TRŽNICA MLADINSKIH DRUŠTEV

23.4./petek/ Športni park Šentjur: ŠENTROCK.

24.4. /sobota/ Prostor – galerija 3oKo, 21h : (HER FEŠN ŠOU) in FOTORAZSTAVA. Avtorja: Matjaž Ekselenski in Dejan Krajnc. DJ: Deepl.

Več informacij in zanimivosti na www.skms.net

Redno:

Vadba tenzegratite: četrtki ob 19h v P2

Rekreacija: sobote ob 14:30h v telovadnici OŠ Franja Malgaja Šentjur

Obvestila:

Uradne ure: petki 11-15h v pisarni MS servisa, D. Kvedra 26. Info o ŠKMŠ so še naprej dosegljive vsak delovnik od 11-15h.

Pridružujemo si pravico do dezinformiranja, odpovedovanja, prestavljanja in organizacije novih prireditev.



KLUB SMEH:

Stalnice:

-ponedeljki: 13-15h:
delavnice modnega oblikovanja oblek in nakita
-srede: od 13:45h:
gledališke delavnice
-četrtki: pomoč pri učenju

Lokacija:

Prostor (Kulturni dom Šentjur, zadnji vhod)

Info:

031/234293 (Lara) in www.irff-drustvo.si

HOROSKOP

Oven, 21. 3. - 19. 4.

Nasmeh z začetka aprila bo zbledel. Morda boste morali skleniti kompromis. V vas se skriva dovolj energije, da prebrodite vse ovire in tudi vaš vpliv na okolje ne bo nezanimljiv – če boste v prvi aprilski noči brez lune pomagali zrušiti »Ratajevo« bazno postajo...

ŠN zapik: Prijatelje cenite po darilih, ki jih niste prejeli.

Bik, 20. 4. - 20. 5.

Zdelo se vam bo, da ste prisiljeni ravnati proti vaši volji, zlasti še na referendumu o izbrisanih. Malce odmika od zunanjega sveta vam ne bo škodilo – pojdite k maši. Svoje misli usmerite v prihodnost in se ne pustite zavesti velikonočno prehranjevalni evforiji.

ŠN zapik: Nasproti najboljšega sosedu je še vedno poceni.

Dvojčka, 21. 5. - 21. 6.

Ta mesec se boste soočili z nekaterimi novimi problemi. Ne bojte se nasloniti na poznane strankarske liderje Artnaka, Koržeta, Erjavca in druge, vendar je usoda seveda najprej v vaših rokah.

ŠN zapik: Na jurjevanju nosite dobro obutev ali pa bodite enostavno bolj previdni pri hoji.

Rak, 22. 6. - 22. 7.

Prve aprilске dni boste imeli veliko »jajc«. Bodite osebni, vendar izidov ne jemljite osebno. Pazite se pohlepnosti, ker ne boste imeli dolgoročnih koristi. Slišali boste pomanjkljive govorice.

ŠN zapik: Ne čudite se, če boste prav vi deležni ekstra porcije iz konjskega mesa.

Lev, 23. 7. - 22. 8.

Pripravljeni boste dajati in prejemati med sebi enakimi. Zastavilo se vam bo nekaj vprašanj o vas samih. Vede ali nevede vam lahko nekdo povzroči preglavice. Šele konec meseca, na jurjevanju, boste resnično plodno zaživi.

ŠN zapik: Vaše zaloge dežnikov bodo hitro skupnele.

Devica, 23. 8. - 22. 9.

Zelo važno za vaše počutje je, da ste v družbi in koristni. Pojdite na referendum, na jurjevanje, na Resevno! Ne podcenjujte svojih sposobnosti. Nekdo ne bo razumel vaše duhovite šale.

ŠN zapik: Device, razgalite že malce več vaše kože, a pazite na UV sevanje. Devičniki, vaše stremenirane (večinoma) desnice boste intenzivno uporabljali..

Tehtnica, 23. 9. - 22. 10.

Uspeh, ki ste si ga zaslužili, vas lahko zavede k samozaverovanosti. Važno je, da ostanete zvesti sami sebi in šentjurski koaliciji z LDS. Navadite se na artnakovsko zmagovalno mentaliteto.

ŠN zapik: Stanje na vašem trju bo subkrično.

Škorpion, 23. 10. - 21. 11.

Prvi april ne bo vaš dan, ker vas bodo temeljito nategnili tudi v prenesenem pomenu. Počutili se boste, kot da je nad vami božja roka, vendar bodite pozorni na lastno vedenje.

ŠN zapik: Ne verjemite horoskopu iz »sosednjega« časopisa, ker se lahko zgodi, da je pravilen.

Strelec, 22. 11. - 21. 12.

Ne čakajte na druge, ko se pojavi priložnost. Tudi na zunanjo pomoč se ne zanašajte preveč. Kljub temu okolici ne vračajte z enako mero, kot prejimate udarce.

ŠN zapik: Ne sprašujte se, kaj lahko Šentjur naredi za vas, ampak kaj lahko vi naredite za Šentjur

Kozorog, 22. 12. - 19. 1.

Znašli se boste na napačni strani. Svet ni pravičen, je pa hudo, ker se to dogaja prav vam. Pokažite svojo inteligenco in sčasoma bo vse bolje.

ŠN zapik: Nekdo vam bo (zopet) nataknil rogove, okolica pa se vam niti ne bo več smejala.

Vodnar, 20. 1. - 18. 2.

Oblaki dvoumja bodo bdeli nad vami do sredine meseca, ko se vam obeta zelo pozitivna konstalacija. Znali se boste pravilno odločiti.

ŠN zapik: V spanju se vam bodo prikazale rumene zvezdice. Če jih ne bo 12 se pritožite našemu horoskopistu.

Ribi, 19. 2. - 20. 3.

Razočaranje bo odtehtalo pričakovanje. Preveč bi radi storili v tako malem času, ki ga imate na voljo. Ne dopustite, da osebni problemi vplivajo na druge aktivnosti.



Ulica Dušana Kvedra 26, pon-pet 11-15
tel: 749 11 50; gsm: 041 454 456

BAZENI
03/ 749 19 63
www.termini.si

termix
BAZENI-STRENE-WHIRIPOOL

Dopust in zabava
na vašem vrtu



Željko Kosaber s.p.,
Kozjanskega odreda 87a,
3230 Šentjur



BILJARD 3 mize

20 vrst pizz

PIVO ZANZIBAR

jedi na žaru

sladice

**POSEBNA SOBA ZA
ZAKLJUČENE DRUŽBE
DO 80 OSEB!**

**VSAK DAN DOSTAVA PIZZ NA
DOM od 10. do 22. ure**
gsm: 051/ 413 590,
tel.: 03/ 749 19 36



Jani AVTO

- avtokleparstvo
- avtoličarstvo
- prodaja rabljenih vozil

UGODNO

PREPISI VOZIL

tel.: 03 749 10 00, fax: 03 749 10 01,
gsm: 041 627 924, gsm: 031 627 924



**PESTRA PONUDBA
RABLJENIH VOZIL!**

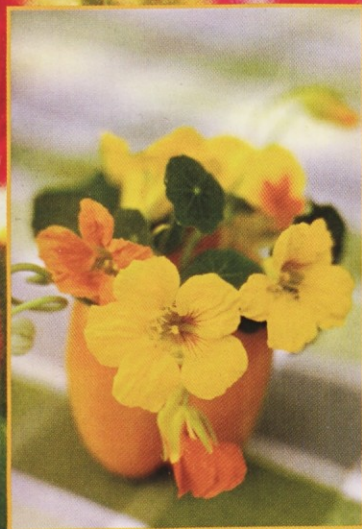
BT - BIRO

- računovodstvo in
knjigovodstvo

- tajniška in pisarniška dela
- tipkanje seminarskih nalog

TRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80



- lončnice
- zemlja
- semena



**ZA NAKUPE
KI SE SPLAČAJO!**



Prostor Šentjur

Koncert Janija Kovačiča

tekst: L. Žafran

Pri ustvarjalcih zgodovine slovenske glasbe tu in tam naletimo na nesmrtni individualne čudake, ki s svojimi spevnimi štorijami poskrbijo, da naše življenje ni tako monotono. Jani Kovačič je eden najboljših slovenskih kantavtorjev, ki je svojo glasbeno pot pričel že leta 1976, s koncertom na ljubljanski Filozofski fakulteti. Mestni ljudski pevec nam v nadaljevanju svoje kariere postreže z ponarodelimi komadi: Škoflica, Žare lepoteč, Delam (kot zamorc), Štrajkbreher... Širši slovenski javnosti je poznan tudi kot odlični pesnik, pisec besedil in glasbe za filme. In tu se sedaj postavi vprašanje: kako skoraj trideset letno ustvarjanje zreducirati na 100 minut glasbe sobotnega koncerta. Kakorkoli že, poslušalo se je novejšo glasbeno ustvarjanje Janija Kovačiča: kombinacijo ironičnih besedil, drugačne glasbe, ki popolnoma prezre komercialnemu svetu naravnano stihokleparstvo.

Ni odveč pripomniti, da je pričujoči koncert popolnoma ignorirala mlada šentjurska kulturna smetana, ki ni prišla past firbcev, čeprav bi jim intelektualna »terapija« lahko stimulirala njihovo glasbeno zakladnico, na prvo lajno zloženih pesmi. Sicer pa, ta večer ne dočakam izvedbe vedno mi ljubelega komada »Moja punca ima črno muco, ... igral sem se z njo celo noč«.

Kulturni dom Šentjur

BRUCOVANJE - Barni bend, Šank rock:

Kljub temu, da se je tokratna koncertna ponudba pričela v romantično-neprebavljivem snežnem metežu, je velenjska zasedba Šank Rock ena od prvih znanilcev otoplitve. Pričujoče brucovanje je v štartu spominjalo na horor-grozljivko. Najprej je bilo na sceni več varnostnikov kot obiskovalcev, nato več fotografov kot brucov in nazadnje, hvala bogu, veliko manj pozerskih šminkerjev kot kelnerjev, »...podnevi in ponoči le pivo si natoči, kdor hoče najti v sebi mir, ta mora piti laški pir, laški piiiiir...«

« Ob pričujočem koncertu velja v grobem vsaj pogledati, kaj je zajetna institucija Šank Rock počela na koncertu. Mnenja o skupini so različna. Pred nastopom glavnih visoko tiražnih šankarjev je svoj doprinos prispeval Barni Bend. Par njihovih komadov se dejansko gibko zvoči, nekaj je zašmirano dolgcajtnih, vendar gre za ustrezno snov, ki te pogladi po podaljšani hrbtenjači. Ali bo spet treba šimfati čez muzikante? Tokrat ne!!! V živo odigran del godbe Šank Rocka je, na krilih svoje slave, nudil tisto, kar je potrebovalo poslušalstvo pod odrom. »Jaz nimam noč za spanje, ponoči se znorim, ne morem le sanjati, jaz sanje rad živim«. S kitarскими vsadki Bora Zuljana (bojda naš »najboljši« kitarist), so bili komadi prepojeni z milozvočnimi napevi, ki so molzli ovacije, spodobno zasedenega hrama kulture. Vokal Matjaža Jelena ostaja tradicionalno zanesljiv in intenziven za nestanovitne ženske duše pa neobranljiv catchy, »... v mestu imam kup deklet, najlepšo mora roker imet...«. Ko smo se seveda že dodobra nagušali tega glasbenega filinga je na oder pribrenčal playa iz Veleja 6packČukur v pleyerskem »autfitu«, »...zato roke v zrak, da vidim celo dvorano, vsak, ki je z mano, naglas...«. V živo se je vse skupaj izteklo v zajeten žur. Pri prepevanju viž so Šank Rock-erji vedno v službi lagodnega počutja gostov, ki jim strežejo z obsežnim naborom zvokov. Jebemti, če ni plesala vsa dvorana. Druge stvari, kot na primer ozvočenje in light show, so nam bile postrežene kot nova sfera rokovanja z mešalko, tokrat v režiji Kekovega Rock Otočca. Mimogrede, verjetno boste prav kmalu opazili napete plesoče ritke v njihovem videu »Dej bolj naglas«. Dobro so, komer koli so že namenjene.





PROTECT SERVIS

Gaberjek Milan s.p.
C.l. Dobrotinska 27
5250 SENTJUR

MICHELIN

BRIDGESTONE

GOODYEAR

Continental

DUNLOP

PIRELLI

BFGoodrich

Kleber

Sava

FULDA

Barum

kormoran

GAMTX

RECAMIC

Materiali in tehnologija MICHELIN

Kje naj izberem prave pnevmatike in platišča za moj avto?

Pri nas!



Akcijska ponudba

15 palčna alu platišča že od 16.990 SIT naprej






SENTJUR

03 746 1100

ŠMARJE

03 819 0240

DA NE POZABIMO

Od kmetijskih zadrug do kombinata

Piše: Vinko Jagodič



Mlin Šibenik

Po razlastitvi družine Novak v Vrbnem je postalo aktualno, kako razlastiti tudi takrat sodoben mlin, last Karla Ferleža iz Šibenika. Občinsko vodstvo je v navezi z Okrajnim ljudskim odborom Celje ugotovilo, da je mlin neprimerno davčno obremenjen, sledil je pregled okrajnega davčnega inšpektorja, ki je ugotovil izredno visoke davčne obveznosti. Te naj bi družina Ferlež takoj poravnala, ali pa bo sledila zaplemba mlina.

Lastnik se je posvetoval s pravnim zastopnikom. Ugotovila sta, da je najbolje mlin predati oblastem pod pogojem, da oblastni organ omogoči zaposlitev lastnika. Tako se je tudi zgodilo. Predsednik OKO Šentjur je zadevo predložil okrajnim organom, ki so z formalno pravno izročitvijo soglašali. Tako je mlin vključen v občinsko gospodarsko organizacijo, kasneje Kmetijski kombinat, lastnik pa je dobil mesto poslovođe.

Mlini so bili zelo pomembni za nadzor porabe žit v času obvezne oddaje.

Kombinat gre naprej

Občina je forsirala pridobivanja zemlje v korist družbenega sektorja, v ta namen je ustanovila posebno arondacijsko komisijo, ki so jo koordinirali strokovnjaki in programerji razvoja Kombinata. Največ arondacij se je izvedlo na Ponikvi, v Slivnici, na Planini in v Šentjurju.

Na priključenem posestvu Kmetijske šole Šentjur je gospodaril izredno gospodaren in moralno predan obratovodja Franc Knez. Nekaj njemu podobnih je bilo zaposlenih v enotah in upravi. Takrat je nastala tudi anekdota: »Kmetijski kombinat žalec ima kralja (tako se je pisal eden od vodilnih), Šentjur pa ima tri kneze, Bogdana, Petra in Franca.« Med kombinatoma so se odvijali permanentno rivalstvo in politično poslovni antagonizmi.

Leta 1962 se je pričela gradnja nove upravne stavbe, sedaj na Leona Dobrotinška 3. Gradnjo je izvajalo gradbeno podjetje Gradis iz Celja. Uprava kombinata se je do takrat nahajala v prostorih bivše »jajčne zadruge«. Za pridobitev potrebnih finančnih sredstev je občina naložila trgovskemu podjetju Resevna finančno obveznost dvomljivega porekla, nakakšno nadomestilo za uporabo družbenih

prostorov bivše kmetijske zadruge. Po preselitvi v nove prostore so bili bivši prostori Kombinata prenovljeni in ustanovljena je bila tovarna lahke obutve TOLO.

Novi vodja investicij Janez Lovrenčič je imel zahtevne naloge: vodil je gradnjo upravne stavbe, pripravljali dokumentacijo za gradnjo nove klavnice, širil sadne plantaže in gradil hleve za govejo živino na Ponikvi in Slivnici. Pripravljala se je tudi nadgradnja mlina Vrbo. Pri pridobivanju dokumentacije je nudil pomembno pomoč domačin, tajnik okraja Celje Aci Svetina.

Gradnja klavnice in spor z Okrajem

Leta 1965 ukinjeni Okrajni ljudski odbor Celje je politično in upravno protežiral razvoj Savinjske doline s številnimi kmetijsko industrijsko predelovalnimi naložbami, predel vzhodno od Celja pa naj bi služil kot vir cenene delovne sile za Celje in surovinsko zaledje.

Direktor kombinata Milan Grasselli si je v navezi s predsednikom OLO Petrom Hlastecom prizadeval preusmeriti nekaj predelovalnih obratov v Šentjur. Ker je bilo ugotovljeno zelo ugodno trženje mesa in žive živine v slovenskih industrijskih središčih in v obmejnem predelu z Italijo, sta Občina in Kombinat sklenila, da se prične izgradnja industrijske klavnice. Detaljni projekt gradnje in finančna konstrukcija nista bila izdelana, gradnja je bila deklarirana kot skladišče za sadje in jagodičevje.

Po idejnem načrtu se je pričelo s pripravljalnimi deli z udarniški akcijami zaposlenih in drugih krajanov, pomoč so nudili tudi nekateri kmetje. Prostor za gradnjo skupaj z gospodarskim poslopjem je Kombinat odkupil od Šolinca iz Pogorja. Z udarniško akcijo je bilo poslopje skupaj z verskim obeležjem hitro pospravljeno.

Okrajno izvršilno in politično vodstvo je pričelo budno spremljati dogajanje v Šentjurju, predstavniki šentjurske občine so bili nenehno predmet kritike, samovoljnega rušenja razvojnega programa okraja in okrajne Zdržne zveze. Posebej ostro je nastopal sekretar okrajnega komiteja ZK, predsednik okraja Miran Cvenk in član komiteja Milovan

(se nadaljuje)

Šentjur v preteklosti

(2. nadaljevanje)

Prebivalstvo

Prva znana številka o prebivalstvu Šentjurja je iz leta 1869, ko je bilo v trgu 368 prebivalcev. V naslednjem obdobju do leta 1880 je število prebivalcev hitro naraščalo, potem pa je prišla stagnacija oziroma izseljevanje. Leta 1900 je Šentjur imel 18% manj prebivalcev kot 20 let prej. Po letu 1900 je začelo število prebivalcev hitro rasti in na začetku druge svetovne vojne je trg imel okrog 700 prebivalcev. Poklicna struktura prebivalstva v samem trgu je bila naslednja: v večini so bili javni in državni uslužbenci, obrtniki, trgovci, prekupčevalci, gostilničarji in nesamostojni obrtniki (pomočniki), delavci, kmetje in polkmetje pa so bili v veliki manjšini. Če pa vzamemo območje cele občine, je bila poklicna struktura bistveno drugačna: 70% je bilo kmetov, okrog 15% delavcev v bližnji industriji in obrti, 4% samostojnih poklicev, drugo so različni neproizvodni poklici.

Politično in družbeno življenje med vojnama

Odvijalo se je v glavnem v dveh taborih okrog Orla in Sokola. Telovadno društvo Sokol, ki je imel največjo zaslombo v trgu samem, je kmalu izgubilo značaj zgolj telovadnega društva ter je postalo močna politična organizacija. Poleg telovadbe, športa in šaha je imel tudi pevski odsek, lastno javno knjižnico, salonski orkester in oder v šolski telovadnici, kjer je razvil močno prosvetno dejavnost. Politično je Sokol združeval prebivalstvo z jugoslovanskimi nacionalističnimi tendencami, jugoslovanske demokrate, na začetku nekaj orjunašev, tik pred drugo svetovno vojno pa tudi ljotičevce. V poznih tridesetih letih se je čutil že vpliv komunistov, deloma pod vplivom domačih intelektualcev (Janko Liška, Jože Mulec, Jože Pikl), deloma pa pod vplivom sosednjega Sokola na Ponikvi, ki je bil popolnoma v rokah komunistov (Branko Babič, Dušan Bole, Saša Bole...). Jože Pikl je celo uspel postati načelnik Sokola.

Telovadno društvo Orel je bilo podobno Sokolu, le da ga je vodil katoliški kler, združeval pa je v glavnem kmečko populacijo. V času Živkovičeve diktature, ko je bilo Telovadno društvo Sokol reorganizirano in preimenovano v SKJ (Sokol Kraljevine Jugoslavije), je oblast Orla razpustila. Za njim je ostalo le Katoliško prosvetno društvo, ki je vzdrževalo svojo lastno knjižnico, tamburaški orkester, dramsko dejavnost. Imelo je tudi svoj Katoliški dom na mestu, kjer je danes Kulturni dom, z manjšo dvorano in odrom. Leta 1936 za časa klerikalnega režima JRZ je kot naslednica Orla vzklika telovadna organizacija »Slovenski fantje« s fantovskim in dekliskim odsekom, ki je v telesnovzgojem, političnem in prosvetnem smislu sledila nekdanjemu Orlu. Druga društva v Šentjurju niso imela tako ostre politične tendence ali pa so bila številčno šibka: gasilsko društvo, Strelska družina, Sadjarstvo in vrtnarsko društvo, Podružnica čebelarskega društva, podmladki RK in Jadranske straže.

V času med obama vojnama so bile v Šentjurju naslednje javne ustanove in uradi: deška in dekliska osnovna šola s 6 + 6 oddelki, strokovna nadaljevalna šola, gospodinjstva šola, kmetijska nadaljevalna šola, banovinska kmetijska in gospodinjstva šola (enoletna z internatom), občina (nekaj časa posebej trška in okoliška), pošta-brzovaj-telefon, železniška postaja, sedež zdravstvenega okoliša, oddelki finančne kontrole, žandarmerijska postaja in župnijski urad.

Znani Šentjurčani med obema vojnama

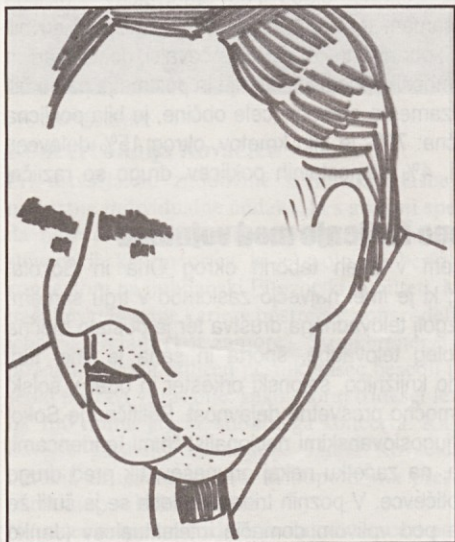
V tem času so delovali v Šentjurju naslednji javni delavci, ki so vplivali na razvoj trga in okolice: Ivana Belle, pobornik za kmetijsko šolo, nato njen ravnatelj in zaslužni agronom, ki je s svojim delom vplival na razvoj sadjarstva v Šentjurju; Alojz Recelj, šolski upravitelj; Josip Čulek, učitelj, ustanovitelj Sokola in organizator ter dirigent pevskega zbora; Josip Čretnik, dolgoletni župan in zaslužni gospodarstvenik; Josip Drofenik, narodni poslanec v prvih povojnih letih; ing. Franc Kropivšek, profesor na Kmetijski šoli, vodil je selekcijsko postajo in ima največ zaslug za dvig živinoreje v Šentjurju (bil je tudi eden prvih podpisnikov Društva prijateljev Sovjetske zveze); Franc Vardjan, profesor na Kmetijski šoli, sadjar in vrtnar, pisec strokovne literature; ing. Valentin Petkovšek, ravnatelj Kmetijske šole; Franc Svetina, zdravnik, dolgoletni starosta Sokola, mecen raznih organizacij, član prvega odbora OF med vojno; Franc Žagar, šolski upravitelj, upravitelj strokovne nadaljevalne šole in kmetijske nadaljevalne šole; Marica Muršec, upraviteljica dekliske šole in tudi gospodinjstva šole.

(se nadaljuje)

Povzeto po M. Žagarju

Janez Čokl - SLS, to sem jaz!

V ŠN smo v zadnjih številkah ponudili prostor vsem aktualnim šentjurskim politikom. Janez Čokl, desetletje predsednik najmočnejše šentjurske stranke SKD, kasneje po združitvi predsednik SLS, nekdanji podžupan, je to možnost odločno zavrnil. Pa ne le odločno, temveč tudi lahko nesramno. Zato smo mu posvetili namišljen intervju.



G. Čokl, tudi vaša predhodnica, predsednica SLS pred združitvijo gospa Osetova, je nekoč zavrnila intervju v ŠN. Gre za slučaj, ali za medijsko doktrino vaše stranke?

Pri nas ni nič slučajno. Poglejte, mi smo poštena in ugledna stranka, ja, kaj bi pa rekli naši volivci, če bi se njen predsednik pojavil v tako nenačelnem časniku, kot so ŠN. »Šentjurčanu« in njegovi urednici Marijani, ki je podobno kot naša stranka poštena in načelna ženska, nismo nikoli odklonili nobene njene želje.

Ker smo že ravno pri »Šentjurčanu«, vi osebno veljate za »Šentjurčanovega« botra?

Da, s ponosom. Ne bi se hotel hvaliti, toda gre za enega najuspešnejših projektov SLS občinske oblasti, ki je plod izključno moje osebne strateške daljnovidnosti in konkretne izpeljave. Poleg tega pa je naša stranka vedno podpirala razvoj podjetništva, v tem primeru smo samo hoteli konkretno pokazati, kako se to dela.

Z občinskim denarjem?

Menda pa ne z mojim.

In potem, ko je zadeva stekla, ste podjetje prodali gospe Novakovi?

Da, šlo je za pošteno kupčijo, ki je bila v interesu obeh strani.

Smo slišali, da za en tolar?

Čujte, vi ste pa nesramni, cena je bila kar za približno 50% višja.

Se opravičujem. Vendarle bi si upal ugovarjati vaši skromnosti glede projektov, kajti je še cela vrsta uspehov, ki si jih lahko upravičeno lastite, ne da bi vam kdo lahko ugovarjal: sanacije mnogih plazov, ki ste jih skupaj s svojim nečakom uspešno umirili, poučen izlet vašega pevskega zbora po evropskih božjih poteh pod pokroviteljstvom Vegrada in Doma upokojencev, tvorno sodelovanje

s celjskim Božičnikom in Škobernetovim Ekosom pri izgradnji rezervne občinske upravne zgradbe, zamenjavo nesposobne ravnateljice glasbene šole z naravno talentirano Simono, in verjetno bi se našlo še mnogo tega. Da ne govorim o vaši genialni potezi, ko ste svojega svaka Brankota iz Janševe stranke inštalirali v svojo interesno sfero SLS.

Res me veseli, da ste tako na tekočem in da naši občani znajo ceniti moje tovrstne napore. Vse samo za njihov blagor! Žal pa so med nami vedno bili tudi kverulanti, ki so v svoji bolani zavisti iskali dlako v jajcu tudi pri najbolj bleščečih uspehih moje politike. Da sem Andrejo zamenjal s Simono zato, ker naj bi tako izkazal hvaležnost svojemu strankarskemu kolegu Simonu, ki mi je pomagal do predsedniškega stolčka, je na primer eno samo nesramno podtikanje. Ali verjamete, da sploh nisem vedel, da je Simona njegova žena?

Absolutno. Ampak na zadnjih volitvah je SLS pod vašim vodstvom hudo spodrsnilo, izgubili ste župana in celo morje občinskih svetnikov?

Toda ne po moji krivdi. Imel sem slab trenutek in sem popustil Malovrhu in drugim amaterjem v stranki, pa so vse zafurali. Že vrabci na strehi so čivkali, da bi le jaz lahko na volitvah spotaknil Tisla, pa so me tisti liberelec Robi, kmetijšek Zvonko in še nekateri brezvezniki zvičajno s potvorjeno javnomnenjsko raziskavo spravili ob stoprocentno zmagovito kandidaturo. Da je Malovrh totalka, je bilo kajpak jasno samo meni, ki sem ga zadnja štiri leta edini držal nad vodo.

In potem po volitvah so vam menda hoteli naprtiti krivdo za poraz in zato naj bi celo odstopili kot občinski svetnik?

Tako, ampak malo morgen, tega filma ne bodo videli. Takšne strateške napake si res nisem smel dovoliti. SLS – to sem od nekdaj jaz in potem dolgo ni nikogar. Saj nič ne rečem, zelo cenim svoje strankarske kolege Zvončija, Robija, Petrčka, Simona in druge, fantje so čisto dobri, zlasti ko je treba dvigniti roko, nimajo pa ideje, da o njihovih liderskih sposobnostih sploh ne govorim. Zato tudi več ne sklicujem raznih upravnih odborov, občnih zborov in ne vem še kakšnih zborov, razen pevskega. Vam rečem, ena sama izguba časa in energije. Če me je kdaj povsem slučajno našel kakšen dvom, kar je bilo hudo redko, sem se potožil v župnišču, zdaj pa še to ne. Če je že treba, se pred večernim Svetim angelom posvetujem z ženo, kar je za modro vodenje šentjurske politike povsem dovolj.

Prav gotovo. Govori se, da vam tudi v pevskem zboru malo nagajajo?

To pa sploh ni res. Ker v zboru že dolgo ni več nikogar od tistih, ki se ne strinjajo z menoj.

V času vašega mandata smo vas občani imeli čast v času vaših uradnih ur velikokrat srečati pri Bohorču ali v Resevninem bifeju?

Mi očitate, da sem alkoholik? Glejte, jaz nisem bil sterilen birokrat, jaz sem vedno živel med ljudstvom in za ljudstvo. Ne po svoji volji, temveč po volji ljudstva, ki mi je lahko ob šanku sproščeno razložilo svoje tegobe, sem bil tam. Pri Bohorču sem imel tako rekoč svoj drugi urad. Jasno?

Da, povsem. G. Čokl, kot prekaljen politik ste prav gotovo že zdavnaj »prokužili« župana Tisla in njegovo ekipo.

Te ljudi seveda do pike dobro poznam že od malih nog. Še sedaj ne morem verjeti, da so šentjurski volivci tako bedasti, da jih niso pravi čas pogruntali. Tislu, ki je dal skozi že vse mogoče stranke, od socialistov, krščanskih socialistov, v hudih časih je bil celo tudi naš, povsod pa je segel v prazno malho, se je končno prikazala Marija. Da svoje priložnosti ne bo kar tako zapravil, kaže že od prvega dneva svojega tako imenovanega županovanja. Podžupana Artnaka, ki še vedno misli, da je v mladinski delovni brigadi, ima za boga, Koržeta in Arzenška pa za ministranta. No, bi rekel, da so v tem pogledu kar usklajen tim. Na naslednjih volitvah jih bom neusmiljeno zbrisal z zemeljskega obličja.

Zdi se mi, da ste vendarle malo preveč krivični. Gospodje so že sklenili nekaj zanimivih aranžmajev s CMC, začeli so zidati knjižnico, atletom bodo zrihtali tartansko stezo, revnim študentom delili štipendije, napravili red v Športni zvezi...

Dost vas mam! Ste vi morda njihov piarovec? Kar priznajte, koliko vam plačajo? Tako dolgo sem pa že bil na Občini, da vem, da te stvari niso zastoj. V resnici gre za en sam lari fari, budale, kot ste vi, jim pa nasedate. Mi smo vsaj, preden smo odšli z Občine, tam konkretno odprli nekaj novih delovnih mest, ti ljudje pa z vami vred samo govorijo. In to, ste opazili, vse v prihodnjiku.

Ampak res brez veze izgubljam čas z vami. Adijo. Če vas bo kdaj v daljni prihodnosti morda srečala pamet, v kar pa, odkrito povedano, dvomim, pa se le spet oglasite.

Hvala, g. Čokl. Veliko ste prispevali k večji nakladi našega časopisa.

LUCIJA POROČA

Dragi Šentjurčani,

ste sploh opazili, da me v prejšnji številki ŠN ni bilo? Oh ne, nisem bila zamedena v snegu, le urednik mi je težil, da naj pišem tako in tako, z odkrito ljubeznijo do županov, poslancev in drugih podobnih pomembnežev, ker da jih on rabi in podobna čreva, pa sem ga dala na hladno. Pa kaj si ta človek domišlja, da me bo komandiral, mene prekaljeno umetnico in prefinjeno politično analitičarko? Ni šans. Naj se lepo j... Oh, pardon, skoraj bi mi ušlo. No, in potem je prišel nazaj, ponižen kot politični cucek: »Lucija, naj ti bo, piši, kakor ti bo padlo. Šefi me bodo tako slejkoprej dali na čevelj, s teboj ali brez tebe, tvoja rubrika pa mi bo ostala.« Vidite, tako se človeku povrne, če je pokončen.

Ta mesec lahko spet začnem svoje poročilo pri moji simpatiji dobjanskem županu. Ministri si pri njem kar podajajo kljuge, on pa cveti. Upravičeno. Ko gre za dobrobit njegove občine, lahko on celo uro z najprijaznejšim muzikantarskim nasmehom vtrpi strmi v policijskega ministra, da temu še na misel ne pade, da bi v Dobje poleg krajevnega urada namestil še kakšnega policaja. Saj ne rečem, tudi naš Štef ima tozadevno dobro natrenirano faco, a je v primerjavi z njim neboljšen prvošolček. Še dobro, da ministri ne rinejo tudi v Šentjur, ker bi bili nad Štefom gotovo razočarani, tudi zato, ker bi jim Štef, kot se za župana kulturne občine, kot je Šentjur, tudi spodobi, vsilil Igorjevo monografijo, ki se pač ne more primerjati s plemenito simboliko dobjanske slivovke in meda, s katerima operira Franci.

Kar se športa tiče, imamo v Šentjurju pravo renesanso. Klubi rastejo kot gobe po dežju, zato povsem normalno, da imamo tudi dve športni zvezi. Ki pridno sestankujeta in teoretično zelo skrbita za svoje člane in praktično za svoje sejnine. Pa čeprav občinskemu Artnaku sploh ni všeč, da takole brez veze počasi nažirajo veličino njegovega mlajšega brata, ki mu brezmejno zaupa. Problem je le v tem, da imamo klubov vse več, športnikov pa ne, in bo vsak hip imel že vsak rekreativec lasten klub. Kar bi bilo čisto OK, ker je občinski denar pač možno tudi tako ful zapraviti, če se športni zvezi ne bi gledali kot pes in mačka. In potem se zgodi, kot se je zadnjič na razglasitvi športnikov leta, da je Artnak razglasil za najboljši kar vse sportaše iz naše in sosednjih občin in Leskovšku ni za njegovo razglasitev pustil niti enega, kar je seveda do kraja zavrženo dejanje, ker smo tako imeli samo eno žurko namesto dveh. Da sta dve športni zvezi boljši kot ena sama, je vsaj teoretično nesporno, zato računam, da bomo v kratkem razglasili tudi še enaga rezervnega župana. Čemur pa Artnak ne bo nasprotoval, če bo to on.

Šentjurski hit meseca, kaj meseca, leta, je plača direktorice ZD. Res je grozno, ta ženska se hoče primerjati s trgovci, notarji, mehanikarji in podobno poštenimi poklici, ki si v potu svojega obraza in z žuljavimi rokami služijo svoj kruh, pri tem pa pozablja, da je en navaden zdravniček, kakršni na Kitajskem niti čevljev ne dobijo. Še dobro, da je ohranila vsaj toliko treznosti, da se ni drznila primerjati z magi slovenskega biznisa, kot so Jankovič, Kovačič, Lenič ali bližnji Tuš ter drugi, ker potem bi ji tudi jaz povedala svoje. Njeno in tudi vse dohtarske plače je treba pri priči skenslati na raven fizikalcev, kajti sicer bo revolucija. Mi proletarci, ki imamo vsi enake želodce, se ne bomo pustili odpraviti z nekaj lepimi frazami. Za začetek zahtevamo, da ZD tričetr njene plače takoj nakaže urednici Šentjurčana, kajti vsi, ki beremo njene uvodnike, dobro vemo, da je ni bolj brezmadežne ženske, kot je ona, in samo ona bo potem že vedela, kako pravično naprej s tem naropanim denarjem.

Tako, dušo sem si olajšala. Pa lepo se imejte!

Vaša Lucija

ŠENTJUR V ČASU

Via historica v Šentjurju

Tako so v Šentjurju poimenovali pohod, ki naj bi postal tradicionalna prireditel v mestu skladatelj I. Pavce. Pohod naj bi bil množičnega, rekreativnega in kulturno-zgodovinskega značaja. Idejni vodja pohoda je dr. Franc Zabukovšek.

NT&RC, 24. 3. 1994

Oh, ta nerodnost

Kar navadili smo se že, da v Šentjurju mnoge stvari razrešujejo precej nerodno, dasiravno ne bi mogli reči, da šentjurski politiki to delajo namerno. Medtem, ko že vrsto let ustvarjajo najmanjši dohodek na prebivalca in nikakor ne morejo splavati iz mlačnih voda nerazvitosti, so prejšnji teden iz rokava potegnili še enega svojih adutov. Na izvršnem svetu so namreč delegatom šentjurske skupščine predlagali, naj za novega predsednika komiteja za družbeno planiranje in razvoj imenujejo Franca Gazvodo, še do januarja direktorja celjskega Ema. Mandatar, predsednik IS Sergej Šešerko, je podvomil, ali je primeren kader, ki je vodil delovno organizacijo, v kateri je uveden ukrep družbenega varstva.

Toda že predsednikov dvom in zagotovo še mnogo drugih razlogov je delegatom skupščine zadostovalo, da Gazvoda ni primeren kandidat. Šešerkove besede, ko je dejal, da bi imenovanje Gazvode pomenilo precejšnji korak h krepitvi kakovosti dela, tako IS kot skupščine, v cilju hitrejšega razvoja občine Šentjur, se ne bodo mogle uresničiti.

Novi tednik, 16. 3. 1989

Preveč komunistov beži od odgovornosti

Posamezni člani se zatekajo v kritizilstvo in malodušje. Politično razpoloženje med Šentjurskimi komunisti je še zadovoljivo. Komunisti se pri tem premalo zavedajo, kakšna odgovornost in delo se danes od njih pričakuje. So pa tudi primeri, ko posamezni člani to vedo, vendar od odgovornosti bežijo in se zatekajo v kritizilstvo in malodušje. Tako se v nekaterih osnovnih organizacijah pojavlja formalizem in nekritičen odnos do idejnih in političnih problemov okolja.

Novi tednik, 8. 3. 1984

ZK Šentjur: obširen program

Komunisti šentjurske občine so v delovnem programu v tem letu predvideli še tri seje občinske konference ZK.

Na prvi bodo razpravljali o doseženih uspehih na področju samouprave organiziranosti v občini v duhu nove ustave in o vnašanju sklepov, stališč in zaključkov brez kongresov v nadaljnje delo ZK in vse družbeno življenje. Naloge na področju priprav obrambe občine po konceptu SLO in vzgoja, izobraževanje ter kadrovska politika bosta temi druge seje. Na zadnji letošnji redni seji pa se bodo pogovorili o gospodarskih dosežkih v občini ter napredku Šentjurja glede na določila zakona o manj razvitih območjih v Sloveniji.

Novi tednik, 21. 3. 1974

»ALPOS« Šentjur lani povečal proizvodnjo za 185%

Tovarna aluminijastih izdelkov v Šentjurju, ki se je razvila iz tovarne poljedelskih strojev, je lansko leto v primerjavi z letom 1957 povečala proizvodnjo skoraj dvakratno. Letos pa jo bodo povečali še za nadaljnjih 45%.

Celjski tednik, 30. 3. 1959

Komunalni problemi v Šentjurju

Načelnik postaje je omenil, da se železnica zaveda skromnosti čakalnice in jo bo verjetno še to leto povečala ali pa zgradila pokrit peron. Upajmo, je dejal tovariš šef, da bodo Šentjurčani, kakor ljudje na višjih mestih podprli to graditev.

Savinjski vestnik, 26. 3. 1954

45 mladincev Gradbene šole v Celju se je podalo na gradnjo zadržnega doma v Št. Jurij. Na veliko začudenje so prišli na prazno gradbišče. Obljubljene pomožne delovne sile ni bilo, kljub temu so zazidali 12'5 kub. m. zidu.

Celjski tednik, 19. 3. 1949

ŠPORTNIKI ŠENTJURJA 2003

Tokratna podelitev ni prinesla presenečenj. Najboljša sta med posamezniki postala Alenka Potočnik in Uroš Urleb, za katera pa je bil to najbrž zadnji naslov. Alenka je že lani zaključila kariero, Uroš pa je to napovedal na sami prireditvi. Alpos Kemoplast je postal najboljša ekipa, Sabina Hmelina in Henrik Plank naj športnika invalida, Dejan Mihevc in Vahid Drapič trenerja, Marjan Drobne in Jože Palčnik pa najbolj zaslužna športna delavca. Posebno nagrado je prejel jadralni padalec Damjan Čretnik.



Ženske:

Športnica leta: Alenka Potočnik, košarkarica ŽKK Merkur, naslov državne prvakinja »Kljub temu, da sem že zaključila kariero, mi to priznanje pomeni veliko. Opazila sem, da je med nominiranimi bolj malo žensk, zato bi pozvala lepši spol, da se bolj aktivno in številčneje ukvarja tudi z vrhunskim športom. Ne, sama se nimam namena vrniti pod koše.«

Martina Ratej, atletinja AK Šentjur

Nataša Oset, atletinja AK Šentjur

Moški:

Športnik leta: Uroš Urleb, kick boks, član TKDK Branik Hwarang, naslov svetovnega prvaka »Zadovoljen sem s sezono in tudi z nazivom najboljšega. Počasi zaključujem kariero, zdaj se bo potrebno posvetiti življenjsko bolj pomembnim stvarim, kot je predvsem družina. Pričakujemo naraščaj. Rad bi se zahvalil vsem, ki so mi pomagali v karieri, še posebej trenerju Vahidu Drapiču.«

Stanko Sebič, košarkar, član KK Krka

Gregor Longer, rokometni vratar, član RK Pivovarna Laško

Luka Novak, atlet AK Šentjur

Boštjan Kočar, košarkar AK Šentjur

Viktor Mlinar, alpinist PK Rifnik

Ekipe:

Nominirani: pionirska štafeta 4x100 m in 4x300m AK Šentjur, ŠD Lipa Šentjur, kadetinke ŽKK Šentjur Šmarje, KK Alpos Kemoplast

Ekipa leta 2003: KK Alpos Kemoplast, za 9. mesto v 1. A SKL

Posebna nagrada za športne dosežke:

Damjan Čretnik, jadralni letalec

Športnika invalida:

Sabina Hmelina, smučarka

Henrik Plank, atlet

Trenerja:

Dejan Mihevc, KK Šentjur

Vahid Drapič, Taekwondo klub Ahac

Športna delavca:

Jože Palčnik, KK Šentjur

Marjan Drobne, ŠD Šentjur

Priznanja mlajšim športnikom:

Sandi Čebular, Milan Sebič-košarkar, Denis Drapič- taekwondo, Matic Gobec, Simon Jecl, Mišel Žerak-smučanje, Gašper Kolar-konjenišvo, Uroš Knehtl-nogometaš, Davor Košec-atlet, Tjaša Vraničar-košarkarica

KOMENTAR - ŠPORTNIKI LETA

Rekorden obisk, a z grenkim priokusom

Šentjurska športna zveza je prvi četrtek v marcu pripravila tradicionalno prireditev Športnik leta. Tokrat se je prvič zgodila v kulturnem domu in ob nekoliko spremenjenem konceptu je v dvorano privabila lepo število gledalcev, ki so toplo pozdravili najboljše šentjurske športnike in posebnega gosta, ekstremnega smučarja Dava Karničarja. Toda to sicer lepo »fasado« je popackalo zakulisno prepiranje šentjurskih športnih funkcionarjev, ki se bijejo za svoj prav. Toda vse skupaj počasi spominja na tisto zgodbo o repiru za oslovske sence...

Tokratna kulisa športnika leta je bila zelo spodobna. Predvsem polna dvorana je bila veliko presenečenje, saj so navadno na poprejšnjih izborih najboljših v Žonti manjkali ravno gledalci. Tokrat so se očitno v večjem številu odzvali sorodniki in prijatelji ne ravno maloštevilnih nominirancev, velik magnet pa je zagotovo bil tudi Dava Karničar, ki je predstavil svoje atraktivno smučanje z Mont Everesta. In

požel glasen aplavz kakšnih 200 navzočih. Sama prireditev seveda ni ponudila revolucije oziroma odklonov od običajnega vzorca šentjurskih in širših odrov. Marijana Novak je tokrat presenetila z nekoliko večjo dinamiko in smislom za humor, ki ga je uspešno in simpatično uporabila v dialogih z nominiranci. Predsednik SZ Franc Pepevnik je razložil svoje videnje »šentjurske športne vojne« in znova izrazil upanje, da se bosta sprti strani pobotali. Župan Tisel je bil modro diplomatski in je svoj nagovor ob kupu klišejev napeljal v smer »sitega volka in cele kozke«. Potrebno bo očitno najti še »pastirja«, katerega vloge pa očitno on in strokovnjaki z Občine niso pripravljeni-sposobni sprejeti.

Mnogi so ugbali, ali bo na prireditvi prišlo do bojkota udeležbe članov tistih klubov, ki so le nekaj dni poprej ustanovili Zvezo športnih društev Šentjur. Košarkarji in košarkarice ter šahisti so sprejeli priznanja za najboljše, kar

je nedvomno pravilna gesta, ki pa najbrž še ne pomeni simboličnega približevanja šentjurskih športnih delavcev. Ti so očitno preveč sprti in vprašanje je, kako so se sploh sposobni konstruktivno pogovarjati, še posebej, ker imajo oboji vsaj nekaj masla na glavi. In svoje zgodbe, rešitve, ideje. In resnice. Ki pa bodo ob vztrajanju na lastnih okopih počasi postale brezpredmetne, na zgubi pa bodo športnice in športniki.

Toda, kot zapisano, fasada prireditve je bila bela kot mleko in večine prisotnih se zakulisne igrice niso dotaknile. Kar je tudi prav. Omenimo lepo gesto, ki sta jo pripravila humanitarno društvo Drobtnica iz Celja in tednik Šentjurčan, ki sta športniku invalidu Henriku Planku podarila računalnik. Po atraktivnem predavanju, bogati slikovni in video predstavitvi smučanja Dava Karničarja z Mont Everesta je sledila še mini zakuska na odru.

L. H.

Ponkovška velikonočnica odbojkarjem

Zadnja sobota letošnjega februarja. Snežilo je kot... V telovadnici OŠ na Ponikvi pa je bilo toplo, na trenutke celo vroče. V njej se je odvijal I. turnir v odbojki »Za ponkovško velikonočnico«.

Da se je turnir zgodil, so zaslužni člani Odbojarskega kluba »Nonek team«, da se je igrala kvalitetna in očem ter srcu dopadljiva odbojka, pa gostujoče ekipe: »Greenpeace«, »Tajfun« - Planina pri Sevnici, Slivnica, Gradbeništvo Škreblin - Sladka gora ter Frankolovo. Že v predtekmovalju so bile tekme zanimive, od četrtfinala do finala pa je bilo razburljivih in lepih tekem dovolj za izbruhe čustev

in adrenalina.

Prav vsi, gledalci, udeleženci turnirja in gostitelji smo bili ob koncu mnenja, da je prireditelj uspela. Sicer redki gledalci so izrazili željo, naj se takšna odbojka še večkrat »pripelje« v naše kraje. Udeleženci so obljubili, da se naslednje leto zagotovo in radi vrnejo, gostiteljem pa ne ostane drugega, kot da razglasijo turnir »Za ponkovško velikonočnico« za tradicionalen.

Zmaga je odpotovala z Frankolovčani, z njimi pa lep pokal in prelep kristalni krožnik z motivom velikonočnice. V finalu so bili boljši od gostiteljev

OK »Nonek team«. Za tretje mesto sta se pomerili ekipi iz Gradbeništva Škreblin in Tajfuna. Srečnejši so bili »gradbeniki«. Ekipi Slivnice in »Greenpeace« pa sta obljubili, da bosta »krojili vrh« na naslednjem turnirju.

VABLJENI: Spoznajte odbojko..., pridružite se nam na poletnih turnirjih v odbojki na mivki, v jeseni pripravljamo šentjursko občinsko ligo, februarja 2005 pa vabljeni na Ponikvo na II. turnir »Za ponkovško velikonočnico«.

Za OK »Nonek team«

Srečo Črep



NONEK TEAM

NK MU Šentjur za začetek z Oplotnico

Pogumno proti vrhu

Šentjurski nogometaši bodo prihajajočo soboto, 3. aprila ob 17. uri, na domačem igrišču v Športnem parku začeli spomladanski del sezone v celjski medobčinski ligi. V goste prihaja vodilna ekipa Oplotnice. Šentjurčani so se v skoraj nespremenjeni zasedbi pripravljali več mesecev, v samo slaba dva meseca dolgo sezono pa stopajo optimistično.

Jeseni so šentjurski nogometaši na začetku igrali izredno slabo, toda nato so se ujeli in ob koncu dosegli nekaj zmag, kar jih je uvrstilo na 6. mesto med desetimi ekipami. »Pripravljali smo se v svojem

prenehala dva nogometaša, na novo ni prišel nihče. Menim, da lahko prikažemo dobre igre in se približamo vrhu, morda lahko krojimo tudi sam vrh lestvice. Verjamem v fante,« je optimistično povedal trener Damjan Romih.

V drugem delu prvenstva bo tako do konca na sporedu devet tekem, Šentjurčani pa recimo za prvim mestom zaostajajo devet točk, kar ob morebitni seriji zmag niti ni tako veliko. Veseli tudi dejstvo, da so v klubu okrepili upravni odbor. Še naprej mu predseduje Peter Pusser, ponovno pa so zraven nekateri, ki so bili aktivni že v zlatih časih šentjurskega nogometa.

»Zagotovo je pozitivno, da smo se bolj organizirali. Naš cilj je predvsem delo z mladimi. Želimo ustvariti razmere, v katerih se bodo lahko »rojevali« perspektivni nogometaši, in s tem pripeti nogometnemu Šentjurju imidž kalilnice mladih talentov,« je zaključil Romih.

L. H.

Razpored:

3. 4., Šentjur-Oplotnica, 10. 4., Ljubno-Šentjur, 17. 4., Šentjur-Vransko, 24. 4., Kovinar Štore-Šentjur, 8. 5., Šentjur-Rogaška Crystal, 15. 5., Šentjur-Tristar, 22. 5., Laško-Šentjur, 29. 5., Šentjur-Vojnik, 5. 6., Mons Claudius-Šentjur

ritmu in dobro. Ekipa ostaja skoraj nespremenjena, s treniranjem sta zaradi službe

Spet skoki v Voducih



se je v soboto, 6. marca, pomerilo 9 skakalcev. Najdaljši je bil David Kolar s Prevorja (41m), Janko Kantužar iz Voduc (38m) si je izbral drugo mesto, tretje mesto pa sta si razdelila Rožanc

Neutrudni Janko Kantužar je skupaj s kolegi spet pripravil tekmo v smučarskih skokih v Voducih. Na skakalnici grozljivega izgleda, nekateri je pravijo kar padalnica, ker ima izjemno visok most in zelo strmo doskočišče,

Športne notice

Sah

Na rednem hitropoteznem turnirju je januarja zmagal Gazvoda pred Diacijem in Kolmanom. Februarja so si prvo mesto delili Pišek, Gavoda in Plahuta.

V tekmovalju za Pokal Šentjurja v pospešenem šahu je januarja sodelovalo 38 šahistov. Zmagala je slovenska reprezentantka Darja Kapš s 6,5 točke. Sledili so Penko, Plahuta, Gazvoda, Pišek 4... Februarja je sodelovalo 39 šahistov. Prvo mesto je osvojil Ivačič pred Lesjakom in Dravincem. Najmočnejši je bil marčevski turnir, ki se ga je udeležilo kar 40 šahistov, med njimi dva mojstra in osem mojstrskih kandidatov. Naslov najboljšega je osvojil

Matko s 6 točkami, pred Gazvodo in Zorkom (5,5), Plahuta pa je zbral 4,5 točke. Turnirji ŠD Šentjur so med najbolj množičnimi v Sloveniji.

Mladi smučar Žerak slovenski podprvak

Mišel Žerak je konec februarja zmagal med mlajšimi dečki v slalomu za tekmovalje Vjeverica na hrvaškem Sljemenu. Uspešen je bil tudi na državnem prvenstvu v Kranjski gori sredi marca. 12-letni član Smučarskega kluba Unior iz Celja je v slalomu v svoji kategoriji postal slovenski podprvak, v veleslalomu pa je osvojil 8. mesto.

Pred zadnjim dejanjem

Po pričakovanjih so se igralci Šentjurja 2000 uvrstili v finale MKL. Na svoji strani so v primerjavi s šentjurskimi študenti imeli večje število igralcev, treninge in tudi motiv. Kljub temu je odločitev padla šele na tretji tekmi, kjer so dominirali igralci kluba ustanovljenega na prelomu tisočletja. Šentjurski študentje po nekaj letih tako ne bodo igrali v finalu MKL, igralcem Šentjurja 2000 pa je to v četrti sezoni tretji zaporedni finale. In star pregovor pravi...

Obeti pred finalom so nekoliko bolj naklonjeni ekipi iz Rogaške Slatine, ki je skozi sezono pokazala zelo konstantno igro, izgubili so le pri šentjurskih študentih, svoje nasprotnike v finalu pa so dvakrat »dobili«.

Zaključeno je že tekmovanje v drugi ligi. Prvo mesto je osvojila druga šmarska ekipa, ki je v drugi polovici sezone iz spodnjega dela razpredelnice »eksplozirala« s pomočjo aktivnih ligaških igralcev. Podobne poteze so uporabljale še mnoge druge ekipe (Pristava, Dren, Podčetrtek), kar je neposredno vplivalo na končno razvrstitev in izničilo trud tistih, ki so igrali pošteno.

V višji rang se bosta uvrstili prvi dve ekipi, morda pa še tretja. ŠD Šedina se je tako morebitno napredovanje izmuznilo za las. Planinski košarkarji, ki so prostovoljno izstopili iz prve lige, pa so, kljub številnim

dobrim predstavam, ostali prikovani na dnu razpredelnice.

br

I. LIGA

I. LIGA

Polfinale

Šentjur 2000 : ŠKK Šentjur 77 : 71. Š2000: Grajžl 27, Golob 19, Korošec 16,... 3T: 9x, PM: 30/16; ŠKK: Antolovič in Martinovič 16, Jančič 14,... 3T: 9x, PM: 25/8

ŠKK Šentjur : Šentjur 2000 79 : 78. ŠKK: Jančič 19, Perčič in Vukmanič 15,... 3T: 7x, PM: 30/18; Š2000: Grajžl 25, Golob 19, Polenek 10,... 3T: 8x, PM: 21/16

Šentjur 2000 : ŠKK Šentjur 88 : 68. Š2000: Korošec 18, Polenek 17, Golob in Grajžl 14, Vrhovšek 11,... 3T: 5x, PM: 24/17; ŠKK: Perčič in Jančič 18, Vukmanič 10,... 3T: 1x, PM: 38/19.

Za 3. mesto (21.3.)

ŠKK Šentjur : ŠSK Šmarje 90 : 62. Raztočnik 16, Kundih 14, Jančič 13,... 3T: 4x, PM: 39/23

II. LIGA

II. LIGA

Tajfun Planina : Podčetrtek 96 : 99. Žibret 28, Kozole 23, Rebernik 14, tovarnik 13, ... v3T: 6x, PM: 30/8

ŠD Šedina : Deportivo Pristava 84 : 88. Zgonec 25, Kolenc 19, Lapornik 13, Ofentavšek in Zvonar 10,... 3T: 4x, PM: 18/10

Šmarje B : ŠD Šedina 93 : 68. Zgonec 21, Ofentavšek 15, Grubelnik 12, Zvonar in Kolenc 10,... 3T: 5x, PM 10/4

Bistrica ob Sotli : Tajfun Planina 107 : 87. Kozole 31, Jazbinšek 25, Tovornik 15, Jančič 14,... 3T: 6x, PM: 24/13

Tajfun Planina : Blanca 108 : 105. Žibret 32, Kozole 29, Jazbinšek 16, Rebernik 15,... 3T: 5x, PM: 25/9
Podčetrtek : Tajfun Planina 95 : 88.

Tajfun Planina : Dren Lesično 91 : 110. Kozole 30, Jazbinšek 16, Jančič in Nassib 12, Rebernik 10,... 3T: 3x, PM: 29/22

Lestvica

Šmarje B 24 točk, Blanca 23, Deportivo Pristava 22, ŠD Šedina 21, Dren Lesično 21, Podčetrtek 20, Bistrica ob Sotli 18, Tajfun Planina 18

Iz ŽKK Šentjur Šmarje

Polovičen uspeh kadetinj in ml. pionirk

Na zadnji domači tekmi so si kadetnje priborile zmago, medtem ko so v Ljubljani z okrnjeno postavbo priznale premoč ŽKD Ilirija. Mlajše pionirke so brez večjih težav »razbile« ekipo iz Pomurja, v soboto 21.03., pa izgubile že drugič v tej sezoni proti KD Janina.

V poslednji boj na šentjurskem terenu so se varovanke Janija Čedeta podale brez kapetanke Tjaše Vraničar, ki je klop grela zaradi poškodbe. Kadetnje so z začetnimi težavami premagale ekipo KK Odeja iz Škofje Loke. Gostje so na tekmi nekajkrat spretno izkoristile nepazljivost domačink in ob polčasu vodile celo za 5 točk. V zadnji četrtini so šentjurčanke imele mirnejšo roko in z rezultatom 67 proti 63 slavile 14 zmago v tej sezoni.

V zadnjem krogu rednega dela v 1. SKL A so košarkarice Ilirije iz Ljubljane vrnilo milo za drago in s 15-imi koši razlike porazile naša dekleta. Končni izid tekme: 68 : 53. Z drugim letošnjim porazom so

kadetnje osvojile 2. mesto na lestvici.

V predzadnjem krogu so se mlajše pionirke pomerile z ekipo KK Pomurje Skiny, ki jim ni bila enakovreden nasprotnik. Prve tri minute so se dekleta še lovila, potem pa jim je igra stekla in razlika se je povzpela na 30 točk. Rezultat tekme je bil 62 : 23, največ točk je dosegla Amadeja Cverlin (14).

V lokalnem derbiju med ŽKK Šentjur – Šmarje in KD Janina iz Roglaške Slatine je bilo že pred tekmo čutiti napetost, saj je le-ta odločala o neposredni uvrstitvi na finalni turnir. Dekleta Tatjana Kampuš so s strahom začela tekmo, ter zadnjih 10 minut pred koncem popolnoma popustila, rezultat je bil 46 : 32. S tem porazom so mlajše pionirke osvojile drugo mesto v skupini, čez 14 dni pa se bodo na kvalifikacijskem turnirju borile za uvrstitev na »Final 4«.

BM

Finalni turnir za kadetnje v Šentjurju



Prvi vikend v aprilu se bo v dvorani OŠ Hruševac odvijal finalni turnir za kadetnje (letnik 87 in mlajše). Na turnir so se uvrstile ekipe ŽKD Panter Ilirija (Ljubljana), ŽKD Ježica (Ljubljana), KK Odeja (Škofja Loka) in domačinke ŽKK Šentjur-Šmarje. V treh dneh, od petka do nedelje, se bo zvrstilo 6 tekem, na katerih se bodo ekipe pomerile vsaka z vsako. Najboljša ekipa bo domov odšla z nazivom državnih prvakinja za sezono 2003/04.

Več podrobnosti o turnirju bo kmalu objavljenih na naših spletnih straneh:

http://www.zkklub-sentjur-smarje.si/FF/index_FF.htm



Sportne notice

Začetek občinskih malonogometnih lig

Minuli vikend se je začelo prvenstvo v prvi in drugi šentjurski malonogometni ligi. V prvi ligi bo nastopalo 11 ekip, novince pa sta moštvi Žegarja in Frangosa. Prvoligaši bodo igrali ob sobotnih popoldnevih in večerih, drugoligaši pa ob petkih. V njihovi ligi bo nastopalo 12 ekip, med njimi tudi lani sedmouvrščeno moštvo elitne lige Obrtna zbornica. Poleg njih so novinci še Košnica, Klep Kampuš in Drobinsko. Podrobno bomo tekmovanje spremljali tudi v ŠN, podrobnosti pa lahko redno spremljate na zelo dobro ažurirani spletni strani KMN Simpl Žegar na naslovu www.simpl-zegar.gajba.net

Srečanje atletov

Selekcije atletov (letniki rojstva 1989-96) AK Šentjur so se sredi marca množično udeležile prvega medklubskega tekmovanja v Celju. Del tekmovanja je potekal v dvorani, del pa zaradi lepega vremena na prostem. Nastopilo je kar 47 članov šentjurskega kluba. Še boljša je bila udeležba nekaj dni poprej, ko se je 63 atletinj in atletov zbralo na klubskem srečanju, kjer so proslavili uspehe v letu 2003, ko so na različnih tekmovanjih dosegli 13 medalj, kar je največ v zgodovini kluba. Sicer pa lahko šentjursko atletiko spremljate na spletni strani www.atletskiklub-sentjur.si

Gregor Lorgor v evropskem finalu

Rokometni vratar Gregor Lorgor bo udeleženez velikega finala rokometne Lige prvakov. Celjani so v dveh tekmah izločili favorizirani Ciudad Real, nekaj sekund priložnosti pa je na drugi tekmi ob fenomenalnem Periču dobil tudi Lorgor. V drugem polčasu je poskušal obraniti 7-metrovko. Mladi in nadarjeni fant z Grobelnega bo tako 18. in 25. aprila skupaj s celjskimi rokometarji naskakoval evropski vrh in s tem enega največjih uspehov slovenskega športa. Nedvomno lepo priznanje tudi za Šentjur.

Obstanek za las



KK Šentjur
alpos KEMO PLAST
www.kksentjur.net

Na koncu se je vendarle izkazalo, da je bil ta las le nekoliko debelejši, toda šentjurski ljubitelji košarke so bili večji del marca na trnih, oziroma pri frizerju, če se malce šaljivo navežemo na naslov.

Nepričakovanemu domačemu porazu s Triglavom sta sledili zmaga v Kopru in končno tudi uspeh proti šentjurski koloniji Zagorja. Alpos Kemoplast je sicer že dobljeno srečanje nespretno izgubil v Zrečah, toda med tednom je zadnja Polzela doživela še en poraz in tako izgubila tudi teoretične možnosti, da prehitijo Šentjurčane. Ti so lahko hvaležni tudi slovenskim predstavnikom v Jadranski ligi, ki so v zadnjih krogih po številu zmag prehiteli Hrvate, kar pomeni, da iz 1. A SKL izpade le eno moštvo, četudi bo morda Alpos Kemoplast na koncu uvrščen višje od predzadnjega mesta.

Sicer bi lahko Šentjurčani tudi tanko piskali. Toda, konec dober, vse dobro, je ponarodeli rek, ki se navadno uporabi v takšnih trenutkih. In res je, slabe predstave in izgubljeni živci bodo kmalu pozabljeni, najpomembnejše pa je, da je šentjurska košarka ohranila prvoligaški status.

Poglejmo zadnje bitke za obstanek nekoliko kronološko. Zanje je, kot že v celotni sezoni, značilno veliko nihanje v igri. Alpos Kemoplast je v domači tekmi s Triglavom bil popolnoma nebogljen in zdelo se je, kot da so košarkarji pozabili igrati košarko (Hajrić je recimo dal samo 4 točke). Pomagalo ni niti rohlenje trenerja Tovornika na klopi, za katerega

se je zdelo, da bi najraje kar sam stopil na parket in nekaj spremenil... Po prikazanem in pogledu na lestvico je v tednu po tekmi marsikomu zastajal dih. Toda že naslednjo soboto se je vse obrnilo. Šentjurčani so drugo zmago na gostovanju znova dosegli v Kopru in to celo brez obolelega Trifunovića. Spet se je razigral Hajrić, solidno in, kar je najpomembnejše, enakovredno čez celo tekmo so odigrali tudi drugi.

Hruševac se je kar lepo napolnil ob drugem letošnjem gostovanju Zagorja na čelu z Igorjem Pučkom,



Damjanom Novakovičem in Bojanom Novakom. Če so Zasavci takoj po novem letu deklasirali Šentjurčane, je bilo tokrat ravno obratno. Nedvomno je bila to najboljša predstava Alposa Kemoplasta v sezoni, varovanci Matjaža Tovornika pa so zmagali za dobrih 20 točk. Gledalci so se lahko navduševali tudi nad zabijanjem v zadnjem času izredno dobrega Stanka Sebiča in znova prebujenega Seida Hajrića. Sezono bi lahko Šentjurčani že dokončno rešili v

Zrečah, toda gostovanja pri Rogli zanje še vedno ostajajo zakleta. Tokrat so bili najbližje zmagi, ki pa jim je ušla zaradi lastne nespretnosti. Vodili so celo tekmo, celo za 10 in več točk, končnico pa odigrali brezglavo. S slabim zapiranjem v zadnjih sekundah so Rogli omogočili izenačenje in podaljšek, v katerem so Pohorci dominirali. Tako ni pomagala niti odlična predstava centra Daria Livajić (30 točk, 11 skokov).

Slabo voljo je med tednom pregnala novica iz Kopra, kjer je v zadnjem obdobju popolnoma nemočna Polzela še enkrat izgubila in tako izpadla iz vseh kombinacij za obstanek.

Šentjurčani so tako lahko šli v tekmo z vodilno Pivko v Hruševcu neobremenjeni. Od vsega začetka so diktirali visok ritem. Od začetka sta zadevala Petrović in predvsem Trifunović, Alpos Kemoplast pa je višal vodstvo iz četrtine v četrtino. V drugem polčasu je odlično zaigral Andrej Maček (18 točk), blestel je Livajić (20 točk, 14 skokov), nepogrešljiv pa je bil znova Stanko Sebič. Poznalo se ni niti neigranje Seida Hajrića, ki naj bi imel poškodovano tetivo. Na koncu so Šentjurčani slavili za 18 točk in tako potrdili ter kronali obstanek v ligi, ki ga je pozdravila tudi skoraj popolnoma polna dvorana.

Alpos Kemoplast bo v zadnjem krogu že jutri odigral tekmo v Sežani in tako zaključil eno najtežjih sezon v zadnjih letih. Časa do nove sezone bo tako na pretek, s tem pa tudi možnosti za analizo letošnjega dogajanja.

L. H.

Milan Sebič, slovenski mladinski reprezentant

Pripravljam se na EP

Po skoraj, lahko bi rekla, moledovanju, da ga nujno potrebujem za intervju, je Milan končno privolil. Še prej je seveda moral v svojem urniku preveriti, kateri dan si bo utrgal čas zame. Milan Sebič je kapetan šentjurskih mladincev, trenutno pa je na pripravah slovenske mladinske reprezentance v Sežani. Torej, talentiran fant!

Kam sega tvoja košarkarska zgodovina?

»Že od malega me je navduševal oče, resno sem začel trenirati v 4. razredu Osnovne šole v Hruševcu.«

Pa trener Tomo Golob, najbrž je on največji krivec, da »guliš parket«?

»Tomo Golob je moj sosed in dober prijatelj. Z bratom Stankom naju je povabil, naj prideva na njegov trening. In tako se je začelo.«

Lani ste izpadli iz 1. mladinske lige, letos v 2. SKL nimate resnih konkurentov, razen Celjskih vitezov. Kakšne so možnosti za napredovanje?

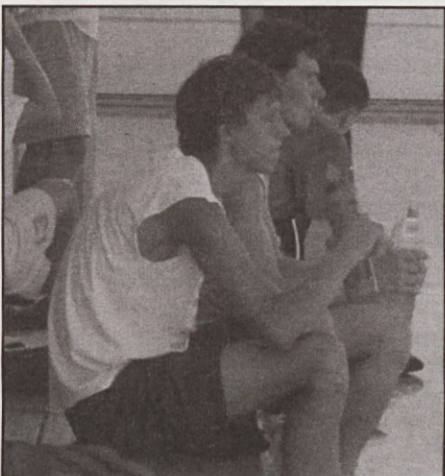
»Res je, lani smo nekoliko ponesreči padli v 2. ligo, letos je naš cilj ponovna uvrstitev v 1. SKL. Mislim, da imamo lepe možnosti, saj nimamo resne konkurence.«

Na tekmi s Trbovljami si grel klop zaradi kazni. Tako miroljuben fant, pa prepoved igranja? Vroč kri?

»Običajno se mi kaj takega ne dogaja. Mislim, da bi bilo čudno, če bi trboveljskega igralca samo gledal, potem ko je on prvi udaril mene. Sodnik njegovega udarca očitno ni opazil in tako sem si prislužil kazen.«

Kdaj si bil »vpoklican« v mladinsko reprezentanco?

»Vpoklican sem bil že kot kadet, nato sem imel ob menjavi trenerja malo »pavze«. Ravno sedaj se z mladinsko reprezentanco, pod vodstvom Saša Kiseleta, pripravljamo za kvalifikacije za EP, v Sežani in v Postojni. Od 1. do 5. aprila



pa potujemo v Sopot na Poljsko, kjer bo drugi krog kvalifikacij. Upam na uvrstitev na EP.«

Občasno treniraš s člani. Dobiš priložnost igranja?

»S člani zaradi šolskih obveznosti treniram res zelo občasno in dobim temu primerno minutažo. Zaenkrat mi trener zaupa nastope le na prijateljskih tekmah.«

Vzorniki? Za kateri klub navijaš pri nas in v tujini?

»Vzornika nimam. Navijam seveda za Šentjur, v tujini pa za

klube, kjer igrajo Slovenci.«

Ambicije? Je kakšna zanimiva ponudba pred vrati?

»O tem zaenkrat ne želim govoriti.«

Dobil si priznanje Športne zveze Šentjur za športne dosežke na področju košarke. Kaj ti pomeni takšno priznanje?

»Spodbuda za naprej.«

Vemo, da si zelo priden dijak Gimnazije Lava, sošolke te ne morejo prehlaliti. Kaj, poleg učenja in košarke, še zanimivega počneš?

»Poleg učenja in napornih treningov, ki jim imam s klubom in v SKL, se največkrat sprostim s poslušanjem glasbe in lenarjenjem.«

Kje te najdemo, recimo v petek oz. soboto zvečer?

»Včasih v kakšnem lokalu s prijatelji, večinoma pa v domači postelji.«

Se kdaj udeležiš kakšne ŠKMŠ prireditve?

»Bolj poredko.«

Slednje vprašanje bo v veliki meri zanimalo ženski del bralstva... Imaš punco?

»Ne!«

BM

OSEBNA IZKAZNICA

Rojstni dan: 09.09.1986

Višina, teža: 198 cm in 80 kg

Hrana, pijača: krompir in hladen sok

Glasba, film: rock, komedije

Uspehi: kapetan mladinske ekipe v Šentjurju, reprezentant kadetske in mladinske reprezentance

Življenjski moto: »Ne stori danes, kar lahko jutri!«

NAGRADNA KRIŽANKA



SESTAVIL: FRANC PEŠEC	NALEZLJIVA BOLEZEN	PRETKANA, BISTROUMNA	NOVICE	PREDLOG	OLJNA REPIKA (NAREČNO)	ITALIJA	POSEL V ČAKALNICI IME PREJŠN. VODITELJA MILIONARJA	MESTO V ANGLIJI	MANJŠE MESTO NA POLJSKEM	KRATICA ZA RADIO- TELEVIZIJO	DRAG KAMEN	REKA V ŠKOFJI LOKI	NEM. NARAVO- SLOVEC (ERNS 1834-1919)	RIMSKA 1	KAMNINA LIPERIT	NAJMANJŠI ŠTEVNIK
								6								4
													10	VEZNIK		
											5					OTOKI V BENGALSKEM ZALIVU
										TEŽKO KLADIVO					2	
										ITALIJANSKI SLIKAR						
									OBDOBJA	7			MESTO V DALMACIJI			
									ISKALKA BISEROV				ANG. PISAT. (KLAPKA)			
										15					TURBO DIESEL DRESURE, MEHANIČNA UČENJA	
		12	STIK, ROČAJ GR. MESTO V ITALIJI		11					PLANOTA V SKAV- DINAVIJI						KISIK JUDEŽEV SIN
						EDEN IN DRUGI HODITI		1		AARE (ORIG) SVETOPISEM. OSEBA				CIGAN		
														VPITJE, KRIK		
									NEMETAL				14			13
												EVROPSKI NOGOMETNI KLUB. PRVAK				
		3		KOSITRNI LIST BOR	8							OGLJIK				
											ZLATNIKI					
				9		REKA V FRANCIJI	16									

SLOVARČEK: ITALIJANSKO MESTO - ROVERETO; SKAVDINAVSKA PLANOTA - FJELD

Šentjurske

NOVICE

Nagradna križanka
MAREC 2004

Nagrade za februarso križanko podeljuje gostilna Vaški hram. Nagrade – konzumacija v vsini 1500 SIT – prejmejo: Ivana Gračnar iz Šentvida, Ebva Camloh z Botričnice in Tatjana Hribar iz Podgrada.

IZ **e** NABIRALNIKA Silvester Lah

IZBRISANI

"Halo, a je loto ta številka ka sam je poklicao?"
"Ja, loterija Slovenije, želite?"
"Jaz bi se rad pritožilo".
"Izvolite.."
"Protestiram, ka ste me izključili iz žrebanj."
"Kako izključili, mi lahko prosim pojasnite?"
"Pri nabenem žrebanju me ne upoštevate."
"To je nemogoče. Pa imate stavne listke?"
"Nimam."
"Veste kaj, a ste Gorenc?"
"Poslušajte, od mene protuzakonito zahtevate osebne podatke. Za to vas bom tožilo!"
"In zakaj nas boste že tožili?"
"Ker ste me izbrisali, protuzakonito in protustavno."
"Madonca, vam se je utrgalo. Saj menda veste, da vsak, ki hoče sodelovati pri žrebanju, mora vplačati stavni listek. Sele potem lahko priigra zadetek."
"Ne, vi bi nas morali obavestiti, vsakoga posebi, da imamo tu možnost kupiti stavne listke. Pa saj ste državna loterija"

"To že dolgo nismo, zdaj smo Loterija Slovenije, d.d."
"Aha, vi pol men kao priznavate, da ste bili prej državna loterija, potem pa ste spremenili status, ne da bi o spremembah obvestili nas poštene vse državljane."
"Pa saj to vsi vedo!"
"Jaz ne vem nič. In veliko je tako ljudi ki ne vedo. Morali bomo obvestiti Matevža Krivica, Helšinski monitor...in javnost nasploh o krivici."
"Pa kaj pravzaprav hočete?"
"Pa da nam priznate status stalnih igralcev lota od takrat, ko ste prenehali biti državna loterija - majku vam - a se vi norca iz mene delate?"
"In kaj boste potem zahtevali?"
"Potem bom zahteval odškodnino, vse glavne dobitke od takrat plus zamudne obresti."

PRI VEDEŽEVALKI

Pride moški k vedeževalki. Pa pravi ona:
"Vidim, da ste oče 2 otrok."
On odgovori: "To menite vi, v resnici sem oče treh otrok!"
Ona smeje odvrne: "To menite vi..."

NI POMEMBNO

Pride deklica v trgovino za male živali.
"Rada bi zajčka" pravi.
Prodajalec: "Tega lepega rjavega z velikimi očmi ali onega nežnega ljubkega z rdečim smrčkom?"
Deklica: "Mojemu pitonu bo to vseeno..."

MOJSTER

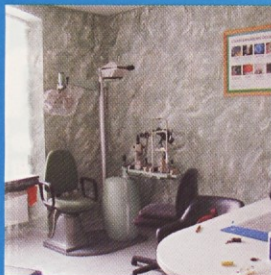
Mož prijatelju: "Za svojo ženo delam stol."
Prijatelj: "Lepo. Kako daleč pa si?"
Mož: "Leseni del je končan, manjka samo še električni..."

MALI OBVLADA

Učita mama in ata svojega otročička govoriti:
- Kako pravi muca?
- Mijau, mijau...
- Bravo! Kako pa kuža?
- Hov, hov...
- Super! Kako pa miška?
- Klik, klik...

REKEL IN OSTAL ŽIV

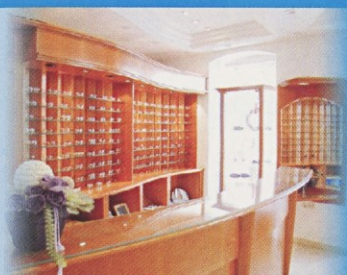
Lažje je umreti za žensko,
ki jo ljubiš, kot pa živeti z njo!



OPTIKA *Glesčič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA



Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 Šentjur, tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ, Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur
tel.: 03/ 749 21 51, fax: 03/ 749 21 50, gsm: 041/ 771 151

- OGREVALNA TEHNIKA
- VODOVODNE NAPELJAVE
- ELEKTROINSTALACIJE
- KLIMA NAPRAVE
- SERVIS GORILCEV IN PEČI
- MERITVE



RENAULT

Do 600.000 sit* več za vaše rabljeno vozilo katerekoli znamke in starosti ob menjavi za novi varni RENAULT!!!

- znižane obrestne mere
- brez stroškov odobritve
- nakup 50:50 (pol zdaj, pol čez 1 leto)
- nakup po tretjinah (1/3+1/3+1/3)



* odvisno od modela

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

* prodaja vozil * servis * avtoelektrika * rezervni deli * kleparstvo * ličarstvo * ročno pranje * montaža gum *

Kredit * Kredit na položnice * Leasing * Staro za novo * Staro za staro

FOTO 5-er

Peter Žmaher s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur

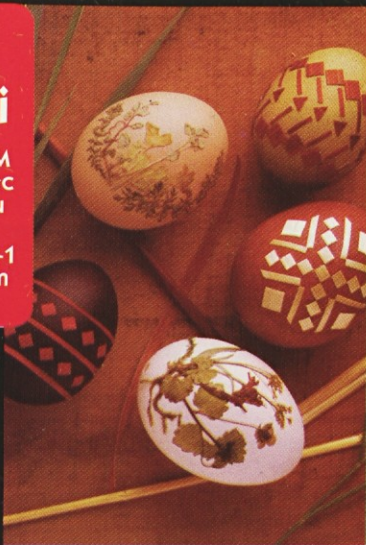
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 687 950

Digitalni fotoaparati

Canon IX-US/3,2M
najmanjši digitallec
v svojem razredu

Minolta Dimage Z-1
10 x optični zoom

Del. čas
delavnik
8 - 12
in
13 - 18
sobota
8 - 12



Podikura

Manikura

Francoska manikura

Umetni nohti

Solarij - paketi

DARILNI BONI

za vse priložnosti,
za vse vrste storitev

Veselimo se Vašega obiska!

** Nega obraza **
** Tatoo **
** Zobni briljanti **

SALON ANNA MARIE



Tanja Janžek s.p.

delovni čas:

PON., SRE. 13 - 19
TOR., ČET 8 - 14

PET. 8 - 16
SOB. 8 - 12
(ali po dogovoru)

Ul. Dušana Kvedra 43a,
(za sodiščem v Šentjurju)

3230 Šentjur, Slovenija
Tel.: 03/749 32 50
Gsm: 031/ 201 202

Nega telesa

Piling

Depilacije

Masaža telesa

Sprostilvena aromaterapija

Anticelulitni programi

Anticelulitna masaža

Aromawickel - razstrupljanje telesa

Delovni čas: delovnik 8.00 - 18.00, sobota 8.00 - 13.00

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA **MULEJ**

Dejan Mulej, s.p., Ul. Tončke Čečve 17, 3230 Šentjur,
tel.: 03 749 17 10, 749 17 12, GSM: 041 630 652



Ob otvoritvi novega
pneumatic centra

MULEJ

prirejamo
VELIKO
NAGRADNO IGRO
z bogatimi nagradami!

OTVORITEV CENTRA: 26.6.2004

**HYUNDAI
GETZ**



Nagradno vprašanje:
Katerega leta je bila ustanovljena
vulkanizacija Mulej?

☐ 1995 ☐ 1998 ☐ 2000

NARADE:

1. 2 meseca uporabe avtomobila Hyundai Getz
2. pnevmatike v vrednosti 80.000 SIT
3. pnevmatike v vrednosti 70.000 SIT
4. pnevmatike v vrednosti 60.000 SIT
5. pnevmatike v vrednosti 50.000 SIT
6. pnevmatike v vrednosti 40.000 SIT
7. - 10. različne usluge našega pneumatic centra

Datum zrebanja nagrad: 26.6.2004
Zadnji rok oddaje kuponov: 24.6.2004

Kupon lahko dobite tudi ob nakupu izdelkov, koriščenju
storitev ali zgolj ob obisku v vulkanizaciji Mulej.

KUPON

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Izpolnjen
kupon
izrezite,
ga dajte v
kuverto ali
prilepite na
dopisnico
in nam ga
pošljite
na zgornji
naslov.

Sponzorji:
FAMM Commerce d.o.o.

PNEUMATIC CENTER

Open

PNEUMATIC B&F d.o.o.

BRIDGESTONE

Pneumatic

PLATIN

Avtohiša MLAKAR

HYUNDAI

MITSUBISHI MOTORS

LABSA

DUNLOP

TOYO

Firestone

PLATIN

HYUNDAI

MITSUBISHI MOTORS

Celje - skladišče

D-Per

18/2004



5000014263,3

COBISS o



Pisanke na Planetu Tuš Celje

Od 15. 3. do 15. 4. 2004

K O L E D A R P R I R E D I T E V

sre. 31. 3.

ob 17. uri

☺ **V DEŽELI TAMTARAM**

Andreja Zupančič

pet. 2. 4.

med 16. in 19. uro

📦 **Velikonočni podstavek**

med 14. in 19. uro

☆ **Prebujanje pomladi z velikonočnimi običaji**
na velikonočni tržnici

sob. 3. 4.

med 9. in 12. ter 16. in 19. uro

📦 **Poskočni zajček**

med 9. in 14. uro

☆ **Prebujanje pomladi z velikonočnimi običaji**
na velikonočni tržnici

tor. 6. 4.

med 16. in 19. uro

VEDEŽEVALKA

Vas zanima vaša prihodnost?

sre. 7. 4.

ob 17. uri

☺ **KOKO LEVA, KOKO DESNA**

Lutkovno gledališče UŠ

čet. 8. 4.

ob 18. uri

Začnimo pomlad z bogatimi nagradami

Veliko nagradno žrebanje podjetja
z ansamblom Kalamari

DRUGA

pet. 9. 4.

med 16. in 19. uro

📦 **Mozaična jajca**

med 14. in 19. uro

☆ **Prebujanje pomladi z velikonočnimi običaji**
na velikonočni tržnici

sob. 10. 4.

med 9. in 12. ter 16. in 19. uro

📦 **Zajček z pirhi**

med 9. in 14. uro

☆ **Prebujanje pomladi z velikonočnimi običaji**
na velikonočni tržnici

sre. 14. 4.

od 17. uri

☺ **Kako je nasilnež-pretepač postal prijazen učenec**

Otroška lutkovna delavnica Talal Hadi

ENGROTUŠ d.o.o., Cesta v Trnovlje 10/A, 3000 Celje

L E G E N D A



**OTROŠKE USTVARJALNE
DELAVNICE** v
otroškem kotičku

OSLAVJA



OTROŠKE PREDSTAVE

se bodo odvijale v kinodvorani št. 7



Vabljeni na degustacijo velikonočnih
jedi, ogled velikonočnih običajev in
še več ...



www.planet-tus.com

Kjer so zvezde doma

PODRAŠTEVILKA
080 13 10
BREZPLAČNA ŠTEVILKA TUŠ